ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

ஸ்ரீமல்லோகஹு்ரவே நம꞉.

பரந்தபடி.

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

—[உபோத்காதம்.]—

* (நித்யோ நித்யாநாம்) (க) என்றும், (ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜா † வீஶ நீஶௌ) (உ) என்றும், (ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்த்யநாதீ) (ந) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயும், (அஸந்நேவ ஸபவதி) (ச) என்கிறபடியே - அநாதிகாலம் அஸத்வ்யவஹாரத்துக்கு விஷயமாய்ப்போந்தது - ஹமவத்விஷய ஜ்ஞாநராஹித்யத்தாலே யாகையாலே, (ஸந்தமேநம்) (ச) என்கிறபடியே ஸத்வ்யவஹாரத்துக்கு விஷயமாம்போது ‡ ஹமவத்விஷய ஜ்ஞாநஸத்பாவத்தாலே யாகவேணும்.

இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகிறது - ¶ ஈஶ்வரனுடைய ஶேஷித்வ விஷயஜ்ஞாநமும், உபாயத்வவிஷயஜ்ஞாநமும், உபேயத்வவிஷயஜ்ஞாநமுமிறே.

ஈத்ருஶமாநஜ்ஞாந விஶேஷத்துக்கு உத்பாதகமாயிருப்பது - அபௌருஷேயமாய், நித்ய நிர்தோஷமாய், ஸ்வத꞉ ப்ரமாணமானவேதம்.

அந்த வேதந்தான், (அநந்தா வை வேதா꞉) (ரு) என்கிறபடியே - அஸங்க்யாதமா யிருக்கையாலும், (அல்பஶ்ச கால꞉) (சு) என்றும், (ஹூதஜீவிதமத்யல்பம்) (எ) என்றும், (நம்முடைநாள்) (அ) என்றும், இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே - சேதநர் பரிமிதகால வர்திகளா யிருக்கையாலும், உள்ளகாலந்தன்னிலே வேதத்திற்சொல்லுகிறவர்த்தத்தை யாராயவென்றிழிந்தால், (ஶ்ரேயாம்ஸி பஹு விக்நாநி) என்றும், (பஹவஶ்ச விக்நா꞉) (சு) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரேய꞉ப்ராப்தி § ப்ரத்யூஹ பாஹுள்யத்தாலும்,

---

* நித்ய꞉ - என்று பரமாத்மாவைச் சொல்லுகையாலே ப்ரபந்தாதியில் மங்களாசரணம் வித்தமாயிற்று.

† ஈஶாநீஶௌ - என்றிருக்க வேண்டியிருக்க 'ஈஶநீஶௌ' என்றது - ஹாந்தஸம்.

‡ 'ஸ்ரம்ஹஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாப்யாம் ஆத்மநஸ்ஸத்பாவாஸத்பாவௌ தர்ஶயதி' என்கிற ஆநந்தமயாதிகரண பாஷ்யமநு ஸந்தேயம்.

¶ 'ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி꞉ । ஜ்ஞாநத்ரய முபாதேய மேததந்ய ந்நகிஞ்சந' என்கிற வசநத்தை யுள்கொண்டருளிச்செய்கிறார் - (ஈஶ்வரனுடைய) இத்யாதி. ஸ்வஜ்ஞாநத்தைச்சொன்னது - ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷிஸ்வரூபமுமுக்தமென்று கருத்து.

§ ப்ரத்யூஹம் - விக்நம். 'விக்நோ உந்தராய꞉ ப்ரத்யூஹ꞉' என்று கோஶம்.

க. ஶ்வே. சு - கங.
உ. ஷை க - கூ.
ந. கீ. கங - ககூ.
ச. தை. ஆ. சு.
ரு. யஜுஷி. தை. ப்ரா. ந - க0-கக-ச.
சு. உத்தரகீதா. ந.
எ.
அ. தி. வா. க - ந - எ.

அந்த வேதத்தில் ஸாரதமமான அர்த்த நிர்ணயம் பண்ணுகைக்கு யோக்யதை யற்றிருக்கும்.

ஆனபின்பு, (யத்ஸாரதமம் ததுபாஸிதவ்யம்) (*) என்கிறபடியே - வேததாத்பர்ய தமமாயிருப்பதொன்றாலே வேதத்தில் நிர்ணீதமான வர்த்தத்தை யறியவேணும்.

அதில் (ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்) (க) என்கிறபடியே † ஸகலவேத தாத்பர்யதமமா யிருப்பதொரு மந்த்ரமாகையாலே, இம்மந்த்ரமுகத்தாலே சேஷசேஷிபாவாதி ஜ்ஞாநம் உபாதேயமாகக்கடவது.

(யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு) (உ) இத்யாதிப்ரக்ரியையாலே ஸகலதைவங்களிலும் ஸர்வேச்வரன் ப்ரதாநனாயிருப்போலே ஸகலமந்த்ரங்களிலும் இம்மந்த்ரவிசேஷம் ப்ரதாநமா யிருப்பதொன்று.

(ஆஸ்தாந்தே குணராசிவத்) (ங) (பஹவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே) (ச) (தவா நந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா:) (ஈறிலவண்புகழ்) (ரு) என்றும், (பஹூநி மே வ்யதீதாநி) (சு) (எந்நின்றயோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்) (எ) (பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமான்) (அ) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ஸர்வேச்வரனுடைய குணங்களும், குணபரீவாஹங்களான அவதாரங்களும் அஸங்க்யாதங்களா யிருக்குமாபோலே, அவற்றை யநுபவிக்கும் மந்த்ர விசேஷங்களும், (பஹுபிர் மந்த்ரை:) (கூ) என்கிறபடியே பஹுவிதங்களாயிருக்கும்.

இப்படி பஹுவிதங்களான மந்த்ரவிசேஷங்களில் வைத்துக்கொண்டு, (நாராயணாய ‡ வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத்) (கO) என்று விஷ்ணுகாயத்ரியிலே யிம்மூன்று மந்த்ரத்தையும் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலே, வ்யாபகமந்த்ரத்ரயமும் ப்ரதாநமாகக்கடவது.

---

* உத்தரகீதா. ங.

† வேதமஸ்த்தம் - உபயதாமபரம். 'ருசோயஜூம்ஷி' இத்யாதி ஸாமாந்யமஸ்த்முண்டாகையாலே. இத்தால் - ஸகலவேத ஸங்க்ரஹத்வம் திருமந்த்ரத்துக்குவிதியமாயிற்று. ஆனால் 'த்ரைகுண்ய விஷயாவேதா:' என்கிறபடியேகுணாநுகுண ஸாத்ய ஸாதந பரவேதவாக்யஸங்க்ரஹத்வமிதுக்குக்கூடும்படி என்னென்னில் - அவ்வோஸாத்ய ஸாதநங்களுக்கு விரோதிஸ்வரூப பரஷஷ்ட்யந்தமகாரத்திலும், தத்தஸாத்யத்வ தத்தத்பலப்ரதத்வரூப ஸுகுவத்கல்யாண குணங்களுக்கு நாரபதத்திலுமுண்டென்றுகண்டுகொள்வது.

‡ நாராயணம் உபாஸ்மஹே, வாஸுதேவம் த்யாயாமி, தத்-த்யாநம், ந: - அஸ்மாகம், விஷ்ணு: - ப்ரசோதயாத் - நிர்வர்த்தயத் வித்யர்த:.

க. ஹாரீத. ங - சரு.
உ. நாரதீயகல்பே அஷ்டாக்ஷரவிதம் ஹ வித்யாயாம். க - சக.
ங. ஸ்ரீரங் - ஸ்த. உ - எச.
ச. ராமா - அயோ. உ - உசு.
ரு. தி - வா. க - உ - கO.
சு. கீ. ச - ரு.
எ. திருவிருத்தம். க.
அ. தி - வா. உ - கூ - ரு.
கூ. நாரதீயகல்ப - அஷ்டா. க - சO.
கO. தை - நா. க.

அந்தவ்யாபகமந்த்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு, ப்ரயமத்திலே நாராயணஶப்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலும், மேல்தானும் வாஸுதேவ விஷ்ணு ஶப்தங்களை யநாதரித்துப் † பலவிடங்களிலும் நாராயணஶப்தத்தையிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்தேஶிக்கையாலும், இப்படி வேதபுருஷனாதரித்த வளவன்றிக்கே, வேதார்த்தவிஶதீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதி பரமருஷிகள் பலரும் - வேதார்த்தோபப்ரும்ஹணங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே பலவிடங்களிலும் (ஆர்த்தா விஷண்ணா:) (ஆபோ நாரா:) (க) ‡(மாஹைர்மாஹை:) (ஸர்வவேதரஹஸ்யஸ்ஸேஷ்ய:) (ஏகோஷ்டாக்ஷர மேவாலம்) என்று ஸகலமந்த்ரப்ரயாநதயா இத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கையாலும், ஸ்வயத்நஸாத்யமான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே லப்த ஸார்வஜ்ஞரான ருஷிகளைப்போலன்றிக்கே, (மயர்வறமதிநலமருளினன்) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ¶ ஸமயிமத ஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவரான ஆழ்வார்கள் பலரும் - ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே பலவிடங்களிலும் இத்தையே ப்ரஶம்ஸிக்கையாலும், ததநுஸாரிகளான பூர்வாசார்யர்களும் - இதர மந்த்ரங்களை யநாதரித்து, இத்தையே தந்தாமுக்குத் தஞ்சமாக வநுஸந்தித்து, உபதேஶவேளையிலும் தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கு இத்தையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக வுபதேஶித்துப் போருகையாலும், ததநுயாயிகளான நமக்கும் இதுவே அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

(விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்) (உ) என்கையாலேயிறே திருப்பல்லாண்டை நம்மனிச்சராதரிக்கிறது.

வாச்யவைபவம்போலன்று வாசகவைபவம். ÷ அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது ஸந்நிதிபண்ணிக் கார்யஞ்செய்யும். த்ரௌபதிக்கும் ஹஸ்திக்கும் யுண்டாயிற்றது திருநாமவைபவத்தாலேயிறே. (ஸாங்கேத்யம்) (ந) என்கிறபடியே, இதுதான்சொல்லும் க்ரமமொழியச் சொன்னாலும் + தன்ஸ்வரூபங்கெட

† நாராயணாநுவாக, ஸுபாலோபநிஷத், அந்தர்யாமி ப்ராம்ஹணாதிகளிலென்றபடி.

‡ ஸரியான பாடங்கோசாந்தரங்களில் கண்டுகொள்க.

க. வி - பு. க - ச - கூ

¶ ஸம்யமயிமதம் - ஸமயிமதம். வஸ்துநோபாவ: - வாஸ்தவம். ஸமயிமதம்-ஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவம், யைஸ்தே - என்று விக்ரஹம். உ. திருப்பல்லாண்டு. கஉ.

÷ அவன் - வாச்யன். தூரஸ்தனானாலுமிதி - தேஶத்தாலும், காலத்தாலும், வஸ்துத:வும், விப்ரகர்ஷம் விவக்ஷிதம். ஆத்யந்த விப்ரகர்ஷங்கள் - ப்ரவ்யூஹங்களிலே, மத்யம விப்ரகர்ஷம் - விபவங்களிலே. அர்ச்சைகளிலே - ஸர்வபுருஷ ஸாந்நித்யா பாவத்தாலே தேஶவிப்ரகர்ஷத்வமுண்டு. மூலமந்த்ரத்துக்கு - லோகஸித்த ஸாமக்ரீ ஸத்வத்தால் ஸர்வபுருஷா ஸாதாரண்யேந முக்திஹேது பரிபூர்ண ஜ்ஞாநஜநகதயா தேஶத: காலத: வஸ்துதஸ்ஸந்நிகர்ஷோஸ்தீதி விவேக:. 'இது' என்கையாலே லௌகிகப்ரத்யக்ஷ விஷயதயா வஸ்து விப்ரகர்ஷ மில்லையென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. 'ஸந்நிதிபண்ணி' என்கையாலே தேஶஸந்நிகர்ஷமும் காலஸந்நிகர்ஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது. ந. பாகவதபு. கூ - உ-கச.

+ 'தான் கெடநில்லாது' என்னுதே 'தன்ஸ்வரூபம்' என்கையாலே 'ஸ்வமாத்மீயம்ரூபம் - ஆகார:' என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ரக்ஷகத்வரூப ஸ்வபாவலாபத்தாலே அதி

நில்லாது. (ஓராயிரமாய்) என்கிறபடியே, அவன்றனக்கும் ரக்ஷணபரிகரமிது வே. * ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளைப்போலே அல்லாத திருநாமங்கள்; ஜ்ஞாநாங்கங் களைப்போலேயிது. (நாமமாயிரமேத்தநின்றநாராயணா) (க) (நாமம்பலவுமு டை நாரணநம்பி) (உ) என்னாநின்றதிறே. இதுதான் ஸர்வாதிகாரம். ப்ரண வார்த்தத்துக்கு எல்லாருமதிகாரிகள். இடறினவன் ‘அம்மே’ என்னுமாபோ லே, இது சொல்லுகைக்கு எல்லாரும் யோக்யர்; ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷை யில்லை.

இதுதான் ஃபலப்ரதமாமிடத்தில், (ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம் ஸ்வர்காத் யம் பாரலௌகிகம்-கைவல்யம் ஃபகவந்தஞ்ச மந்த்ரோऽயம் ஸாதயிஷ்யதி) (ங) என்றும், (நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ் ஸர்வார்த்தஸாதக:) (ச) என் றும், (குலந்தரும் செல்வந்தந்திடும்) (ரு) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லு கிறபடியே - ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ஃபகவச்சரணார்த்திகளாகிற த்ரிவிதாதிகாரி களுக்கும், தத்தத்ஸ்வாபிமத ஃபலவிஶேஷங்களை ஸாதித்துக் கொடுக்கக் கடவதாயிருக்கும். ஃபகவச் சரணார்த்திகளான வதிகாரிகளில், ஃபக்தியோக பரனுக்கு - கர்ம ஜ்ஞாநங்களினுடைய வுத்பத்திக்கு ப்ரதிபந்தகங்களாயிருக் கிற ப்ரபலகர்மங்களை நிவர்த்திப்பித்து, அவன்றனக்கு உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்திகளையும் பண்ணிக்கொடுத்து, தத்வாரா உபகாரமாயிருக்கும். ப்ர பத்யதிக்ருதனுக்கு - ஆத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநஜநகமாய், காலக்ஷேபஹேது வாய், (எனக்கென்றுந்தேனும் பாலுமமுதுமாய் திருமால்திருநாமம்) (சா) என்கிறபடியே, † ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம்போக்யமு மா யிருக்கும்.

இப்படி அபேக்ஷிதஃபலஸாதகத்வமாத்ரமே யன்றிக்கே, (ஸர்வமஷ்டா க்ஷராந்தஸ்தம்) (எ) என்றும், (நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று - மற்றெல் லாம் பேசிலும்) (அ) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்ஞாதவ் யங்களானநிகிலத்ரய்யந்த ரஹஸ்யஃபூத தத்வார்த்த விஶேஷங்களையும் ஸா கல்யேந ஜ்ஞாபிக்கக் கடவதாயிருக்கும்.

நிக்கு தாஹகத்வம்போலேயும், ஜலத்துக்கு வஹ்நிநிவர்த்தகத்வம்போலேயும், தேஜஸ்ஸுக் கு தமோநிவர்தகத்வம் போலேயும், ஔஷதத்துக்கு ரோகநிவர்தகத்வம்போலேயும் ஸ்வாபாவிக தர்மத்துக்கு ப்ரச்யுதியில்லை என்று தோற்றுகிறது.

* நிருபித ஸ்வரூப விஶேஷணங்களான ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களுக்கும் ப்ர தாநமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாநஶக்தி பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணங்க ளைப்போலே அவ்யாபக மந்த்ரங்களும் வ்யாபக மந்த்ர த்வயங்களும் என்றபடி. ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாங்களைப்போலே அவ்யாபக வ்யாபகாந்தர விலக்ஷண மாய் வேதவைதிக ஜநபரிக்ரஹீதமான திருமந்த்ரம் என்றபடி.

† ‘ரஸோவைஸ:’ ‘எனக்குத்தேனே பாலே கன்னலே யமுதே’ இத்யாதீர்த்யா இந்த மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான வஸ்து ஸ்வயம்போக்யமா யிருக்குமாபோலே தத்ப்ரதிபாதக மான இம்மந்த்ரமும் ஸ்வயம்போக்யமுமா யிருக்கும் என்றபடி.

க. நாச்சியார் தி - மோ. உ - க.
உ. திருமொழி. க0 - அ - ச.
ங. ஹாரீதஸ்ம்ருதி. ங - சஎ.
ச. நாரதீயக - அஷ்டா. க - ச0.
ரு. திரு - மோ. க - க · கூ.
சா. ஷை சா - க0 - சா.
எ. ஹாரீத. ங - சரு.
அ. தி - மோ. அ - க0 - ங.

* ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களெல்லா மிதிலே புஷ்கலமாக ப்ரதிபந்நமா கில், மற்றை ரஹஸ்ய த்வயமு மநநுஸந்தேய மாகாதொ வென்னில்-அது செய்யாது; இதிலே ஸங்க்ரஹீதங்களான வர்த்தங்களை அவை விஸ்த்ருதங்களாக ப்ரதிபாதிக்கிறன வாகையாலே; ஸகலார்த்தமுமிதிலே கண்டோக்தமாகிலிறே அவையநநுஸந்தேயங்களாவன; இதில் அஸ்பஷ்டங்களான வர்த்தங்களை அவை விஸ்த்ருதங்களாக ப்ரதிபாதிக்கிறன வாகையாலே, அவற்றினுடைய வநுஸந்தேயதைக்குக் குறையில்லை. † விதியநுஷ்டாநரூபங்க ளாகையாலும், அவற்றையொழிய ஃபலஸித்தியி யில்லாமையாலும் அவை யநுஸந்தேயங்கள். இது தன்னிலே 'அவையநுஸந்தேயங்க ளானபோது இதினுடைய நைரபேக்ஷ்யம் ஹீநமாகாதோ' வென்கிற சோத்யமும்பரிஹ்ருதம்.

ஆக, இப்படி வேதங்களோடு, வைதிகரான ருஷிகளோடு, ஆழ்வார்களோடு, ஆசார்யர்களோடு வாசியற எல்லாருமித்தையே யாதரிக்கையாலும், எல்லாவதிகாரிகளுக்கும் நின்ற நின்ற நிலைகளிலே அபேக்ஷித ப்ரதாநம் பண்ணக்கடவதா யிருக்கையாலும், ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமாகையாலும், இம்மந்த்ரவிசேஷம் எல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரந்தனக்கு ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாத்யமான வர்த்தமாகிறது - ஈச்வரனுக்கு மாத்மாவுக்கு முண்டான சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்த மாகையாலே, ஆத்மபரமாத்ம ஸ்வரூப நிரூபணமும், விரோதிஸ்வரூப நிரூபணமும், கைங்கர்யஸ்வரூப நிரூபணமுமிதுக்கு சேஷதயா வரக்கடவது. அந்த சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தந்தான் - தீவிநிஷ்டமா யிருக்கையாலே, பகவத் ஸ்வரூப நிரூபணமும், சேதநஸ்வரூப நிரூபணமும் அபேக்ஷிதமாகக்கடவது. இதுதான் ஸித்தியமாவது - அதுக்கு விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியுண்டான லாகையாலே, விரோதி நிவ்ருத்தி யபேக்ஷிதமா யிருக்கும். அதுதான் ஸபலமாவது - (அகிஞ்சித்கரஸ்ய சேஷத்வாநுபபத்தி:) என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரத்துக்கநந்தர மாகையாலே 'சேஷத்வவ்ருத்தி நிரூபணம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்.

ஆக, பதத்ரயமும் - ஆத்ம பரமாத்ம ஸம்பந்தத்தையும், தத்ஸம்பந்த விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும், தத்ஸாபல்ய ஹேதுபூதமான கிஞ்சித்காரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இது தனக்கு-'ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது' என்றும்,'ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது' என்றும் வாக்யார்த்தம். ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிற விதுக்கு-விரோதிஸ்வரூபமும், உபாயஸ்வரூபமும், பலஸ்வரூபமும், அதிகாரிஸ்வரூபமும், பகவத் ஸ்வரூபமு மாகிற அஞ்சர்த்தமுஞ் சொல்லா நிற்கச் செய்தே, மற்றைநாலும் அதிகாரிக்காகையாலே, அதிகாரிஸ்வரூபமும் ப்ரதமத்திலே அபேக்ஷிதமா யிருக்கையாலும், ப்ரஸித்திப்ராசுர்யத்தாலும், 'ஸ்வஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது' என்று பொருளாகக்கடவது.

---

* ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தமாவது - அர்த்தபஞ்சகம்.

† விதிபரம் - சரமச்லோகம். அநுஷ்டாநரூபம் - த்வயம்.

இதில் ப்ரணவ மொன்றிலு மன்றே ஆத்மஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது,
நமஸ்ஸாலும் நாராயண பதத்தாலும் - உபாயஸ்வ ரூபத்தையும் உபேயஸ்
வரூபத்தையுஞ் சொல்லா நிற்க, திருமந்த்ரம் முழுக்க 'ஸ்வரூபஞ் சொல்லு
கிறது' என்று சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்னில் - ப்ரணவத்தில் ப்ரதிபா
திக்கப் படுகிற ஹுவச்சேஷத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூப மாகிருப்போலே,
உத்தர பதத்திலும் ப்ரதிபாதியமான ஹுவதேகஸாய நத்வமும் ஹுவதேக
ஸாயீயத்வமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமா யிருக்கையாலே, பதத்ரயமும் * ஸ்வ
ரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற தென்னக்குறையில்லை.

† நாராயண பதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிற ேஶஷவ்ருத்தி ப்ராப்ய
மாகிருப்போலே, முன்பு சொல்லுகிற ஹுவச்சேஷத்வமும், அந்யஶேஷத்
வராஹித்யமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியும், ஸித்தோபாய ஸ்வீகார
மும், ததீயஶேஷத்வமும் இதஃ பூர்வமப்ராப்தமாய், மேல் ப்ராப்தமா யிருக்
கையாலே, தத்ப்ரதி பாதகமான பதத்வயமும் ப்ராப்ய ஸ்வரூபத்தை ப்ரதி
பாதிக்கிற தென்னக்குறையில்லை.

ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, நாராயண பதத்தாலே
ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிற தென்னவுமாம்.

சதுர்த்யந்த மான ப்ரதமாக்ஷரத்திலே-ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்கள் சொ
ல்லி, மத்யமாக்ஷரமான உகாரத்திலே - அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தியைச்
சொல்லி, த்ருதீயாக்ஷர மான மகாரத்திலே - ப்ரக்ருதேஃ பரமான ஆத்மஸ்
வரூபத்தினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணத்வஞ்சொல்லி, நமஸ்ஸாலே - விரோ
திஸ்வரூபத்தினுடைய த்யாஜ்யத்வஞ் சொல்லி, ஹுவச்சேஷத்வ பளஷ்
கல்ய ஹேதுவான ஹுவதஶேஷத்வஞ்சொல்லி, ‡ ஶேஷத்வாநு ரூபமான
உபாயஸ்வரூபஞ்சொல்லி, நாராயண பதத்தாலே - ஸர்வாத்ம ஶேஷியான
ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, சதுர்த்தியாலே - ஶேஷவ்ருத்தியைப்
ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகையாலே, ரக்ஷகத்வந் துடங்கி ஶேஷவ்ருத்தி பர்ய
ந்தமான நடுவுண்டான அர்த்த விஶேஷங்க ளெல்லாம் பதார்த்த மாகக்கடவது.

---

* 'விஷ்ணோரநந்யஶேஷத்வம் ததைவாநந்யஸாதநம் - ததைவாநந்யபோக்யத்வம் ததாகாரத்ரயம் ஸ்ம்ருதம்' என்கிற ஹாரீதவசநத்தின்படியே ஆகாரத்ரயரூப ஸ்வரூபத்தை என்றபடி.

† 'ப்ராப்யஞ்சொல்லுகிறது' என்கிறவாக்யார்த்த யோஜனைக்கு அநுகுணமாக மந்த்ரார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் - நாராயண பதத்தாலே இதி.

‡ நமஸ்ஸாலே ஶேஷத்வாநுரூபமான வுபாயஸ்வரூபஞ் சொல்லும்படிதான் - ஸ்வ
ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற நமஸ்ஸாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய கார்யமான ஸ்வரக்ஷ
ணே ஸ்வாந்வயமும், காரணத்தோபாதி நஶித்துப்போகையாலே, இனிஶேஷமாய் பரதந்
த்ரனான இவனுடைய வநிஷ்ட நிவ்ருத்தியுமிஷ்ட ப்ராப்தியும் பண்ணுவான் ஶேஷியாகை
யாலே ஈஶ்வரனேவுபாயம் என்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம். ஆகையாலே ஆர்த்திகமானபார
தந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்தையும், ஆர்த்திகமான வுபாயத்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றபடி. யத்வா,
'தச்சஹ்யமேகம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபாஃ' என்றுபதேஶிக்கப்பட்ட ஶரணாக
தியினுடைய வநுஷ்டாந காலத்திலே 'த்ரௌபத்யா ஸஹிதா ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்
தநம்' என்று நமஶ்ஶப்தப்ரயோகங் காண்கையாலே ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே ஶரணாக
தித்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வங்களும் நிரதிஶயபோக்யத்வமும் தாத்பர்யார்த்தம்.

இத்திருமந்த்ரந்தான் - அநாதிகாலம் ஈஶ்வரனுக்கு ரக்ஷ்யபூதருமாய் ஶேஷபூதருமாயிருக்கிற சேதநர்பக்கலிலே ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வ புத்தி பண்ணியும், ஜடமாய் இதம்புத்தி யோக்யமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதி தத்வத்திலே - ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாயிருக்கிற ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குப் பண்ணக்கடவ அஹம்புத்தியைப் பண்ணியும், ஸ்வரூப விருத்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யேறிட்டுக்கொண்டு உபாயாபாஸங்களிலே-உபாயபுத்தியையும், ப்ராப்யாபாஸங்களிலே-ப்ராப்யபுத்தியையும்பண்ணி ஸம்ஸரித்துப்போந்தசேதநனுக்கு—பகவத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடையவும் ரக்ஷ்யத்வ ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்து, ஆத்மஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாயிருக்குமென்றுமிடத்தையுமறிவித்து, ஸ்வரூப விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக பகவச்சேஷத்வ பௌஷ்கல்யத்தைப் பிறப்பித்து, உபாயாபாஸங்களில் உபாயத்வபுத்தி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸம்யகுபாயமான ஸித்தஸாதநத்திலே யதாவத் ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, புருஷார்த்தாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைக லக்ஷணமான பகவத் கைங்கர்யமே நிரதிஶய புருஷார்த்தம் என்னுமிடத்தையுமறிவிக்கிறது.

இத்திருமந்த்ரந்தான் - ஸ்வஸ்வரூப, (1) பரஸ்வரூப, (2) விரோதிஸ்வரூப (3) புருஷார்த்த, (4) ததுபாயங்களில் (5) அந்யதாப்ரதிபத்தி பண்ணிப்போந்த சேதநனுக்கு, யதாவத் ப்ரதிபத்தியைப் பிறப்பிக்கிறது.

(1.) ஸ்வஸ்வரூபமாகிறது - தேஹேந்த்ரியாதிகளிற் காட்டில் விலக்ஷணமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமான ஆத்மஸ்வரூபம். அதில் யதாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதமாய், பகவதேகரக்ஷ்யமாய், பகவதேக போக்யமாயிருக்குமென்றறிகை.

(2.) பரஸ்வரூபமாவது - † ஹேயப்ரத்யநீகமாய், கல்யாணகுணாகரமாய், அப்ராக்ருத திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விஶிஷ்டமான பகவத் ஸ்வரூபம். அதில் யதாவத் ப்ரதிபத்தியாவது - ஸர்வஶேஷியாய், ஸர்வரக்ஷகமாய், நிரதிஶயபோக்யமாயிருக்குமென்றறிகை.

(3.) விரோதிஸ்வரூபமாவது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநஜநகவிரோதியாய், யதாவஜ்ஜ்ஞாந ஜநகவிரோதித்வ மாத்ரமேயன்றிக்கே, ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே அந்யதாஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமாயிருக்கிறப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம். அதில் யதாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - ஏததீயங்களான ஶப்தாதிவிஷயங்கள் அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதூஷிதங்களாகையாலே ஜுகுப்ஸாவிஷயமாயிருக்குமென்றும், அவற்றை ஸ்வயத்நத்தாலே

† ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது - ஆஶ்ரிதருடைய ஹேயநிராஸகத்வத்துக்கடியான ஹேயப்ரதிபடத்வம். யத்வா, த்ரிவித சேதநாசேதந தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமாயிருக்கை.

கழித்துக்கொள்ள வொண்ணுதாப்போலெ ஹமவதேக நிவர்த்யமாயிருக்கு மென்றும் ப்ரதிபத்திபண்ணுகை.

(4.) புருஷார்த்தஸ்வரூபமாகிறது-அநாதிகால கர்மப்ரவாஹ ப்ராப்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்த வியோகபூர்வகமாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே அப்ராக்ருததிவ்யதேசத்தை ப்ராபித்து, ஹமவத்குணைக தாரகரான ஸூரிகளோடேயொரு கோவையாய், ஹமவதநுபவ ஜநிதஹர்ஷத்தாலே ப்ரேரிதனுய், (காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சாந்) (க) (ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி) (உ) (யேந யேந யாதா கச்சதி தேநதேந ஸஹகச்சதி) இத்யாதிப்படியே, ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் உசிதமாக ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் சேஷவ்ருத்தி. அதில் யதாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - தானுகந்த கைங்கர்யமாதல், தானுமவனுமுகந்த கைங்கர்யமாதல் பண்ணுகை அபுருஷார்த்த மென்றும், (தந்நியுக்தஃ கரிஷ்யாமி) (க்ரியதாமிதி மாம் வத) (ங) (முகப்பேகூவிப் பணிகொள்ளாய்) (ச) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - அவனேவச்செய்கையே புருஷார்த்தமென்றும், இப்படி செய்யாநின்ருல் வேறேயொரு புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநதயா செய்கை யன்றிக்கே ஈச்வரனுடைய முகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாகச் செய்யுமதென்றும் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகை.

(5) உபாயஸ்வரூபமாகிறது-ஜ்ஞாநசக்த்யாதி கல்யாணகுண விசிஷ்டமாய், நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதமாய்,* ஷுஷ்கரத்வாதி தோஷஸம்பாவநா கந்தரஹிதமாய், அந்திமஸம்ருதி நிரபேக்ஷமாய், ஏகரூபமாய், பரமசேதநமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமா யிருக்கிற ஸித்தஸாதநம்; அதில் யதாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - இதரோபாயத்யாக பூர்வகமாக ஸ்வீகரிக்கவேணு மென்றும், ஸ்வீகார விசிஷ்டமானபோது பலப்ரதமாகாநிற்கச்செய்தே தந்நிரபேக்ஷமாயிருக்கு மென்றும் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகை.

அதில், ஸ்வஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது-ப்ரணவம். பரஸ்வரூபஞ்சொல்லுகிறது-நாராயணபதம். விரோதிஸ்வரூபத்தையும், உபாயஸ்வரூபத்தையுஞ் சொல்லுகிறது - நமஸ்ஸு. நாராயணபதத்தில் சதுர்த்தி- புருஷார்த்த ஸ்வரூபத்தையுஞ் சொல்லுகிறது.

இவ்வதிகாரிக்கு ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ப்ரகாசகத்வேந அத்யந்தோபாதேயமாயிருக்கிறரஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சரமச்லோகத்தாலும் த்வயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களுக்குமுன்னே † ஆத்

* ஷுஷ்கரத்வாதி தோஷஸம்பாவனே-உபாயாந்தரத்துக்கிறே. இந்த ஸித்தோபாயத்துக்கவைகளில்லை என்றுகருத்து. ஷுஷ்கரத்வாதி - என்கிற ஆதிசப்தத்தாலே - ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்தித்வேந குணக்ருததயா ஔபாதிகத்வமும், ப்ராஹ்மண்யாதி விசிஷ்டதேஹாத்ம ப்ரமக்ருதத்வமும், கர்த்ருத்வ - போக்த்ருத்வ ரூபாஹங்கார கர்ப்பத்வமும், கர்மௌபாதிக கரணகளே பரஸாத்யத்வமும், சேஷத்வ விருத்தத்வமும், பாரதந்த்ர்ய விருத்தத்வமும், தேவதாந்தரவிஷயத்வமும், ப்ராப்ய விரோதித்வமும், சிஷ்டாசார விருத்தத்வமும், கலியுகவிருத்தத்வமுமாகிற ஜசவித தோஷமுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

† அதிகாரி ஸ்வரூப நிரூபணம் - என்று பாடாந்தரம்.

க. தை - ப்ருகு. கO - ரு. ங. ரா - ஆர. கரு - எ.

உ. ஹா - உப. அ - க - சு. ச. தி - வா. அ - ரு - எ.

மஸ்வரூப நிரூபணம் அபேக்ஷிதமா யிருக்கையாலே, ப்ரதமரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமத்திலே அநுஸந்தேயம்.

—[அக்ஷரபதவிபாகாதிகள்.]—

திருமந்த்ரந்தான், (ஓமித்யேகாக்ஷரம் நம இதி த்வே அக்ஷரே நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் நமஇதி பஶ்சாத் நாராயணாயேத் யுபரிஷ்டாத்) (க) என்றும், (நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று) (உ) என்றும், (எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே) (ங) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமா யிருக்கும்.

பதத்ரயமும் அர்த்தத்ரய ப்ரகாஶகமாயிருக்கும்.

இதில், ப்ரதமபதம் - ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும். மத்யமபதம் - உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும். உத்தரபதம் உபேயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும்.

ப்ரதமபதம் - ஶேஷத்வ ப்ரகாஶகமாயிருக்கும். மத்யமபதம்-பாரதந்த்ர்ய ப்ரகாஶகமாயிருக்கும். உத்தரபதம்-கைங்கர்ய ப்ரகாஶகமாயிருக்கும்.

ஶேஷத்வாநுஸந்தாநத்தாலே - அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தி பிறக்கும். பாரதந்த்ர்யாநு ஸந்தாநத்தாலே-ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபிறக்கும். கைங்கர்யாநுஸந்தாநத்தாலே - அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்கார நிவ்ருத்திபிறக்கும். ஈஶ்வரஶேஷித்வ ஜ்ஞாநத்தாலே - தேவதாந்தர பரத்வ ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பிறக்கும். ஸ்வபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே - ஸாத்யஸாதநஸம்பந்த நிவ்ருத்திபிறக்கும். ஈஶ்வரபோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே - ப்ராப்யாந்தரஸம்ஸர்க நிவ்ருத்திபிறக்கும்.

அதில், ப்ரதமபதமான ப்ரணவம் - மூன்றக்ஷரமாய், * மூன்றுபதமாய் மூன்றர்த்தப்ரகாஶகமாய், ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், † ஏகார்த்த ப்ரகாஶகமுமாயிருக்கும்.

---

* ப்ரதமாக்ஷரமான வகாரம் லோபித்துக்கிடக்கிற சதுர்த்தியோடே கூடியிருக்கையாலும், அவதாரணார்த்தமாய் அவ்யயமாயிருக்கிறவுகாரத்துக்கு, 'அர்த்தவததாது:' என்கிற ஸூத்ரத்தாலே ப்ராதிபதிக ஸம்ஜ்ஞையில், 'ங்யாப்ப்ராதிபதிகாத்' என்றதிகரித்து 'ஸ்வௌஜஸ்மௌட்' என்கிறஸூத்ரத்தாலே விபக்திவந்து 'அவ்யயாதாப்ஸுப:' என்கிற ஸூத்ரத்தாலே விபக்திக்குலோபம் வந்திருக்கையாலும், 'மந - ஜ்ஞாநே' என்கிற தாதுவின்மேலே, 'உணாதயோபஹுளம்' என்று கர்தரிட்விச் ப்ரத்யத்தைப்பண்ணி 'டே:' என்று மன்னில் அந்துக்குலோபம் பண்ணினால் (ம்) என்று வ்யஞ்ஜநரூபமான மகாரமுண்டாகையாலும் இவைமூன்றுக்கு 'ஸுப்திஙந்தம்பதம்' என்கிறபடியே பதத்வம் ஸித்தமென்று கண்டுகொள்வது.

† ஏகார்த்த ப்ரகாஶகமாய் - 'ஹரவதநங்யார்ஹ ஶேஷத்வாஶ்ரயோஜீவ:' என்று ஜீவஸ்வரூப ரூபைகார்த்த ப்ரகாஶகமாயிருக்கு மித்யர்த்த:.

க. நாராயணோபநிஷத்.

உ. திருமொழி. அ - ௧௦ - ங.

ங. திருச்சந்த. எஎ.

அதில், ப்ரதமபதமான அகாரம் - பகவத்வாசகமாயிருக்கும். மத்யம பதமான உகாரம்- அவதாரணவாசியாயிருக்கும். த்ருதீயபதமான மகாரம்- ஆத்மவாசியாயிருக்கும்.

ப்ரணவந்தான்-ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பரஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஶிப்பியா நிற்கச்செய்தே, ஆத்மஸ்வரூபத்திலே தத்பரமாயிருக்கும். "(ராஜபுருஷ꞉) என்கிறவிடத்தில், ராஜாவும் ப்ரஸ்துதனாய் புருஷனும் ப்ரஸ்துதனாயிருக்கச்செய்தே, ஶப்தத்தாலே புருஷன் ப்ரதானனாய், அர்த்தத꞉ராஜா ப்ரதானனாயிருக்கும். அப்படியே யிவ்விடத்திலும் ஶப்தத்தாலே சேதனன் ப்ரதானனாய் அர்த்தத்தாலே ஈஶ்வரன் ப்ரதானனாயிருக்கும்" என்று ஆழ்வானருளிச்செய்யும். ஆகையாலே, ஶாப்தமான சேதநப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற (ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத) (க) என்று ஆத்மவாசகமாகச்சொல்லும்; ஆர்த்தமான ஈஶ்வர ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற, (ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணு꞉) (உ) என்றும், (ப்ரணவ ஸ்ஸர்வவேதேஷு) (ங) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்வாசகமுமாயிருக்கும்.

—(அகாரார்த்தாரம்பம்.)—

அதில் ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம் - (அவ-ரக்ஷணே) (ச) என்கிற தாதுவிலே பதமாய் நிஷ்பந்நமாகையாலே,* ரக்ஷகனான ஈஶ்வரனுக்கு வாசகமாகக்கடவது. தாத்வர்த்தம் ரக்ஷணமாகையாலே, ரக்ஷணமாகிற தர்மம் ஆஶ்ரயமுமாய் ஸவிஷயமுமாயல்லது இராமையாலே, அதுக்காஶ்ரயதயா பகவத்ஸ்வரூபந்தானே வந்து புகுந்தது. விஷயதயா பத்த முக்த நித்யரூபமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் புகுரும். (ரு) (நஹி பாலநஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்) என்கிறபடியே - பாலநஸாமர்த்யம் ஸர்வேஶ்வரைக நிஷ்டமாயிருக்கையாலே, பகவத்ஸ்வரூபம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து. 'இவனின்னார்க்கு ரக்ஷகன்' என்று வ்யவச்சேதியாமையாலே, த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் ப்ரஸ்துதமாம். 'இன்ன தேஶத்திலே ரக்ஷகனென்'று சொல்லாமையாலே, ஸர்வதேஶரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று. 'ஒருகால விஶேஷத்திலே ரக்ஷகனென்'று சொல்லாமையாலே, ஸர்வகால ரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று. 'இன்ன ப்ரகாரத்திலே ரக்ஷகனென்'று சொல்லாமையாலே, ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று. (சா) (ஞாலத்தாடே நடந்துநின்றும்) இத்யாதி. † ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிகளில்லாதபோது ரக்ஷ

---

* 'யோஹவை ஶ்ரீபரமாத்மா நாராயண꞉ ஸஹபகவாந் அகாரவாச்ய꞉' 'அகாரோ விஷ்ணுவாசக꞉' 'அ இதிபகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்' இத்யாதி ஶ்ருத்யாதிகளிவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயங்கள்.

† ஸமாஶ்ரிதஜந கார்யோபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்தி பூர்திப்ராப்தி ரூபகுண சதுஷ்டயங்கள் என்றபடி. 'கீழ்நின்றநிலையும், மேல்போக்கடியறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு மேகாந்தமான குணவிஶேஷங்களையும் தன்பேருகச் செய்துத் தலைக்கட்டுகைக்கீடான பந்த விஶேஷத்தையுங்காட்டுகிறது' என்கிறவாக்யத்தைக் கண்டுகொள்வது.

க. தை - நா. சா - ருக. ச. தீவாதி꞉.
உ. வி - பு. உ - அ - ருச. ரு. வி - பு. க - உஉ - உக.
ங. கீதா. எ - அ. சா. தி - வா. சா - கூ - ங.

கத்வ மநுப்பந்நமாகையாலே, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள் ப்ரஸ்துதமாம். ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுண்டானாலும், ஸம்பந்த விஶேஷமும் காருண்யாதிகளுமில்லாதபோது 'பட்டது படுகிறான்' என்றிருக்கலாமிறே; அது செய்யாதே, ரக்ஷிக்கும்போது இவை அபேக்ஷிதமாகையாலே, *ஸ்வாமித்வாதிகள் ப்ரஸ்துதங்களாம். ரக்ஷிக்கும்போது கண்காணவந்து ரக்ஷிக்கவேண்டுகையாலே, திவ்ய மங்களவிக்ரஹம் ப்ரஸ்துதமாம். ரக்ஷிக்கும்போது திவ்யாயுதங்களபேக்ஷிதங்களாகையாலே, ரக்ஷணத்துக் கேகாந்தமான பரிகரமும் மநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

ரக்ஷணமாகிறது தான்:—இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமாயிருக்கையாலே, இஷ்டமும்-தத்ப்ராப்தியும், அநிஷ்டமும்-தந்நிவ்ருத்தியும், அநுஸந்தேயம். இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரந்தான் † அதிகாராநுரூபமாகையாலே, ‡ பத்தர்க்கும், முமுக்ஷுக்களுக்கும், முக்தர்க்கும், நித்யர்க்கும்,

---

* ஆதிபதத்தால் - ஜகத்காரணத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறது. 'ஸோஹம் தே தேவதேவேஶ நார்சநாதௌ ஸ்துதௌ ந ச। ஸாமர்த்யவாந் க்ருபாமாத்ர மநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத மே' 'க்ருபயா பர்யபாலயத்' 'கேவலம் ஸ்வயைவ தயயா' 'ஜ்ஞாநஶக்தி க்ருபாஸு ஸதீஷு' இத்யாதி. காரணத்வாதிகள் ஶரண்யத்வத்துக் குபயுக்தமென்று ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்தில்' யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை। தம் ஹ தேவமாத்மபுத்திப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே' என்று சொல்லப்படாநின்றது. 'யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்' என்கையாலே ஆஶ்ரயணார்த்தமாக கரணகளேபரங்களைக் கொடுக்கையும் 'வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை' என்கையாலே ஆஶ்ரயணத்துக் குறுப்பான ருசியையுண்டாக்குகையும், 'தேவம்' என்கையாலே தத்விஷயமான கல்யாணகுணயோகமும், 'ஆத்மபுத்திப்ரஸாதம்' என்கையாலே வ்யவஸாயஜநகத்வமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

† "அதிகாராநுகுணம்." என்றும் பாடம்.

‡ பத்தர்க்கு மித்யாதி. அத்ராயமர்த்தோ(அ)நுஸந்தேய: - பத்தர்தான் - அஜ்ஞர் என்றும், முமுக்ஷுக்கள் என்று மிரண்டுபடியாயிருப்பார்கள். இதிலஜ்ஞகோடியை ஸ்வலீலைக்கும் ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது - புண்யபாப ரூபமான கர்மங்களை அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிதாநத்தைப்பண்ணியும், அவை அவர்கள் பூர்வகர்ம கார்யமென்று நினைக்கும்படி உதாஸீநனாயிருந்தும், அவை தத்தத் காலங்களிலே ஸுகது:காநுபவங்களைப் பண்ணும்படி பண்ணியும், அவர்கள் விழுவரான தஶையிலும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஶத்ருபீடை வ்யாதிபீடை முதலானவைகளை நிவ்ருத்தமாக்கி அபேக்ஷிதமான அந்நபாநஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணாங்கராகாங்கநாலிங்கநசும்பநாதிகளைக்கொடுத்தும் ரக்ஷிக்கை. முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது - ஸ்வரூப விரோதியான அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வகீய ஶேஷத்வத்தைப் பிறப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப்பிறப்பித்தும், ததநுரூபமான ஸாதநவிஶேஷத்தை பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்த ஸாதநத்தில் அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்திபர்யந்தமாக்கியும், விபவார்சாவதார ரூபேண நின்றும், அவர்களுக்கு தாரகனாயும், அநாதியான ஸம்ஸாரத்தை யறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் அநுகுணமாக ரக்ஷிக்கை. நித்யரையும் முக்தரையும் போகாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது - 'ஆநந்தமய:,

இஷ்டா நிஷ்டங்களான-வஸ்த்ராந்ந பாநாதிஹோமங்களும், அப்ராக்ருததிவ்ய
ஷேஶ ப்ராப்தியும், உத்தரோத்த ராநுஹவமும், ஹமவதநுஹவஜநித ப்ரீதிகா
ரித கைங்கர்யமும், ஶத்ருபீஜாதிகளும், ப்ரதிபந்தக கர்மமும், அநுஹவவிச்
ஷேத ஶங்கையும் அநுஸந்தேயம்.

யர்மிஸ்வரூபம் புகுந்த விடத்திலே * ஸ்வரூப நிரூபகயர்மங்களும் ப்ர
ஸ்துதங்களாக ப்ராப்த மாகையாலே, (க) (ஸ்ரீநிவாஸே) என்றும், (உ)
(ஶ்ரியஃபதிஃ) என்றும், (ந) (நித்யஸ்ரீஃ) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற
படியே, ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதி ஹமவத்ஸ்வரூபத்துக்கு அந்தரங்க நிரூப
கமாயிருக்கிற பிராட்டி ஸ்வரூபமும் நிரூபகதயா ப்ரஸ்துதமாக ப்ராப்த
மாகையாலே, லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயம்.

ஆக, இப்படியாவை சில அர்த்த விஶேஷங்கள் ஶாப்த மாகவும் ஆர்த்த
மாகவும் இதினுடைய விவரணமான நாராயண பதத்திலே அநுஸந்தேயங்க
ளாகிறன, அவையித்தனையும் தத்ஸங்க்ரஹமான இவ்வக்ஷரத்திலேயு மநுஸந்
தேயமாகக் கடவது.

என்கிறபடியே தான் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாயிருக்கையாலே 'நஶாஸ்த்ரம் நைவசக்ர
மஃ' என்று க்ரமவிவக்ஷை பண்ணவறியாதே அல்பாநந்தத்திலே மக்நராய் ஸத்தையழிந்து
ஸ்வாநுபவத்துக் காளாகாத வளவிலே 'மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கெ' ன்கிற
படியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாத்மிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக் காளாக்கிஸ்வாநுபவத்தை பண்
ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக்கொண்டும், அந்த கைங்கர்
யத்துக்காளான யிவர்களுடைய சைதந்ய நிபந்தநமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியைப்
பண்ணி 'தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே' என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி
பூத பகவந்முகோல்லாஸ விஷயத்வமே ப்ரயோஜந மென்றும், தத்விஷயஜ்ஞாநமே
சைதந்ய கார்யமென்றும், ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை - இதி.

* ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களாவன - ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாநந்தத்வாதிகள். ஸ்வரூப
நிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு 'வஸ்து எது' என்று ஶங்கையுண்
டானால் 'இன்னவஸ்து' என்று விஶேஷித்துக் கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரண
த்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை
ஔபாதிகோத்பாதகருமாய் ஔபாதிகஶேஷிகளுமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிடத்திலும்
கௌணமாக வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், ஶேஷித்வமும் ஸ்வ
நியோகத்தாலே ஸ்வாங்கீக்ருத சேதநப்ரப்ருதி லக்ஷ்மீபர்யந்தமானார் பக்கலிலே அநு
வ்ருத்தமாகையாலும், விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வ
வ்யவஹாரங்காண்கையாலே ஸாதாரண மாகையாலும், ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் வேதநர்
பக்கலிலு முண்டாகையாலே ஸாதாரண மாகையாலும், இவை அஸாதாரண நிரூபக
தர்மமாகமாட்டாது. இனி யோராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்பந்தமன்றியிலே
அகாரார்த்தஹூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஶ்ரியஃபதித்வ மாகையாலே தத்
ப்ரதி ஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஹமவத்ஸ்வரூபத்துக்கு அந்தரங்க நிரூபகமா
யிருக்கு மாகையாலும், 'அவ - ரக்ஷணே' என்கிற தாதுவிலே ஸித்தமான அகாரத்
திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள் ஸம்பந்த மபேக்ஷித
மாகையாலும், இவ்வக்ஷரத்திலே ஏறிக்கழிந்த விஹக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வ
த்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டு மாகையாலும், இவ்வகாரத்திலே லக்ஷ

க. ஸ்ரீபாஷ்ய மங்கள ஶ்லோகம். ந. ஶ்ரா - யு. ககச - கரு.

உ. கீதாபாஷ்யாரம்பம்.

ஆக, ப்ரதமாக்ஷரத்தாலே * ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபஞ் சொல்லப்பட்டது.—[லுப்தசதுர்த்யர்த்தாரம்பம்]—

இதின்மேலேறிக்கழிந்த † விஹக்த்யம்ஶம்

மீஸம்பந்தமும் அர்த்தமாக வநுஸந்திக்க வேண்டுகையாலே அத்தை வருளிச்செய்கிறார் - (தர்மிஸ்வரூபமி) த்யாதி. ‘யத்யபி ஸச்சித்தஃ நிர்ஹுக்ணதைவதம் குணகுணம்மநஸாऽநுதாவேத் ததாऽபி அந்தர்குணமேவ தேவதாம்பஜதே, தத்ராபிஸகுணைவ தேவதாப்ராப்யதே’ என்கிற குணகுணிந்யாத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய தர்மிஸ்வரூபம் ப்ராப்தமா மளவில் தத்ஸ்வரூப நிரூபகங்களான தர்மங்களும் ப்ரஸ்துதங்களாக வேண்டுகையாலே ‘ஸ்ரீநிவாஸே’ இத்யாதிப்ரமாணங்களபடியே, ஸாதாரணங்களாய் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளிற் காட்டில் பகவத்ஸ்வரூபத்துக் கந்தரங்க நிரூபகமாயிருக்கிற பிராட்டிஸ்வரூபமும் அஸாதாரண நிரூபகதயா ப்ரஸ்துதமாக ப்ராப்தமாகையாலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயமென்றபடி. ‘ஶ்ரியஃபதிர் நிகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநஃ ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபஃ’ என்று பகவத் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶ்ரியஃபதித்வத்தை ப்ரதாந நிரூபகமாக பாஷ்யகார ரருளிச்செய்கையாலும், ‘திருமாலின் சீர்’ என்று ‘ஶ்ரியஃபதியினுடைய குணங்கள்’ என்று விஶேஷிக்கையாலும், லக்ஷ்மிஸ்வரூபம் நிரூபகமாய் ஹேயப்ரத்ய நீகத்வாதிகள் தத்விஶேஷணமாகக்கடவது. கிஞ்ச ‘ஶுத்தா ஸஹஸ்ரஶூ தாநா [illegible] ஹரிஸூதஃ। [illegible] ஸாऽஹஸ்ரி ஸநாதநீ। [illegible] விநாऽஹம் நிராவாவெந ஸித்யதி। [illegible] விநாஹஸா நிராதாரா நஸித்யதி’ என்கிறபடியே ஸர்வ பூதங்களுக்கு மந்தராத்மதயாவ்யாப்தமாய் அஹமர்த்தபூதமான பகவத் ஸ்வரூபத்தில் அஹந்தாரூபேண வ்யபதேஶார்ஹமுமாய் அஹந்தாரூபேண நிரூபகபூதையுமா யிருக்குமென்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமா யிருக்கக்கடவது. இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் மந்த்ரரத்நத்தில் ப்ரதமபதத்தில் ஸுஸ்பஷ்டம்.

* ப்ரதமாக்ஷரணமான வகாரம் - ‘[illegible]’ என்கிற தாதுபாடாநுஸாரேணாநேகார்த்தத்தைக்காட்டிக் கொடுத்ததேயாகிலும், முக்யமாக ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையே சொல்லுகிற தென்று ஸர்வாசார்யாபி ப்ரயமாகையாலும், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹத்வேந இவ்வகாரத்துக்கு ரக்ஷகவாசித்வஞ் சொல்லுகையாலும்,— ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபஞ் சொல்லப்பட்டது - இத்யநுக்ரஹீதம்.

† அகாரம் க்ருதத மாகையாலே ப்ராதிபதிகஸஞ்ஜையிலே சதுர்த்த்யேகவசநம்வந்து ‘ஸுபாம்ஸுலுக்’ இதயாதிஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்க்கிடக்கிற சதுர்த்த்யேக விஹக்த்யம்ஶம் என்றபடி. ‘[illegible]’ என்கிறந்யாயத்தாலே விஹக்த்யந்தத்வம் ஸித்தித்தாலும் சதுர்த்தயேக வசநாந்தத்வம் எத்தாலே என்னில் - ‘[illegible]’ என்று தாதர்த்த்யாநுஸந்தாநரூபமான ஸமர்பணத்தை விதிக்கிறவாக்யத்திலே ஸமர்பண மந்த்ரமான ப்ரணவார்த்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிற விடத்திலே ‘ப்ரஹ்மணே’ என்று சதுர்த்தயந்தமாக ப்ரஹ்மஶப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே ஶ்ருதிஸித்தமான ப்ரஹ்ம வாசகத்வத்தையுடைத்தான வகாரத்தினுடைய சதுர்த்தயந்தத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. அகாரவிவரணமான நாராயணபதத்தினுடைய சதுர்த்த்யந்தத்வமு மிதுக்கு ஸூசகமாகக்கடவது.

ஸ்வா தந்த்ர்யம் ஔபாதிகமாய் த்யாஜ்யமாயிறேயிருப்பது. * தத்ப்ரதி ஸம்பந்தியான சேதநசேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. (தாஸ பூதாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே)(க)என்றும், (யஸ்யாஸ்மி) (உ) என்றும், (பரவாநஸ்மி) (௩) என்றும், (தாஸோஹம் (ச) என்று மித்யாதி ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே, ஸகலாத்மாக்களுக்கும் சேஷத்வமிறே ஸ்வரூபம்; ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஔபாதிகமாய் த்யாஜ்யமாயிறேயிருப்பது.

(ஸர்வம் பரவசம் து:கம்) (ரு) இத்யாதிகளிற்படியே - லோகத்தில் சேஷத்வம் து:கரூபமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸுகரூபமாயன்றோ கண்டு போருகிறது, லோகத்ருஷ்டிக்கு விருத்தமாக ஸுகரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை த்யாஜ்ய மென்றும், து:கரூபமான சேஷத்வத்தை உபாதேயமென்றுஞ் சொல்லுகை அதுபபந்நமன்றோ வென்னவொண்ணாது. லோகத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகில் ஸுகரூபமாய், பாரதந்த்ர்யமாகில் து:கரூபமா யிருக்குமென்று ஒரு நியமமில்லாமையாலே. லோகத்தில் ஸ்வதந்த்ரனானவனுக்கே யொருவ்யக்தி விசேஷத்திலே பாரதந்த்ர்யந்தானே ஸுகரூபமாகக் காணாநின்றோமிறே. ஆகையாலே, சேஷத்வந்தானே ஸுகரூபமாகில் உபாதேயமாகக்கடவது. ஸ்வாதந்த்ர்யந்தானே து:கரூபமாகில் த்யாஜ்யமாகக் கடவது. (ஸேவா ச்வவ்ருத்திர் வ்யாக்யாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜயேத்) (சு) என்று நிஷேதித்தது - நிஷித்தஸேவையையும், அப்ராப்த விஷயத்தில் ஸேவையையும். ப்ராப்தவிஷயத்தில் ஸேவையை, (ஸா கிமர்த்தம் நஸேவ்யதே) (எ) என்றும், (சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச்சேவித்து) (அ) என்றும் உபாதேயமாகச் சொல்லா நின்றார்களிறே. ஈச்வரசேஷத்வம் விஹித

* (தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான) - ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ரக்ஷ்யபூதசேதந சேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது என்றபடி. 'தாதர்த்யே வதுர்த்தீ வக்தவ்யா, என்கிறபடியே தாதர்த்ய சதுர்த்தியாகையாலே வேதம் சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது இதிபாவ:. சேஷத்வமாவது - 'சுபரஸ்வைவ ஸவஷநுத ஶெஷ சேஷிபாவம் - பரமதாதிசயாதாநெவுயா உபாதெயதவைவ யஸு ஸ்வரூபம் ஸசேஷ:, பரஶ்சேஷீதி' என்று வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் அருளிச்செய்கையாலே சேஷிக்கதிசயத்தை விளைக்கைக்குறுப்பென்றே ஆதரணீயமாயிருக்கை. இதுதான் தாதர்த்ய சதுர்த்திக்கு 'அவுஉஙம் தஉயஃ, தஉயஃவஸுஹா வ: - தாதயஃ' என்றும், தச்சப்தம் - சேஷித்வேநாபிமதமான வஸ்துவைச் சொல்லுகிறதாய், மேல்வதுர்த்தி ப்ரார்த்தநார்த்தகையாய், அதுதான் - இச்சாரூபையாய், அந்த யிச்சையில் ப்ரக்ருத்யர்த்தமான வஸ்துவுக்கு ஸ்வகதாதிசயாதாந விஷயகத்வ ஸம்பந்தத்தாலே அந்வயமாய், மேல் அர்த்தசப்தம் சேஷத்வேநாபிமத வஸ்து பரமாய், அந்தவஸ்துவில் சதுர்த்த்யர்த்தமான விச்சைக்கு ஸ்வஜந்யோபாதாந யோக்யதாஸம்பந்தேநாந்வயமாய், சேஷிகதாதிசயாதாந விஷயகேச்சா ஜந்யோபாதாந யோக்யதையை தாதர்த்ய சதுர்த்தி சொல்லுகையாலே தாதர்த்ய ரூபமாகக் கடவதிறே.

க. பாஞ்சராத்ரம்.
உ. தை-ராம்-ராம் - ௩ - எ - ரு - ச.
௩. ரா - அ - கரு - கஎ.
ச. ரா - ஸு - சஉ - ௩ச.
ரு. மநு: ச - கசுo.
சு. மநு: ச - சு.
எ. பாருதப்பு - பூர்வ - உஉஉ - ௩க.
அ. திருப்பாவை - உசு.

மாய், (தாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞா:) (௧) என்றும், (தாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம்) (௨) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே போகரூபமா யிருக்கையாலே உபாதேயமாகக்கடவது.

—[உகாரார்த்தா ரம்பம்.]—

மத்யமாக்ஷரமான உகாரம், சேஷத்வ விரோதியான * அந்யசேஷத்வத்தினுடைய நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. சதுர்த்திவிபக்தியாலே - ஈஸ்வர சேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே † அந்யசேஷத்வம் ப்ரஸ்துதமாமோ வென்னில்; லோகத்ருஷ்ட்யா ஒரு அந்யசேஷத்வ சங்கையுண்டு அநுவர்த்திப்பது. லோகத்திலே ஒருவனுக்கு சேஷமான க்ருஹக்ஷேத்ரபுத்ர தாஸ தாஸிகள் வேறேயும் சிலர்க்கு சேஷமாகக் காணநின்றும், அப்படிப்பட்ட அந்யசேஷத்வம் இந்த ஸ்தலத்திலுமுண்டோ என்றொரு சங்கையுதிக்குமிறே; ஆகையாலே, தாத்ருசமான அந்யசேஷத்வ மிங்கில்லை யென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உகாரம். (ததேவ ஸாதிதம் தத்ஸாத்யமாதிதம்) (௩) என்றும், (ததேவாக்நி ஸ்ததாதித்ய ஸ்தத்ஸூர்ய ஸ்தது சந்த்ரமா:) (௪) என்றும் இத்யாதிகளிலே, ஏவகார ஸ்தாநத்திலே உகாரத்தை ப்ரயோகிக்கக் காண்கையாலே, இவ்வுகாரம் ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரணார்த்த வாசகமாகக் கடவது. (உகாரஸ் சைவகாரார்த்த:) என்று, அவதாரணவாசக மென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்தாரிறே பட்டர். க்ருஹக்ஷேத்ர புத்ரகளத்ராதிகளினுடையசேஷத்வம்போலே ஔபாதிகமாய், ‡ அநேக ஸாதாரணமாய், அநித்ய

* இத்தால் அவதாரணார்த்தகமான வுகாரத்துக்கு அந்யயோகவ்யவச் சேதகத்வமர்த்தமென்றதாயிறறு. 'பார்த்தோ தநுர்தர:' இத்யாதிகளில் விசேஷண ஸங்கதமான ஏவகாரத்துக்கு அயோகவ்யச் சேதமன்றோ அர்த்தமாகப் பலவிடங்களிலும் தாந்த்ரிக வ்யவஹாரங்காண்கிறது என்னில் 'பார்த்தோ தநுர்தர:' என்கிறவிடத்திலும் ரூபத்வேநரூபேண பாண்டரத்வ ஸத்ருசமான நீலத்வாதி வ்யவச்சேதமும் ஆநுஷாவிக மாகையாலே அயோக வ்யவச்சேதமும், அந்யயோக வ்யவச்சேதமு மிரண்டும் விசேஷணஸங்கதமான ஏவகாரத்துக் கர்த்தமாகக்கடவது. 'அயோகமந்யயோகஞ்ச ஸ்வவிஷ்ணோ: க்ரியாத்ரயம்' என்று வாதிகேஸரி யருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால் விசேஷண ஸங்கதமான ஏவகாரஸ்த்தாநீயமான வுகாரத்துக்கு இவ்விரண்டு பொருளுமுண்டென்று கண்டுகொள்வது.

† ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:, அப்ரஸக்தஸ்ய நிஷேதாநுபபத்தேரிதிஹாவ:.

‡ அநேகஸாதாரணமாயிதி.—க்ருஹக்ஷேத்ர தாஸதாஸி ப்ரப்ருதிகள் - பித்ருப்ராத்ரு ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும். புத்ரனும் - மாதாபிதா பாதர்ப்ரப்ருதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும். களத்ரமும் - பாணிக்ருஹணாநந்தரம் ஸோமகந்தர்வ் வாதிகளுக்கு சேஷமாகச் சொல்லுகையாலே ஸாதாரணமாயிருக்கும். இவையெல்லாமிப்படி யநேகஸாதாரணமாயிருக்கு மித்யர்த்த:.

௧. வரதராஜஸ்த - அக.		௩.
௨. ஸ்தோத்திரா - ௫௫.		௪. தை - நா - க - ௧ - ௭.

மாய், * ப்ருதக்ஸித்தியமா யிருக்கை யன்றிக்கே, நிருபாதிகமாய், அநந்ய ஸாதாரணமாய், நித்யமாய், அப்ருதக் ஸித்தியமான ஸமஸ்தசேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—[மகாரார்த்தாரம்பம்.]—

ஏவம் விதசேஷத்வம் சித் சித்ஸாதாரணமா யிருப்பது. அதில், சேஷத்வ விஷயஜ்ஞாநம், தத்கார்யமாயிருக்கிற தத்நுரூப ஸாதநஸ்வீகாரம், தத்கார்யாநுரூப ஸாத்யாநுபவம், ததநுபவவிரோதி ப்ரதிபந்தக நிவர்த்தநந் துடக்கமான சேஷத்வ கார்யங்கள் பிறக்கைக்கு யோக்யதை யுண்டாயிருக்கிற ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை † ப்ராதாந்யா ப்ரதிபாதிக்கிற த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரம் - (மந - ஜ்ஞாநே) என்கிற தாதுவிலே பதமாய் நிஷ்பந்ந மாகையாலே, ஜ்ஞாதாவான ‡ ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநவாசக சப்தந்தானே ஜ்ஞாநைக நிரூபணீயனான ஆத்மாவை ப்ரதிபாதிக்கு மென்றும் சொல்லிற்றிறே,(க) (தத்குண ஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேச: ப்ராஜ்ஞவத்) என்கிறஸூத்ரத்திலே. ¶ அங்ஙனன்றியே, ககாராதி ஹகாராந்தமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமும் இருபத்துநாலு தத்வத்துக்கும் வாசகமாகச்சொல்லி, இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமான மகாரத்தை பஞ்சவிம்சகனான வாத்மாவுக்கு வாசகமாகச் சொல்லுகையாலே, மகாரம் ஆத்மவாசகமாகவுமாம். இம்மகாரம் ஜீவஸமஷ்டி வாசகமாகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்துக் காச்ரயமான பத்த முக்த நித்யரூபமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது. ஆத்மஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாயிருக்கு மென்கையாலே, ஜடமாய் து:கஸ்வரூபமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதி தத்வத்திற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு முன்னே ஸமஸ்தசேஷத்வத்தை நிரூபகமாகச் சொல்லிற்றுகையாலே, அவற்றிற்காட்டி லிதுவந்தரங்க நிரூபகமாகக்கடவது. ஒளிக்காச்ரயமென்றுமாணிக்கத்தை விரும்புமாபோலேயும், மணத்துக்காச்ரய மென்று புஷ்பத்தை விரும்புமாபோலேயும், சேஷத்வத்துக் காச்ரயம் என்றிறே ஆத்மஸ்வரூ

* ஸஹோபலம் நியமமின்றிக்கே சேஷியானவனை யொழியவும் தான்ஸித்தியிக்கை - ப்ருதக்ஸித்தியாவது.

† முக்யமாக ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை மகாரம் ப்ரதிபாதிக்கிற தென்கையாலே ததுபகரணமாயிருக்கிற வசேதநத்தையும் அர்த்தாத்ப்ரதி பாதிக்கிற தென்னு மிடந்தோற்றுகிறது.

‡ ப்ரதி - ஸ்ரீமந்த்ரேஷு ஸர்வதி-ஜாநாதீதி ப்ரத்யக், ப்ரத்யக்சாஸௌ ஆத்மா ச - ப்ரத்யகாத்மா என்றாய் தனக்குத்தானேதோன்றுமதா யிருக்கிறவாத்மா என்றபடி.

¶ ஸூதாநிவ கவமேஹ்ண வவமேஹ் ணேந்த்ரியாணிவ। புவமேஹ்ண தவமேஹ்ண ஜாநமம்யாதய்த்தஸ்யா । ஈநஸ்வகாரேணவோக்தும் ஹகாரேண ஸ்வஹம்க்ருதி: । வகாரேண ஹகாரேண ஈஹாநுவ்ருத்தி ரூவ்ருதே । ஸூத்ராஸ ஈகாரேண வணுவிம்ஶ: வ்ருக்ஷிக்த:' என்கிற வாதேஷு தூரவசநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் - அங்ஙனன்றியே ஐதி.

(க) ப்ரஹ்மஸூ. ௨ - ௩, ௨௯.

பத்தை விரும்புகிறது. கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வம். †உஹயஸாயாரண மாயிருக்கையாலே சேதநப்ரகாரமான வசித்தத்வமும் ஸஹவச்ஹேஷ த்வாஶ்ரயதயா யிவ்விடத்திலே அநுஸந்யேயம்.

ஆக ப்ரணவத்தாலே, ஶேஷத்வப்ரதிஸம்஬ந்யிதயா ப்ரஸ்துத மான வீஶ்வரனை ரக்ஷகத்வயர்மத்தையிட்டு நிருபித்து, அப்படிப்பட்ட வீஶவரனுக்கு ஶேஷஹுதனை வாத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷண த்வத்தைச்சொல்லி, 'ஸர்வஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுக்குஅநந்யார்ஹ ஶேஷஹுதன் ஆத்மா' என்னுமிடத்தைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

—[நமஃபஷார்யாரம்஬ம்]—

இப்படி ‡ஸ்வாஹாவிகமான ஸஹவச்ஹேஷத்வத்தை அநாதிகாலம் அஹிஸஹுதமாம்படி பண்ணின விரோயியினுடையஸ்வரூபத்தை உபாதா னம் பண்ணிக்கொண்டு தந்நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது-நமஸ்ஸு.

இதுதான் சதுர்த்யந்தமான வகாரத்திற்சொல்லுகிற வீஶ்வரஶே ஷத்வத்துக்கு விரோயியான அந்யஶேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறவு காரத்திலே அந்யதமதயா ப்ரஸ்துதமான ஸ்வஸ்வரூபத்தில் ஸ்வஸ்வாத ந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியை விவரிக்கிறது. இங்கே விஶேஷித்துச் சொல்லுகை யாலே இத்தையொழிந்த வந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற தாகவுமாம்.

இதுதான்- 'ந' என்றும், 'மஃ' என்று மிரண்டு பதமாயிருக்கிறது. இதில் ப்ரயமஹாவியான நஞ்ஞாலே I (வீடுமின்முற்றவும்) என்று மாபோலே த்யாஜ்யஸ்வரூப நிருபணம்பண்ணுமதுக்குமுன்னே த்யாக த்தைப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆத்மஸ்வரூபம்ஸஹவதநந்யார்ஹஶேஷத்வைக நிருபணீயமாயிருக்குமென்று மிடந்தோற்ற-ப்ரணவத்திலே ஆத்மஸ்வரூ

† (உஹயஸாயாரணமாயிருக்கையாலே) என்றது - சேதநாசேத நோஹயஸாயாரணமாயிருக்கையாலே என்றபடி. 'க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:' 'ப்ரயாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:' என்று சேதநனோபாதி அசே தநமு மீஶ்வரஶேஷமாகச் சொல்லுகையாலே ஹோகமோக்ஷங்களிலே அயிக்ருதனை ப்ராயாந்யத்தையுடைய சேதநனைச்சொல்லுகிற யிம்ம காரத்திலே அவனுக்கு ஹோக யஹோமோபகரண ஹோகஸ்யாநரூப மாய்க்கொண்டு நித்யபரார்யமானவசித்பதார்யமும் லக்ஷிக்கப்படுகிற தாகையாலே அசேதநமு மிவ்விடத்திலே யநுஸந்யேயம் என்றபடி.

‡ (ஸ்வாஹாவிகமான) இதி. 'பதிம்பதீநாம்' 'பதிம்விஶ்வஸ்ய' 'பதிரேக ஆஸீத்' 'க்ருஷ்ணஸ்யஹி க்ருதேஹுதம்' 'ஜகந்நாயஸ்ய ஹுபதே' என்கிறபடியே எம்பெருமானுக்கு ஶேஷித்வம் ஸ்வாஹாவிகமா யிருக்கிறப்போலே சேதநனுக்கும் 'தாஸஹுதா:' 'ஸ்வத்வமாத்மநி' 'ஆத்மதாஸ்யம்' என்கிறபடியே ஸ்வாஹாவிகமாயிறேஸஹவச்ஹேஷத்வ மிருப்பது இதிஹாவ:

I. தி-வா, க-உ-க

ப்ரதிபாதித்தாற்
பத்தை ப்ரதிபாதிப்பதற்கு முன்பே ஶேஷத்வத்தை
போலே, இவ்விடத்திலும் விரோதிஸ்வரூபம் நிஷித்யதைகநிரூபணீயமா
யிருக்குமென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக நிஷித்யஸ்வரூபப்ர
திபாதநத்துக்கு முன்பே நிஷேத்யப்ரதிபாதநம் பண்ணுகிறது. 'ம:'என்கி
றவிது-ஷஷ்டியாகையாலே எனக்கென்றபடி. * எனக்கென்கிறது-தன்னை
யாதல், தன்னுடைமையையாதல். × அநுஷங்கத்தாலே கீழ்ச்சொன்னதன்
னை எனக்குஎன்கையாகிறது-நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்கை. அத்யாஹார
த்தாலே தன்னுடைமையை எனக்கென்கையாகிறது-நான் ஸ்வாமிஎன்கை.
ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது- அஶேஷத்வம். ஸ்வாமித்வமாவது-ஸ்வாந்யவிஷய
மாயிருக்குந் தன்னை எனக்கென்கிறது. ஸ்வஶேஷத்வமாகவுமாம். 'ந' என்
கிறவிதுப்ரதிஷேத்யத்யோதகமாகையாலே அத்தை நிஷேதிக்கிறது. ஈஶ்
வரனுக்குஸ்ரீகௌஸ்துபாத்தோபாதிஸ்ப்ருஹாவிஷயமான வாத்மஸ்வரூப
ம் அநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்துப்போந்தது-1(அஹங்க்ருதி யார்வதாநாம்)
என்றும், 2 (அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே
அஹங்காரத்தாலும் மமகாரத்தாலுமாக. அந்தஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பிற
ந்து 3 (அஹமந்நம்) என்கிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு போக்யமாம்போ
து- 4 (அச்யுதாஹம் தவாஸ்மீதி) என்றும், 5 (நமமேதிசஶாஶ்வதம்)
என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவையிரண்டும் நிவ்ருத்தமாகவேணும்.
(6 நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்திறைசேர்மின்) என்கிறபடியே
அஹங்காரமமகாரராஹித்யமில்லாதபோது ஈஶ்வரஸம்பந்தயோ
க்யதையில்லை. ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வத்வாநுஸந்தாநமில்லாதபோது - ஸ்வாமி
ஸந்நிதியில் நிற்கைக்கு அநர்ஹனுயிறேயிருப்பது. அஹங்காரமமகாரங்க
ளிரண்டுமந்யோந்யம விநாபூதமாகையாலே அஹங்காரம் வந்தவிடத்
தேமமகாரம்வந்து, மமகாரம்வந்தவிடத்தே அஹங்காரம்வரும்படியா
யிருக்கையாலே அஹங்காரமமகாரங்களிரண்டும் ப்ரஸ்துதமாய் இரண்
டினுடைய நிவ்ருத்தியு மிவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயம். 1 (யானெயெ

* மமதா த்வியா. அஹங்காரோ மமகாரஶ்சேதி. 'அஹம்மமே
த்யஹங்கார: ; 'இதம்மமே திமமகார: இத்யஹ் ப்ரேத்யாஹ. (எனக்
கென்கிறது தன்னையாதல், தன்னுடைமையையாத) லிதி.

× (அநுஷங்கத்தாலே) இதி. கீழ்ப்ரணவத்தில் மகாரத்திலே
ஜ்ஞாதாவாகச்சொன்ன தான் தொடர்ந்து இந்த பதத்திலே ஸவாதந்த்
ர்யமாக வருகை என்றபடி. (அத்யாஹாரத்தாலே) என்றது- 'இவை
எனக்கு' என்று கூட்டிக்கொள்ளுகை என்றபடி. (ஸ்வஶேஷத்வமாகவு
மாம்) என்றது-நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற வதிஶயத்துக்கு ப்ரதி
ஸம்பந்திதையை. அப்பதத்திற்செல்லுகிறஸ்வப்ரயோஜநஞ் சொல்
லப்படுகிறது.

1. பாஞ்சரா.
2. வி-பு. ௬-எ-௧௧.
3. தை-ஸ் ரு-௧௦-௬.
4. ஜிதந்தா.
5. அஹி-ஸம். ௫௦-௨௫.
6. தி-வா. ௧-௨-௩.

ன்றனதே யென்றிருந்தேன்) என்று அஹங்காரமமகாரங்களிரிண்டையு மநுஸந்யித்தவர்தாமே, 1 (யானே நீயென்றுடைமையும்நீயே) என்று அநந்தரத்திலே அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையு மநுஸந்யித்தாரிறே. 2 (யஸ்யைதே தஸ்யதத்யநம்) † என்கிறபடியே அஹங்காரம் போனவாறேமமகாரம்போமிறே. அஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்திமாத்ரமேயன்றிக்கே 3 (ஹமவத ஏவாஹமஸ்மி) என்றும், 4 (தேஷாமபிநமோநம:) என்றும், 5 (த்வதீயஊர்ஶநேப்யேவம்ஹவேத்) என்றும், 6 (உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை) என்றும், 7 (அடியார்க்காள்படுத்தாய்) என்றும், 8 (அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்) என்றுமித்யாஜியிற்படியே ஹமவத்பாரதந்த்ர்யமும், தத்காஷ்டாஹஷ்டியான ஹாமவதபாரதந்த்ர்யமும் அநுஸந்யேயமாகக்கடவது.

‡ ததீயஶேஷத்வாநந்யார்ஹஶேஷத்வங்களிரண்டினுடையவும் பரஸ்பரவிரோயநிவந்யநமாக ஏகத்ரஸமாவேஶாவடநத்தாலே அந்யதரபரித்யாமம் ப்ரஸங்மிக்கும் என்று சொல்லவொண்ணாது; ததீயஶேஷத்வவிஷயாந்யத்வாமாவ ப்ரயுக்தமான பரஸ்பர விரோயராஹித்யமடியாகவருகிற ஏகத்ரஸமாவேஶோபபத்தியாலே உஹ

† 'த்ரயஏவயநாராஜந் ஹார்யா ஊாஸ ஸ்தயா ஸுத: | யத்தேஸமயிமச்ஹந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய தத்யநம' தஸ்ய-ஸ்வாமிந:-தத்யநம்-யஸ்ய-ஏதே-ஹார்யாபுத்ரஊாஸா:,யத் - யநாஜிஹார்யாபுத்ரஊாஸாயநம்.ஸமயிமச்ஹந்தி - ப்ராப்நுவந்தீத்யர்ய:. (அஹங்காரம் பொனவாறேமமகாரம் போமிறே) என்கிறவிடத்தில 'நஷ்டேஹங்காரசண்டாலே ஸாநஶயே ந்மமதாஸதி|நஶ்யேதாOஸ்தந்யவிரஹாத்ராமத்வேஷாவிமௌஶிஶு' என்கிற ஶ்லோகத்தை யோஜித்துக்கொள்வது.

‡ (ததீய ஶேஷத்வேதி). ப்ரணவத்திலே அந்ய ஶேஷத்வ நிவ்ருத்திசொல்லி, இப்பஊத்திலே அதிலே கழியுண்டவந்யர்க்கு ஶேஷமென்று சொல்லலாமோ என்று ஶங்கை. (ததீய ஶேஷத்வ விஷயாந்யத்வா ஹாவே)தி ததீயஶேஷத்வத்துக்கு விஷயமான ஹாம வதாந்யரல்லாமையாகி றவிரோய ராஹித்யமென்றபடி. (அந்ய ஶஷ்ஊார்யத தீயஶஷ்ஊார்யத்தைப்ரதிக்ஷேபித்துக்கொண்டு) என்றது-தன்னினைவாலே வந்யஶஷ்ஊார்யமான ததீயஶஷ்ஊார்யத்தை என்றபடி. ப்ரதிக்ஷேபிக்கையாவது. அந்யஶஷ்ஊத்துக்கு விஷயம் - ஸம்ஸாரிகள். ததீய ஶஷ்ஊத்துக்கு விஷயம் ஹமவச்ஶேஷ ஹூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்று விவேகித்துக்கொள்ளுகை.

'ததீயஶேஷத்வாநந்யார்ஹஶேஷத்வங்களிரண்டினுடையவும் பரஸ்பரவிரோயராஹித்யமடியாகவருகிற ஏகத்ரஸமாவேஶோபபத்தியாலே அந்யதரபரித்யாகம் பரஸங்மிக்குமென்றுசொல்லவொண்ணாது., என்றும் சில கோஶங்களில் பாடங்காண்கிறது.

1. தி-வா. உ-கூ-கூ.
2. ஹாரஉயோ.௩௩-எக.
3.
4. வி-ய. க௦-௫௩.
5.
6. தி. மொஅ-க௦-
7. திருப்பள்-க௦.
8 அமல-க.

யஸ்வீகாரமவிருத்தியமாகையாலே. இப்படி யர்மத்வயத்தினுடையவும் விரோயஹேதுவான அந்யஶேஷத்வதீயஶேஷத்வத்தை ப்ரதிக்ஷேபித்துக்கொண்டு உபயத்துக்கும்ஏகத்ரஸமாவேஶத்தை அங்கீகரித்து, அவ்வழியாலே அந்யதரபரித்யாகப்ரஸங்கத்தைப்பரிஹரிக்கும்போது பகவச்சேஷத்வாபாவத்தை யொழிய அந்யஶேஷத்வவ்யக்திக்கு அந்யத்வங்வடியாமையாலே த்ருதீயாக்ஷரவாச்யரான ஜீவர்களிலே சிலருக்கு பகவச்சேஷத்வமின்றிக்கே யொழியாதோ என்னில்:—இங்கு விவக்ஷிதமான ததீயத்வமாகிறது - பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வஜ்ஞானாவஸ்யையாகையாலும், அந்யத்வமாகிறது-ஈத்ருஶஜ்ஞாநவிஶேஷராஹித்யமாகையாலும், (சிலருக்கு சேஷத்வமாய்) சிலருக்கு ஶேஷத்வமின்றிக்கே யொழியாது. இத்தால், பகவச்சேஷத்வஜ்ஞானாவஸ்யா மாத்ரம்ததீய(ஶேஷ)த்வம், என்று நினைத்துப் பண்ணும் × அதிப்ரஸங்கமும் பரிஹ்ருதம்.

† இந்த நமஸ்ஸு-தான்-ப்ரணவத்துக்கும் நாராயணபதத்துக்கும் நடுவேகிடக்கையாலே இரண்டு பதத்துக்கும் அபேக்ஷிதமானவிரோயிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லக்கடவது. ஆகையாலே ஸ்வரூபவிரோயியும், ஸாயநவிரோயியும், ப்ராப்யவிரோயியுமாகிற விரோயித்ரயத்தினுடையவும் நிவ்ருத்தியை யிப்பதத்திலே யநுஸந்யிக்கக்கடவது. பூர்வோத்தரபதத்வயத்திலும், ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமும் ப்ரதிபாதிதமாகையாலே தத்விரோயிநிவ்ருத்தியிப்பதத்திலே யநுஸந்யேயமாகப்ராப்தம். ஸாயநஸ்வரூபம் அப்ரஸ்துதமாயிருக்க, தத்விரோயிநிவ்ருத்தியிவ்விடத்திலே அநுஸந்யேயமாம்படி என்னென்னில்.—கீழில்பதத்தில் ஸாயநஸ்வரூபம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே தத்விரோயிநிவ்ருத்தியையநுஸந்யிக்கக்குறையில்லை. மேலிற்பதத்திலேஶாப்தமாகச்சொல்லும். இப்பதத்திலே நிஷேத்யதயா ப்ரஸ்துதமானஸ்வாதந்த்ர்யம் பகவதேகஸாயநதைகவேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு விரோயியாய் ஸ்வரக்ஷணத்

× (அதிப்ரஸங்கமும் பரிஹ்ருதம்) தி. அதிப்ரஸங்கமாவது-பகவச்சேஷத்வஜ்ஞானாவஸ்யாமாத்ரமே ததீயத்வம் என்னில்-ததீயஶேஷத்வமில்லாத ஏகாயநர்கேவலர் தொடக்கமானவர்களுக்கும் தாவந்மாத்ரத்தாலே ஶேஷமாகவேண்டிவருகை. பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமானபகவச்சேஷத்வஜ்ஞானாவஸ்யை ததீயஶேஷத்வம் என்கையாலே பரிஹ்ருதமாயிற்றென்றபடி.

† 'மந்த்ரப்ரஹ்மணி மத்யமேந நமஸா' என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (இந்த நமஸ்ஸு-தானி) தி. கீழ்பதத்தில் ஸாயநஸ்வரூபம்ப்ரஸ்துதமான படியைமேலே தாமே விவரித்தருளிச்செய்கிறார்.

தில் ஸ்வாந்வயத்துக்கு ஹேதுபூதமாயிருப்பதொன்றிறே. தாத்ருஶமான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமாகையாகிறது- 'ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வாந்வயம் ஸ்வரூபஹாநி' என்றறிகையிறே. ஸ்வஸ்வரூபம்- ஈஶ்வரனைக் குறித்து அத்யந்தபரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே, ஸ்வரக்ஷணத்தில் தனக்குஅந்வயமுண்டாளுலீஶ்வரனைக்குறித்து தனக்கத்யந்தபாரதந்த்ர்யமின்றிக்கே யொழியுமாகையாலே ஈஶ்வரைகபரதந்த்ரதாவிரோதியான ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வாந்வயம் நிவ்ருத்தமானல், பின்னையந்வயமுள்ளது அகாரத்திலே ஸ்வரக்ஷகதயா ப்ரஸ்துதமானவீஶ்வரனுக்கேயாகையாலே அவனுடைய வுபாயபாவமிவ்வழியாலே யிதிலே ப்ரஸ்துதமாய், ஸ்வரக்ஷணத்திலேதான் அதிகரித்தாலிறே யீஶ்வரன் கைவாங்கியிருப்பது. தன்னுடையரக்ஷணத்திலே தான்கைவாங்கினல் கஜேந்த்ரரக்ஷணம் பண்ணினற்போலே த்வரித்துக்கொண்டு இவனுடையரக்ஷணத்திலே அதிகரிப்பானீஶ்வரனிறே. இப்படியார்த்தமாக வீஶ்வரனுடைய வுபாயபாவம் ஸித்திக்கையன்றிக்கே I (நமஶ் சக்ருர்ஜநார்தநம்)என்கிறபடியே × த்யாநப்ரமாணத்தாலே நமஶ்ஶப்தத்துக்கு ஶரணஶப்தபர்யாயத்வ முண்டாகையாலே ஶாப்தமாகவீஶ்வரனுடைய வுபாயபாவம் ஸித்திக்கும்.

இப்படி நமஶ்ஶப்தமுபாயஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே தத்விரோதிநிவ்ருத்தியு மிப்பதத்திலேயநுஸந்தேயம். ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வய ஹேதுபூதமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்நிவ்ருத்தமாகைஸாதநவிரோதிநிவ்ருத்தி பிறக்கையாகிறது.

அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்துக்கு பலம்- † ஶேஷிவிஷயகிஞ்சித்காரமாகையாலே, ஶேஷத்வாநுஸந்தாநத்துக்கு அநந்தரபாவியாயிருப்பது ஶேஷவ்ருத்திப்ரார்த்தனையன்றே; ஆனல் ஶேஷத்வ வாசகமான பதத்துக்கநந்தரம் ஶேஷவ்ருத்திப்ரார்த்தநாப்ரதிபாதகமாயிருக்கிற வுத்தரபதமநுஸந்தேயமாகப்ராப்த மாயிருக்க வதுக்கு முன்பே நமஸ்

× (த்யாநப்ரமாணத்தாலே) இதி. 'ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதாமாதாச மாதவ: । கச்சத்வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபா:' என்று பதேஶிக்கப்பட்ட ஶரணாகதியினுடைய வநுஷ்டாநகாலத்திலே 'த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ் சக்ருர்ஜநார்தநம்' என்கையாலே ஶரணாகதிஸ்தானத்திலே நமஸ்காரத்தை ப்ரயோகிக்கையாலே இந்தஸ்தாநப்ரமாணம் இந்த நமஸ்காரத்தினுடைய ஶரணாகதித்வத்தைக் காட்டுகிறதித்யபிப்ராய:.

† (ஶேஷிவிஷய கிஞ்சித்காரமாகையாலே) இதி. 'நாகிஞ்சித்குர்வத ஶ்ஶேஷத்வம்' 'அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:' என்கையாலே ஶேஷிவிஷய கிஞ்சித்காரமே ஶேஷத்வத்துக்கு பலமென்றபடி.

I. பார-ஆரண்-கசுஉ-ருள.

ஸு அநுஸந்தேயமாவானென்னென்னில்; அப்பதத்தில் ப்ரதிபாதிதமான கைங்கர்யகரணம் *விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாயிருக்கையாலும், ஶேஷவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனைக்கு ஶேஷத்வஜ்ஞானபௌஷ்கல்யம் பிறக்கவேண்டுமாகையாலே உபேயஸித்தியிக்கு உபாயாநந்தரபாவித்வமுண்டாகையாலும், விரோதி நிவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான இந்த பதம் நாராயணபதத்துக்குமுன்னே அநுஸந்தேயம். உபேயஸித்தியிக்கு உபாயாநந்தர பாவித்வமுண்டாகையாலேயிறே உத்தரவாக்யத்துக்கு முன்னே பூர்வவாக்ய மநுஸந்தேயமாகிறது. ஈஶ்வரனுடைய உபாயபாவாநு ஸந்தாநத்துக்கு-ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநம் ஸ்வஶேஷத்வாநுஸந்தாநம் துடக்கமானவை அபேக்ஷிதங்களாகையாலே, நமஸ்ஸுக்குமுன்னே தத்ப்ரதிபாதகமான ப்ரணவமநுஸந்தேயம். இப்படியாகாதபோது, நமஸ்ஸு உகாரவிவரணமன்றிக்கேயொழியுமிறே.

-(நாராயணபதார்த்தாரம்பம்)-

ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூப ஶோதநமும், உபாயஶோதநமும் பண்ணப்பட்டது; இனிமேல், சதுர்த்யந்தமான நாராயணபதம் உபேயஶோதநம் பண்ணுகிறது. கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயா உதிக்கும் பகவத்ஸ்வரூபமும் உபயவிபூதி விஶிஷ்டமாயிருக்கையாலே, உபயவிபூதியோகத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [நாராயண] பதம்-†(நர: நார: நாரா:) என்று நித்யபதார்த்தத்தையும், அதினுடைய

* (விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக) என்றது - கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி 'போக்தாஹம் மம போக்யம்' என்கிற அஹங்கார மமகாரங்களாகையாலே தாத்ருஶவிரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக என்றபடி. (ஶேஷவ்ருத்திப்ரார்த்தனைக்கு) என்றது-உத்தரபதமான நாராயண பதவடிதசதுர்த்த்யம்ஶத்தில் சொல்லுகிற கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைக்கு என்றபடி. (ஶேஷத்வஜ்ஞானபௌஷ்கல்யம்) என்றது-அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம் என்றபடி. (உபாயாநந்தரபாவித்வம்) என்றது-உபாயாநுஷ்டாநாநந்தரமிறேவுபேயம் ஸித்திப்பது என்று கருத்து.

† (நர:) இதி. இவ்விடத்திலே 'நர' ஶப்தம் 'ரிங்-க்ஷயே' என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரிடப்ரத்யயமாய் அநுபந்தலோபம்பண்ணி 'டே:' என்று ப்ரக்ருதிக்கு டிலோபம்பண்ணி 'ர' என்று க்ஷயிஷ்ணுவாசிபதமாய், அத்தைநகாரம் நிஷேதிக்கையாலே 'நர:' என்று அக்ஷயார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது. 'தஸ்யஸமூஹ:' என்று அண்ப்ரத்யயமும் ஆதிவ்ருத்தியுமுண்டாகையாலே 'நார:' என்று ஆத்மஸமூஹவாசியாயிருக்கிறது. 'நாரா:' என்று ஸமூஹபாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்ப்ரகாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'நித்யபதார்த்தத்தையும்' என்று

ஸமூஹத்தையும், ஸமூஹபாஹுள்யத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்களோடு, பரமபதத்தோடு, முக்த நித்யவர்க்கத்தோடு, சத்ரசாமரப்ரமுகமான பரிச்சதங்களோடு, ஆயுதாபரணங்களோடு, பெரியபிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமாரோடு, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடு, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களோடு வாசியற ஸர்வத்தையும் நாரஶப்தம் ப்ரதிபாதிக்கிறது. 1(எண்பெருக்கந்நலத்தொண் பொருள்) என்றும், 2(நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்) என்றும் அருளிச்செய்கையாலே, சேதநாசேதநங்களிரண்டும் நாரஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. 1(ஈறிலவண்புகழ் நாரணன்) என்றும், 3(வாழ்புகழ்நாரணன்) என்றுமருளிச் செய்கையாலே, குணங்களும் நாரஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. 4(செல்வநாரணன்) என்றும், 5(திருநாரணன்) என்றுஞ் சொல்லுகையாலே *பிராட்டி ஸ்வரூபமும் நாரஶப்தவாச்யமாகக் கடவது. 6(காராயினகாளநன்மேனியினன் நாராயணன்) என்கையாலே

'நர' ஶப்தார்த்தத்தையும், 'அதினுடைய ஸமூஹத்தையும்' என்று 'நார' ஶப்தார்த்தத்தையும், 'ஸமூஹபாஹுள்யத்தையும்' என்று பஹுவசநார்த்தத்தையு மருளிச்செய்தது.

* (பிராட்டிஸ்வரூபமும் நாரஶப்தவாச்யமாகக்கடவது) இதி. அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் நாரஶப்தார்த்தஞ் சொல்லும்போது 'ஜ்ஞாநாதயோ குணாரூபம் லக்ஷ்மீர்நித்யாநபாயிநீ । பூமிநீளாதயோ தேவ்யஸ்ஸேநேஶாத்யாஶ்ச ஸூரய: । ததீயாமபரம்கால: புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்ததா । மஹதாதிவிராந்தாநி ஸப்தஸாவரணாந்யபி । ப்ராஹ்மமண்டாந்ததந்தஸ்யா லோகாஶ்ச ஸசராசரா: । ஏவமண்டாந்யநந்தாநி தத்ஸர்வம் நாரமுச்யதே' என்று பிராட்டியையும் நாரஶப்தவாச்யையாகச் சொல்லப்பட்டதிறே 'யோஸௌ ஶ்ரிய: ஶ்ரீ: பரம: தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:' என்றும் ஹாரீதஸ்ம்ருதி. பிராட்டிக்கு நாரஶப்தவாச்யத்வஞ்சொல்லுகையாலே ஜீவகோட்யந்தர்பூதத்வம்ஸித்தித்தது. 'மகாரோநாரஶப்தஶ்ச' என்கிறபடியே பிராட்டிக்கு மகாரநாரஶப்தவாச்யத்வமுண்டாகையாலும், 'மாங மாநே' 'ந்ரு நயே' என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமான மகாரநாரஶப்தங்களாலே அணுத்வம்ஸித்திக்கையாலும் 'ஏஷோணுராத்மா' 'உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம்' இத்யாதிவசநவிரோதிகளான விபுத்வவசநங்களுக்கு விரோதாதிகரணந்யாயத்தாலே அப்ராமாண்யஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும், அதுதான் ஜ்ஞாநவிபுத்வத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும் நிர்வஹிக்கையாலும் ஜீவகோட்யந்தர்பூதத்வம் ஸித்தம். பிராட்டிக்கு மகாரவாச்யத்வ மில்லாதபோது ஸமவச்சே

---

1. தி-வா. க-உ-கO, 3. தி-வா. கO-கூ-க. 5. தி-வா. ௫-க-க.
2. ,, உ-எ-உ. 4. ,, க-கO-அ. 6. ,, கூ-௬-க.

திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஆயுதாபரணங்களும், காந்திஸௌகுமார்யாதிகுணங்களும் நாரஶப்தவாச்யமென்னுமிடம் ஸூசிதம்.

* அயநஶப்தமும், 'இவற்றுக்கிருப்பிடமாயிருக்கும்' என்று ஈஶ்வரனை ப்ரதிபாதிக்கிறது. (நாராணாமயநம்) என்கிற தத்புருஷஸமாஸத்தில் நித்யபதார்த்தங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஈஶ்வரனிருப்பிடமென்று பொருள்.

'நாரா: அயநம் யஸ்ய' என்கிற பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் 'நாரங்களை ஈஶ்வரனிருப்பிடமாகவுடையன்' என்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது. † அயநஶப்தமும் - ப்ராப்யத்துக்கும் வாசகமாய், ப்ராபகத்துக்கும் வாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், இவ்விடத்தில் ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில், அயநஶப்தமும்- திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையொழிந்த ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் வாசகமாயிருக்கும்; ஷஷ்டீஸமாஸத்தில், திவ்யாத்மஸ்வரூபமொன்றுக்கும் வாசகமாயிருக்கும்,

---

ஷத்வம்ஸித்தியாது. ஸமஸ்தஶப்தமூலமான ப்ரணவத்திலே அதுஸித்தியாதபோது ஸர்வத்ரவும் ஸித்தியாது. ஶ்ரீபாஷ்யகாரரும் ஸ்வீயகீதாபாஷ்யங்களில் நாரஶப்தவாச்யத்வேந அவனையருளிச்செய்தார். ஆகையால் பிராட்டிஸ்வரூபம் நாரஶப்தவாச்யமாகக்கடவது என்றபடி.

* இந்தநாராயணபதம் ஷஷ்டீஸமாஸமாமளவில் தத்புருஷஸமாஸத்துக்குத்தரபதார்த்தப்ரதாநத்வமுண்டாகையாலே பாராயணபதம்போலே அயநபதலிங்கமான நபும்ஸகத்வமேயாம்; இந்தநாராயணபதத்துக்கு புல்லிங்கத்வம் ஸித்தியாதேயென்னில்—ஸம்ஜ்ஞாரூபமானயிப்பதத்துக்கு 'கரணாதிகரணயோஶ்ச' என்று ஸம்ஜ்ஞாவிஷயமான ல்யுட் விதிக்கப்படுகையாலே 'இத்மவ்ரஶ்சந:' 'பலாஶஶாதந:' இத்யாதியிற்போலே புல்லிங்கத்வம்ஸித்திக்கக்குறையில்லை. அயநபதார்த்தமானீஶ்வரனுக்குபாயத்வத்தாலே கரணத்வமும், ஆதாரத்வத்தாலே அதிகரணத்வமுமுண்டிறே. ஆகையால் புல்லிங்கத்வம்ஸாது என்று கருத்து.

† (அயநஶப்தமும் ப்ராப்யத்துக்கும்) இதி. 'அய-கதௌ' 'இண்-கதௌ' என்கிற தாதுக்களிலே நிஷ்பந்நமான அயநஶப்தமும் 'நாரை: அயதே அஸௌ இதி நாராயண:' என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராப்யத்வத்துக்குவாசகமாய், 'நாரா:-அநேந-ஏநம்-யந்தீதி நாராயண:' என்கிற கரணேவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராபகத்வத்துக்கும் வாசகமாயிருந்ததேயாகிலும் முக்யமாக ப்ராப்யபரமாயிருக்கும் என்றபடி. 'நாரஶப்தேந ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை:। தேஷாமயநபூதத்வாந்நாராயண இஹோச்யதே' 'நாரஸ்த்விதிஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ:பரிகீயதே। கதிராலம்பநம் தேஷாம் தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:' என்னக்கடவதிறே.

ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வாத்மத்வ அபஹதபாப்மத்வ பரமபத நிலயத்வங்களைப் போதகமாம் குணவிஶேஷங்களெல்லாம் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயங்களாகக் கடவது.

இதில் சதுர்த்தி-ப்ரணவத்திற்சொன்ன அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தினுடையவும், நமஸ்ஸிற்சொன்ன உபாயஸ்வீகாரத்தினுடையவும் பல ரூபமான *கைங்கர்யப்ரார்த்தநத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. தேஶகாலாவஸ்தாப்ரகார விஶேஷநிரபேக்ஷமாக ப்ரார்த்திக்கையாலே, ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளுக்கும் உசிதமான ஸகலஶேஷவ்ருத்தியையுஞ் சொல்லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தாலே - ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வஞ் சொல்லி, சதுர்த்தியம்ஶத்தாலே- ஜீவாத்மாக்களுடைய ஶேஷத்வஞ்சொல்லி, உகாரத்தாலே- அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்திசொல்லி, மகாரத்தாலே ஶேஷத்வாஶ்ரயமாய் ப்ரக்ருதே: பரமான ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வத்தை ப்ரதிபாதித்து,நமஸ்ஸாலே-அநாதிகாலம் ஏவம்விதஶேஷத்வத்துக்கு திரோதாயகமாய்ப் போந்த விரோதிஸ்வரூபத்தை நிவர்த்திப்பித்து, பாகவதஶேஷத்வப்ரதிபாதநத்வாரா பகவச்சேஷத்வத்தை ஸ்திரமாக்கி, ஶேஷத்வாநுரூபமான விதேயஸாதந ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லி, நாராயணபதத்தாலே- நித்யவஸ்துஸமூஹ பாஹுள்யஞ்சொல்லி, ததாஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ நிரதிஶயபோக்யத்வ ரூபாதிகபாந்தவத்வநியந்த்ருத்வதாரகத்வப்ரமுகமான குணவிஶேஷங்களைச்சொல்லி, சதுர்த்யம்ஶத்தாலே-நிரதிஶயாநந்தரூபமான ஸஹஜகைங்கர்யத்தினுடைய ஆவிர்பாவ ப்ரார்த்தநத்தைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே-ஈஶ்வரனுக்குமாத்மாவுக்கு முண்டான ஸம்பந்தத்தையும், ஸம்பந்தாநுரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும், ஸ்வீகாராநுகுணமான உபேயப்ரார்த்தநத்தையுஞ்சொல்லித் தலைகட்டுகிறது.

---

*(கைங்கர்யப்ரார்த்தநத்தை) என்றது - கைங்கர்யப்ரார்த்தநாப்ரகாரத்தை என்றபடி.'ப்ரார்த்தநாயாம் சதுர்த்தீ' என்று திருவுள்ளம். இப்படியொருவிடத்திலுங்காணுமையாலே 'தாதர்த்யசதுர்த்தி' யாமித்தனை. 'தாதர்த்யம் - தச்சஶேஷத்வம், தச்ச கைங்கர்யமர்ஹம். 'நாகிஞ்சித்குர்வதஶ் ஶேஷத்வம்' இத்யுக்தே:, தச்ச 'ப்ரார்த்தநா ரஹிதேந லப்யதே' இத்யஸ்மதாசார்யா:.

1(விடையேழன்றடர்த்த) என்கிறபாட்டும், 2(மூன்றெழுத்ததனை) என்கிறபாட்டும், ப்ரணவார்த்தமாக வநுஸந்தேயம். 3(யானே) என்கிற பாட்டு, நமச்சப்தார்த்தமாக வநுஸந்தேயம். 4(எம்பிரானெந்தை) என்கிறபாட்டு, நாராயணசப்தார்த்தமாகவநுஸந்தேயம். 5(ஒழிவில்காலமெல்லாம்) என்கிறபாட்டு சதுர்த்யர்த்தமாக வநுஸந்தேயம். 6(அகாரார்த்தாயைவ) என்கிறச்லோகம், பதத்ரயத்துக்கும் அர்த்தமாகவநுஸந்தேயம்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

2-வது சரமச்லோகப்ரகரணம்.
-[உபோத்காதம்.]-

திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதத்தாலும் நாராயணபதத்தாலும் ஆர்த்தமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அர்த்தத்வயத்தையும், சரமச்லோகத்தில் அர்த்தத்வயம் சாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஸங்க்ரஹமான பதத்வயத்துக்கும் பூர்வாபரநியமமுண்டாயிருக்கிறப்போலே விவரணபதமான இதுவும் பூர்வாபரஹாவேந நியதமாயிருக்கும். திருமந்த்ரம் அநேகார்த்தங்களை ப்ரதிபாதியா நிற்கச்செய்தே ப்ராப்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கிறப்போலே, இதுவும் அநேகார்த்தங்களைப்ரதிபாதித்ததேயாகிலும், ப்ராபகப்ரதிபாதந பரமாயிருக்கும்.

தேஹாத்மாபிமாநியாய் ஆத்மபரமாத்மவிவேக சூந்யனாயிருக்கிற அர்ஜுநனைக்குறித்து, 7(அமலங்களாகவிழிக்கும்) என்கிறபடியே-

* (அகாரார்த்தாயைவஸ்வம் அஹ்மமமஹ்யம்ந) என்று ப்ரணவார்த்தத்தையும், நம: பதார்த்தத்தையும், (நிவஹாநராணம் நித்யாநாமயந மிதி நாராயணபதம்) என்று நாராயணபதார்த்தத்தையும், (யமாஹாஸ்மை காலம் ஸகல மபிஸர்வத்ர ஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுர்மம ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:) என்று வ்யக்தசதுர்த்யர்த்தத்தையுமருளிச்செய்தருளினாரிறே பட்டர்.

† (அர்த்தத்வயத்தையும்)-உபாயோபேயாத்மகமானவர்த்தத்வயத்தையும் என்றபடி (ஸங்க்ரஹமானபதத்வயத்துக்கும்)-நம: பதநாராயணபதங்களுக்கும், பூர்வவாக்ய உத்தரவாக்யங்களுக்கும்.

1. தி-மொ. அ-கூ-ரு.
2. பெரியா-மொ. ச-எ-க0.
3. தி-வா. உ-கூ-கூ,
4. தி-மொ. க-க-கூ.
5. தி-வா. ரு-ரு-க,
6. அஷ்டச்லோகி. ச.
7. தி-வா. க-கூ-கூ.

ஸகலபாபக்ஷபணநிபுணங்களாயிருக்கிற திவ்யகடாக்ஷங்களாலும், அம்ருதநிஷ்யந்தியான வசநவிஶேஷங்களாலும், முமுக்ஷுத்வவிரோதிகளான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களையும் நஶிப்பித்து, மோக்ஷருசியை யுண்டாக்கி, 1(தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விஶாலம் க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி) இத்யாதியாலே - ஐஶ்வர்யம் அல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷதுஷ்டமாயிருக்கு மென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்து, 2(ஜராமரணமோக்ஷாய) இத்யாதியாலே – கைவல்யம் க்லேஶஸாத்யத்வாதிதோஷதுஷ்ட மென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்து, 3(மாமுபேத்ய து கௌந்தேய) இத்யாதியாலே-ஸ்வப்ராப்திலக்ஷணமான மோக்ஷமே நிரதிஶயபுருஷார்தமென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்து, 4(தஸ்மாதஸக்தஸ்ஸததம்) இத்யாதியாலே - கர்மஜ்ஞாநபக்திகளை தத்ப்ராப்திஸாதநமாக வருளிச்செய்ததைக்கேட்டு, அர்ஜுநன்-ஸர்பாஸ்யகதமான ஜந்துவைப்போலேயிருக்கிற தன்னுடையதுர்கதியையும், 5(மம மாயா துரத்யயா) என்கிறபடியே-தன்னால் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாதபடிவிரோதி யம்ஶம் அதிப்ரபலமாயிருக்கிறபடியையும் விஹிதோபாயவிஶேஷம் துரநுஷ்டாநமா யிருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தித்து ப்ராப்யலாபநிமித்தமாக ஶோகாவிஷ்டனாக, அநந்தரத்திலே, 'துஷ்கரங்களான ஸாதநவிஶேஷங்களை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து, நிரபாயஸாதநபூதனான வென்னையே நிரபேக்ஷஸாதநமாக ஸ்வீகரி; ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களை நிஶ்ஶேஷமாக நானே போக்குகிறேன்; ஆனபின்பு ப்ராப்யலாபநிமித்தமாக ஶோகத்தைப்பொகட்டு நிர்பரனாயிருக்க' என்று அர்ஜுநனுக்கு ஶோகத்தைநிவர்த்திப்பிக்கிறான்.

ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் இப்ரபந்தந்தன்னில் இஶ்ஶ்லோகத்துக்குக் கீழடங்கிலும் மோக்ஷஸாதநங்களாக விஹிதங்களாய், வைதிகபுருஷர்களாலே அத்யாதரேண வநுஷ்டிதங்களாய்ப் போருகிற ஸாதநவிஶேஷங்களைப் பரக்கவிதியாநிற்க, இஶ்ஶ்லோகத்திலே தத்த்யாகபூர்வகமாக உபாயாந்தரவிதாநம் பண்ணுகை விருத்தமென்று நினைத்து, விரோதபரிஹாரார்தமாகப் பலபொருள்களைச் சொன்னார்கள்.

பரமாப்தனான க்ருஷ்ணன் அருளிச்செய்த வார்த்தையாகையாலும், 6(க்ராவாண:ப்லவந்தே) என்றும் (அக்நிநா ஸிஞ்சேத்) என்றும் இத்யாதியான வைதிகலௌகிகவாக்யம்போலே அநந்விதமாயிருக்கையன்றிக்கே அந்விதமாய்க்கொண்டு அர்தப்ரத்யாயகமா யிருக்கையாலும் ப்ரமிதிஜநகமன்றென்றும், அநேகப்ரமாணவிருத்தமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரதிபாதிதமான வர்தம் அப்ராமாணிகமாய் பரீக்ஷகாந

1. கீதா. ௯-௨௧.
2. கீதா. ௭-௨௯.
3. கீதா. ௮-௧௬.
4. கீதா. ௩-௧௯.
5. கீதா. ௭-௧௪.
6. யஜு.

நுஷ்டேயமா யிருக்குமென்றும் சொல்லவொண்ணாது. ஆகையால் *கர்மபலபரித்யாமபூர்வகாங்மப்ரபத்திவிதாநபரம் இஶ்ஶ்லோகமென்று சிலர் சொன்னார்கள்;

† கர்மங்களினுடைய லக்ஷணாபுநருக்த்யஸங்நியாநங்களாலே அந்தபக்ஷம் ஊஷ்டம்;

உபாஸநம் - த்ரைவர்ணிகவிஷயமாகவிஹிதமாகிறது, ப்ரபஊநம் - ‡ தஜீவ்யதிரிக்தவிஷயமாக வியிக்கப்படுகிறது; இப்படி வ்யவஸ்யித விஷயமாகையாலே, உபாயஜீவயவியாநம் அவிருஜீயமென்று சிலர் சொன்னார்கள்.

அந்தபக்ஷம், ()ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாயிகாரத்வஶ்ருதியாலும், த்ரைவர்ணிகோபஜெஶ்யதாநுபபத்தியாலும், அநுஷ்ரோந விரோயத்தாலும், அநுபபந்நம்.

---

* (கர்மஹலபரித்யாம பூர்வகாங்மப்ரபத்திவிதாநபரம்) என்றது கர்மயோமத்தினுடைய பலத்தைவிட்டு கர்மத்தை யநுஷ்டித்து இந்த கர்மத்துக்கு அங்மமாக ப்ரபத்தியிலே நோக்கென்றபடி.

† (கர்மங்களினுடைய) இதி-யர்மஶப்ஊத்துக்கு ஹலமாத்ரத்தில் லக்ஷணையும், ஹலத்துக்குப் புநருக்தியும், கர்மயோமமிவ்விடத்தில் ப்ரஸ்துதமாகாமையுமாகிற ஷோஷங்கள்மூன்று - கர்மஹல பரித்யாம பக்ஷத்தில். அநூயமாஶய:—யர்மஶப்ஊத்தாலே ஹலாஜிகளை உபலக்ஷிக் கவேண்டுவது யர்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுமளவில் விரோயமுண் டாகிலிறே, 'மஂமாயாஂ வோஷ:ப்ரதிவஸதி' என்றால், வோஷரூப மானயிடைச்சேரிக்கு ப்ரவாஹரூபமானமங்மையிலிருப்பு விருத்தமாக யாலே மங்மாஶப்ஊத்தாலே மங்மாதீரத்தை லக்ஷிக்குமாபோலே, இப்படிப்பட்ட விரோயமிவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதில்லை. அப்படியா னால் ஶரணாமதி வியிக்கக்கூடாது. அப்போது இப்படி சொல்லவேணும் 'ஹலவாஞ்சாஂபரித்யஜ்யயர்மாநநுஷ்டிஷ்ஂ'என்று. இப்படிக்கு புநருக்தி யும் வரும், 'நிச்யஂச்ருணு மேதத்ர' என்று துடங்கி 'ஏதாந்யபிதுகர் மாணி ஸங்மஂத்யக்த்வா ஹலாநிச| கர்தவ்யாநீதிமேபார்ய நிச்சிதம்மத முத்தமம், இத்யாஜிகளாலே முன்பேசொல்லப்படுகையாலே. அப்போ து நிமமநமாகிறதென்னில் நிமமநமபேக்ஷிதமல்லாமையாலே அஸங் மதம். அப்படியானாலும் புநருக்தமாம் 'இதிதேஜ்ஞாநமாக்க்யாதம்' என்று முன்பே நிமமிக்கையாலே. 'ஸர்வமுஹ்யதமஂ ஹூய:' என்று பூர்வோக்தமுஹ்யதரத்திற் காட்டிலிந்த வுபாயத்தினுடைய வைலக்ஷ ண்யமும் சொல்லப்பட்டது. அல்லாதபோது ஶோகநிவ்ருத்திக்குச் சேர்த்தியுண்டாகாது:—இதி

‡ (தஜீவ்யதிரிக்தவிஷயமாக) என்றது-வேஜோக்தஸர்வயர்மாயி கார் வியுரர்களான ஸ்த்ரிஶூத்ராஜிகள் விஷயமாக என்றபடி.

() (ப்ரபத்தியினுடைய) இதி 'மாம்ஹிபார்ய வ்யபாச்ரித்ய யேபிஸ்யு:பாபயோநய:| ஸ்த்ரியோவைஶ்யஸ்த யாஶூத்ராஸ்தேபி யாந்திபராங்மதிம்| கிம்புநர்ப்ராஹ்மணா:புண்யா ஹக்தா ராஜர்ஷயஸ்த யா,' நஜாதிஹேஊம்நகுலம் நலிங்மம் நமுண க்ரியா:| நஜேஶகாலௌ

*ஜ்ஞாநயோக³ஸாத⁴ந கர்மத்யாக³ பூர்வகாங்க³ப்ரபத³நவிதா⁴நம் பண்ணுகிறதென்கிறபக்ஷம், த⁴ர்மஶப்³த³த்திநுடைய அஸங்குசிதவ்ருத்தித்வத்தாலும், ஜ்ஞாநயோக³வாசகஶப்³தா³ஸந்நிதா⁴நத்தாலும் து³ஷ்டம்.

†த⁴ர்மஶப்³த³த்திநுடைய அப்ரஸ்துதப்ராயஶ்சித்தவிஷயத்வஸங்குசிதவிஷயத்வ ப்ரஸங்க³த்தாலும், அர்ஜுநன் விநஷ்டகர்மயோக³ப்ரதிப³ந்த⁴கநாகையாலும், ப்ராயஶ்சித்தவிதா⁴நபக்ஷமும் அநுபபந்நம்.

‡ஶோகநிவ்ருத்த்யநுபபத்தியாலே ப்ரஶம்ஸாபரமென்கிற பக்ஷமும் அநுபபந்நம்.

நாவஸ்தாம் யோகோ³ஹ்யயமபேக்ஷதே । ப்³ரஹ்மக்ஷத்ரவிஶஶ்ஶூத்³ராஸ்ஸ்த்ரியஶ்சாந்தரஜாதய: । ஸர்வஏவ ப்ரபத்³யேரந்ஸர்வதா⁴தாரமச்யுதம்' 'முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்³யே' இத்யாதி³யில் ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாதி⁴காரத்வம் ஸித்³த⁴மாகையாலும், த்ரைவர்ணிகனை வர்ஜுநனைக்குறித்துபதே³ஶிக்கக்கூடாமையாலும், த்ரைவர்ணிகராந து³ர்வாஸத⁴ர்மபுத்ர முசுகுந்த³நாபா⁴க³திவராதி³களுடைய வநுஷ்டாந விரோத⁴முண்டாகையாலும் ஏதாத்³ருஶவிபா⁴க³ம் அஸங்க³தம் என்றபடி.

* (ஜ்ஞாநயோக³ஸாத⁴நே) தி. ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாத⁴நமாயிருக்கிற கர்மயோக³த்தை விட்டு, கர்மஸ்தாநத்திலே ப்ரபத³நவிதா⁴நம் பண்ணுகிறதித்யர்த²:. (த⁴ர்மஶப்³த³த்திநுடைய) இதி. த⁴ர்மஶப்³த³ம் சோத³நாலக்ஷணமாய்க்கொண்டு வித்⁴யுக்தமாய் புருஷார்த²ஸாத⁴நமாயுள்ள கர்மஜ்ஞாநப⁴க்தியோகரூபமாயிருக்கிற ஸமஸ்த த⁴ர்மங்களையும் சொல்லவற்றாகையாலே இந்த³த⁴ர்மஶப்³த³த்துக்கு கர்மமாத்ரஸங்கோசத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஜ்ஞாநயோக³த்துக்கு 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்கிறது வாசகமல்லாமையாலும் தத்பக்ஷம் து³ஷ்டமித்யர்த²:.

† (ப்ராயச்சித்தவிதா⁴நபக்ஷமி) தி. 'ஸர்வத⁴ர்மாந் பரித்யஜ்ய ஸ்தித்தச்சேதத்தப்ராயச்சித்ததயா ஶரணம்வ்ரஜ' என்று விஹிதத⁴ர்மத்யாகத்துக்கு ப்ராயச்சித்தமாக 'மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ' என்று ப்ரபத³நம் விதி⁴க்கப்படுகிறதென்கிற பக்ஷமித்யர்த²:. யத்³வா—ப்ராயஶ்சித்தகர்மங்களை விட்டு ப்ரபத்தியை ப்ராயஶ்சித்தஸ்தாநே விதி⁴க்கிறதென்கிற பக்ஷமித்யர்த²:. சில ப்ராயஶ்சித்தகர்மங்கள் கீழே ப்ரஸ்துதங்களாய் விடச்சொல்லவேண்டுகையாலும், த⁴ர்மஶப்³த³த்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தகர்மங்களளவில் வாசகத்வம் சுருக்கப் போகாமையாலும், அர்ஜுநனுக்குகர்மயோக³ப்ரதிப³ந்த⁴கம் நஶிக்கையாலும், தத்பக்ஷமும் அநுபபந்நமித்யர்த²:.

‡ (ப்ரஶம்ஸாபரமி) தி. 'ஸர்வத⁴ர்மாந் பரித்யஜ்யாபிஶரணம் வ்ரஜ' என்று ஶரணாக³தியினுடைய ப்ரஶம்ஸையிலே இஶ்ஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம், த்யாக³த்திலன்று. ஆகையாலர்த²வாத³பரமென்றபடி. கீழே உபாயாந்தரங்களைக்கேட்டு ஶோகித்தவனுக்கு அத்தைவிடச்சொன்னாலொழிய ஶோகம்போகாதாகையாலே தத்பக்ஷமும் அநுபபந்நம் என்றபடி. 'விட்டேயாகிலும்' என்கைக்கு 'அபி' ஶப்³த³மில்லாமையா

()பூர்ணாஹுதி த்ருஷ்டாந்த முவத்தாலே ஶரணாகத்யநுஷ்டாந
மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம், த்யாகத்தில் தாத்பர்யமில்லை என்கிற பக்ஷ
மும், ஸாதநாந்தரபரித்யாகலக்ஷணாங்கவையர்த்யத்தில் ப்ரபத்த்யுபா
யம் அநநுவர்த்திதமாகையாலே அஸங்கதம்.

†கர்மயோகாதிப்ரச்யுதிஸம்பாவனையிலே தத்ப்ராயஶ்சித்ததயா
ப்ரபத்திவிதாநம் பண்ணுகிறதென்கிறபக்ஷம், (நேஹாபிக்ரமநாஶோ
ஸ்தி) என்று ப்ராயஶ்சித்தநைரபேக்ஷ்ய ப்ரதிபாதகமான பூர்வவசநத்
தோடே விரோதிக்கையாலே அஸங்கதம்.

மோக்ஷஸாதந கர்மவிரோதி ஸ்வர்காதி காம்யகர்ம பரித்யாகப்ர
திபாதகமென்கிற பக்ஷமும்,மோக்ஷஸாதநகர்மவிதாந தஶையிலே காம்
யகர்மம் ப்ரதிஷித்தமாகையாலும், (மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ) என்கிற
வாக்யம் கர்மப்ரதிபாதக மல்லாமையாலும் துஷ்டம்.

(க) பூர்வோக்தஸாதநங்களுக்கு ஶோகஜநகத்வ மில்லாமையா
லும் (உ) ஶோகந்தான் ஶ்ருதமல்லாமையாலும், (ங) பக்தித்யாகத்
தில் தத்ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ராந்தரத்துக்கும் இந்தப்ரபந்தந்தன்னில்
பூர்வவசநங்களுக்கும்வையர்த்யம்ப்ரஸங்கிக்கையாலும்,(ச) ப்ரபத்த்
யுபாயத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வஶ்ரவண மில்லாமையாலும், (ரு)
ஸுகரமார்க முண்டானால் வத்ஸலதரமான ஶாஸ்த்ரம் துஷ்கரமார்
கோபதேஶம் பண்ணக்கூடாமையாலும், (சா) நிரங்கத்வேந ஸாதநத்
வம் அவதிதமாகையாலும்,விஹிதோபாய பரித்யாக பூர்வகமாக உபா
யாந்தர விதாநம் பண்ணுகிற தென்கிறபக்ஷம் அநுபபந்நமென்று சிலர்
சொன்னார்கள்.

(க) இப்ப்ரபந்தந்தன்னில் ப்ரதமத்திலே, ‡ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வா
ந்வயம் ஸ்வரூபவிரோதித்வேந ப்ரகாஶிக்கும்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை

லும், அபிஶப்தமொழியவாக்யம் பூர்ணமாகையாலே அபிஶப்தத்தை
சேர்த்துக்கொள்ளமுடியாமையால் தத்பக்ஷம் துஷ்டமிதிபாவ:.

() (பூர்ணாஹுதீ)தி அதாவது கர்மங்களுக்குமந்த்ரக்ரியாலோபங்
கள் வந்தாலும் ‘விஷ்ணவே ஸ்வாஹா’ என்று அவஶ்யஞ்செய்யவேணு
மென்னுமாபோலே அவஶ்யம் ப்ரபத்த்யநுஷ்டாந மாத்ரமேவேண்டு
வதென்றபடி. அது த்ருஷ்டாந்தமாகாது. மந்த்ரலோபாதிகளில்லா
தபோது மதுவநுஷ்டிக்கலாம், இதுவுபாயாந்தரத்யாகமாகிற வங்கா
மில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கக்கூடாது இதிஹ்ருதயம்.

† (கர்மயோகாதீ) தி. கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுக்கு ப்ரச்யுதிவர
அதுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக ப்ரபத்திவிதாநம் பண்ணுகிறதென்கிற
பக்ஷம் ‘நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி’ என்று இதுக்கு ப்ரச்யுதிவந்தால்
ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டாமென்று சொன்னத்தோடு சேராதாகையா
லே அஸங்கதமென்றபடி.

‡(ஸ்வரக்ஷணே) இதி. ‘ஹந்திரா போநலோவாயு:வம்மநோவ்ருத்தீ
ரேவச’ ‘ஸர்வஸ்வபசாஹம்’ ‘ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்’ இத்யாதௌ

அத்யந்தபரதந்த்ரமாக உபதேசிக்கக் கேட்டபடியாலும், ஸ்ததமதி யான வாயுவினுடைய நிரோதம்போலே விஷயாந்தர ஸஞ்சாரியான மந ஸ்ஸினுடைய நிக்ரஹம் துஷ்கரமாயிருக்கையாலும், அப்படிப்பட்ட மநஸ்ஸு தன்னை ப்ரத்யக்ப்ரவணமாக்கப்பார்த்தாலும் அதுக்கு யோ க்யதையில்லாதபடி, 'இந்த்ரியங்கள் தந்தாம்வழியிலே இழுத்துக்கொ ண்டு நலியாநின்றதென்று' இந்த்ரிய ப்ராபல்யஜநிதஹீதி அநுவர்த்திக் கையாலும், 'ஸகலஜகத்தினுடையவும் ஸத்தாஸ்திதயாதிகள் மததீநங் களாய் நடக்கிறதென்றும்' 'உபாஸநஸாதநஜ்ஞா நாதிகளுக்கும் நானே ப்ரவர்த்தகன்' என்றும் அருளிச்செய்யக் கேட்கையாலும், ஸர்வாவஸ் தைகளுக்கும் ப்ரபத்தியொழிய புகலில்லையென்னுமிடம் நிழலெழும்படி இந்த்ரியநியமநாதி ஸாதநத்வேந பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தி ஸ்ருதை யாகையாலும், விஹிதஸாதநங்கள் பஹுதரஜந்மஸாத்யத்வஸாபே க்ஷத்வஸாபாயத்வாதியநேகதோஷாவஹங்களாயிருக்கையாலும், விரோ தி யம்ஸம் ஸ்வநிவர்த்யமல்லாதபடியவன் கையிலேகிடக்கிறபடியை அ நுஸந்தித்தால் ஜ்ஞாநவானாயிருக்கிற இவனுக்கு ஶோகவேகம்பிறக்கை ஸம்பாவித மாகையாலே பூர்வோக்த ஸாதநங்களுக்கு ஶோகஜநகத்வ மில்லையென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

(உ) இவ்விடத்திலே ஶோகம் ஸ்ருதமன்றே யாகிலும், 'மாஶுச:', என்கிற ஶோகநிஷேதவசநத்தாலே ஶோகம் அநுமேயமாகக்கடவது.

(ங) *தத்தச்சாஸ்த்ரங்கள் தன்னிலே ஸாதநாந்தரபரித்யாகபூர் வகமாக விதியஸாதநஸ்வீகாரம் விஹிதமாகையாலும், இதுதான் ஏகா திகாரவிஷயமன்றிக்கே பிந்நாதிகாரவிஷயமாகையாலும், ப்ரஹ்ம சர்யகார்ஹஸ்த்ய வாநப்ரஸ்தாதி யாஶ்ரமங்களிலே பூர்வபூர்வாஶ் ரமவிஹிதகர்மாநுஷ்டாந பரித்யாகபூர்வகமாக உத்தரோத்தராஶ்ரம விஹிததர்மம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே, இவ்விடத்திலும் பூர்வோ

ஹ்ருதயம். (ஸ்ததமதி) தி-'சஞ்சலம்ஹிமந:' இத்யாதௌ. 'இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநிஹரந்திப்ரஸபம்மந:' இத்யௌசஹ்ருதயம். (ஸகல ஜகத்தி னுடையவும்) இதி 'அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத: ப்ரபவ: ப்ரளயஸ்ததா' இத்யாதௌஹ்ருதயம். (பலவிடங்களிலும்ப்ரபத்தி) தி. 'மாமேவயேப்ர பத்யந்தே' 'தமேவசாத்யம் புருஷம்ப்ரபத்யே' 'தமேவஶரணம் கச் ச்ச' இத்யாதி.

* (தத்தச்சாஸ்த்ரங்கள் தன்னிலே) இதி, ப்ரபத்திவிதாயகஶா ஸ்த்ரங்களிலே 'நாகர்மணநப்ரஜயாதநேநத்யாகேநைகேநாம்ருதத்வ மாநஶு:' 'ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய தமேவ ஶரண வ்ரஜேத்' 'தமேவ ஸர்ஹாவேந ப்ரயாஹித்வம் மஹாமுநே' 'அந்யத்ஸர்வம் பரித்யஜ்ய தமேவஶரணம்வ்ரஜேத்' ,ஸர்வதர்மாந் ஸர்வகாமாந் ஐஹிகாமுஷ்மி காநபி । ஸந்த்ஜ்ய விதிநா நித்யம் ஷட்விதாம் ஶரணாகதிம் । ஆசார்யா நுஜ்ஞயாகுர்யாத் ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந வர்த்மநா, இத்யாதிகளைக் கண் டுகொள்வது.

பாயபரித்யாகபூர்வகமாக உத்தரோபாயமநுஷ்டிதமாகை அவிருத்ய மாகையாலும், ஶாஸ்த்ராந்தரவிரோதமும் பூர்வவசநவிரோதமும் பரிஹ்ருதம்.

(ச) 1 (அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே) 2 (அஹமஸ்ம்யபராதா நாமாலய:) 3(தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாம்) 4 (முமுக்ஷுர்வைஶரண மஹம்ப்ரபத்யே) 5(ஶரணம்த்வாம் ப்ரபந்நாயே) இத்யாதிகளிலே ஸ்வ தந்த்ரோபாயத்வேந ஶ்ருதமாகையாலே, ஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வாநுப பத்தியை த்வாரமாகக் கொண்டு த்யாகோபாயவிதாநபரத்வம் அர்த்தம் அன்றென்கிறபக்ஷம் து:ஷ்டம்.

(ரு) இதுதன்னாலே ஏகபலவிஷயமாக ஸாகரது:ஷ்கரமார்க தவ்யவிதாநாநுபபத்திரூபமான சோத்யமும் பரிஹ்ருதம். இங்ஙனே கொள்ளாதபோது ()ஏகபல விஷயமான ஸமாவர்தநாதி கர்ம விதாயக ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணா திகளும் விருத்தம்.

(சா) (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்று - ஸாங்கப்ரபதநம் விஹித மாகையாலே சரமபக்ஷம் து:ஷ்டம்.

ஸ்வரூபாநுரூபமான இந்தஉபாயத்தையே ப்ரதமத்திலே உபதே ஶியாதே உபாயாந்தரங்களை உபதேஶித்து அவற்றுக்கநந்தரமாகவித் தை உபதேஶிப்பானென்னென்னில், த்ரைகுண்ய விஷயமானஶாஸ்த் ரம் - ப்ரதமத்திலே ரஜஸ்தம:ப்ரசுரராய் து:ர்ஜ்ஞாநது:ர்வ்ருத்தஸம் ருத்தரான சேதநருடைய அநீதியைக்கண்டு நெகிழவிடமாட்டாதபடி அத்யந்தவத்ஸலமாகையாலே சேதநருடைய ஸத்வாதிகுணாநுகுண மாக ஶத்ருநிரஸநவர்ஷதநலாபபுத்ரபஶ் வந்நஸ்வர்காதிபுருஷார்த்தங்க ளையும் தத்ஸாதநமான அபிசாரகாரீர்யாதிஸாதநவிஶேஷங்களையும் உப தேஶித்து பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷதத்ஸாதந ஶ்ரவணத்துக்கு யோக்யனானவஸ்தையிலே அத்தையுபதேஶிக்கவேணுமென்றுநினைத் து,ப்ரதமத்திலே,நாஸ்திகனாய் பரஹிம்ஸைகபோகனாய் அத்யந்தக்ரூர ம்ஸனாய் வர்த்திக்கிறஸமயத்திலே, அபிசாரகர்மத்தை உபதேஶித்து, அவற்றை ஸபலமாகக்கண்டு, ஶாஸ்த்ரவிஶ் வாஸம்பிறந்தஸமயத்திலே தேஹாத்மாபிமாநியாயிருக்கிறவனுக்கு தேஹாது:த்தீர்ணமான ஸ்வரூ

() (ஏகபலவிஷயமான ஸமாவர்தநாதி) தி. விவாஹமாகிற வொருபலத்துக்கு அல்பஸமாவர்தநமும், மஹாஸமாவர்தநமும் விதிக்கிறது கூடாது, க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணமும், மஹாநாநாப்ராயஶ்சித்த மும் விதிக்கக் காண்கிறதுவுங் கூடாதென்றபடி.

1. விஷ்வ-ஸம்.
2. அஹி-ஸம்.ருசா-ரு.
3. தை-நா. சா.
4. ஶ்வே-உப. சா கஅ
5. லர்ருடபு. பூர். உககூ-ருஎ.

பத்தை யறிவிக்கைக்காக, ஸ்வர்காதியாமுஷ்மிகஸாத்யஸாதநஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை விதித்து, ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி கழன்றவளவிலே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநம்பிறக்கும்படி ஶேஷத்வைகந்கர்ய லக்ஷணமான மோக்ஷத்தை உபதேஶித்து, தத்ஸாதநபக்தியையும் விதித்து, பாரதந்த்ர்யயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யமாக அநந்தரத்திலே ப்ரபத்த்யுபதேஶம் பண்ணுமாபோலே, இவனும் பந்துவதபீதியாலே யுத்தநிவ்ருத்தனை வர்ஜுநனைக்குறித்து, ப்ரதமத்திலே ஸ்வாநுபவ லக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தத்தையும் தத்ஸாதநமான ப்ரபத்தியையும் உபதேஶிக்கச் சேராமையாலே, க்ரமத்திலே தேஹாதிவிலக்ஷணமான வஸ்துவிஷயஜ்ஞாநத்தையும் ததந்தர்யாமியான தன்னுடைய ஸ்வரூபாதிவிஷயஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வப்ராப்திலக்ஷணமான மோக்ஷவிஷயஜ்ஞாநத்தையும் ஜநிப்பித்து, தத்ஸாதநமான பக்த்யுபாயத்தை விதித்து, 'பூர்வோக்த ஸாதநங்களில் ருசிவிஷயமான ஸாதநத்தை யநுஷ்டித்து, நம்மைப்ராபி ; இவ்வுபாய விஶேஷங்களையொழிய நம்மை ப்ராபிக்கைக்கு உபாயங்களில்லை, இவற்றிலே அந்யதமத்தை யநுஷ்டித்து நம்மைப்பெறப்பார்' என்று சொன்னால், அநந்தரத்திலே யிவனுக்குப்பிறந்த அவஸ்தைக்கு அநுரூபமாக ஸித்தோபாயத்தை உபதேஶிக்க வேண்டுகையாலே, † ப்ரதமத்திலே உபதேஶித்திலன்.

இவ்விடந்தன்னில் த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறது ஸர்வதர்மஸ்வரூபத்தை என்னவொண்ணாது; ‡ அஶக்யமாகையாலும், உத்தரகாலத்தில் அநுஷ்டாநம் அநுபபந்நமாகையாலும். ஃபலத்யாகமாகமாட்டாது; பௌநருக்த்யப்ரஸங்கத்தாலும், ப்ரபத்த்யுபதேஶம் வடியாமையா

† இத்தால், 'புறம்பு பிறந்த தெல்லாமிவன் நெஞ்சை ஶோதிக்கைக்காக என்றதாயிற்று. ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனை யிவனுக்கு ஹ்ருதயஶோதநம் பண்ணில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ஹாநிவாராதோ என்னில், வாராது. லோகத்திலே ஸதாசார்யபதநிர்வாஹகர்களைக் குறித்து, 'பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயை:' என்று ஶிஷ்ய ஹ்ருதயபரீக்ஷண ஜ்ஞாபநார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அந்தவநுஷ்டாநத்தை யீஶ்வரனு மநுஷ்டித்தானாகையாலே. கீதாசார்யனிறே யிவனும்.

‡ (அஶக்யமாகை)யாவது.—'ஶரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேதகர்மண:' என்று தேஹயாத்ரைதானும் ஒரு தேவதாஶேஷமாக்கிப் பண்ணவேண்டுகையாலே விடப்போகாதென்றபடி. (உத்தரகாலத்திலநுஷ்டாநமி) தி- ஸித்தோபாயஸ்வீகாரம் பண்ணின பின்பும் கைங்கர்யரூபேணவநுஷ்டிக்கக் காண்கையாலே, ஸ்வரூபத்யாகம் என்னும் பக்ஷத்தில் உத்தரகாலத்திலநுஷ்டாநமநுபபந்நமாய் முடியும் என்றபடி. இது ஸ்வரூபத்யாகத்தினுடைய பரிஷ்காரமறியாதாருடைய சோத்யம். (பௌநருக்த்யப்ரஸங்கத்தாலுமி) தி-'மாஃபலேஷுகதாசந' 'ஏதாந்யபிது கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வாஃபலாநிச' என்று ஃபலத்யாகத்தை முன்பே சொல்லுகையாலே கர்மஃபலத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில் பௌநருக்த்யப்ரஸங்கம்வரும் என்றபடி. (ப்ரபத்த்யுபதேஶம்

லும், ஸ்வதந்த்ரஸாயநத்வம் ஸித்தியாமையாலும், அவை விருத்தமாகையாலும். உபாயத்வபுத்தித்யாஜ்யமென்னவொண்ணாது; ப்ரபத்திக்கு தர்மாங்கத்வமும் அகிஞ்சநாதிகாரத்வஹாநியும் உத்தரகாலாநுஷ்டேயகர்மங்களில் கைங்கர்யரூபத்வஹாநியும் ப்ரஸங்கிக்கையாலே. ஆகையாலே தர்மத்யாகோபதேஶ மநுபபந்நமன்றோவென்னில்;

அது சொல்லவொண்ணாது. இவ்விடத்தில் த்யாஜ்யதயா உபதிஷ்டையாகிறது ஸாதநத்வ ப்ரதிபத்தியாகையாலே என்றும், ஸ்வர்க்காதிமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைப்போலே புத்திவிஶேஷவிஶிஷ்டத்தாலே கர்மாந்தரத்வ முபபந்நமாகையாலே † ஸ்வரூபத்தை த்யாஜ்ய

வடியாமையையாலுமி) தி- 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்னக்கூடாது. ஃபலத்யாகமானால் 'ஃபலாபிஸந்தியைவிட்டு தர்மங்களையநுஷ்டி' என்னவேணும் என்றுகருத்து. (ஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வமி) தி- அந்தகர்மயோகாதிகளுக்குமித்தை அங்கமாகவிதிக்கிறதென்னில், இந்தப்ரபத்திக்குக் கீழெல்லாம் அங்கமாகவிதித்துக்கொண்டுபோந்து; ஸ்வதந்த்ரமாகவிதிக்கிறவிடத்திலேயும் அதுக்கு அங்கத்வங்கொள்ளில், இந்தப்ரபத்திக்கொருவிடத்திலும் ஸ்வதந்ரத்வம் ஸித்தியாது என்றபடி. (அவைவிருத்தமாகையாலுமி)தி இந்தப்ரபத்திக்கு அந்தகர்மாதிகளை ஸஹாயமாகக்கொண்டால் ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்காஸஹமான விதினுடைய நைரபேக்ஷ்யமான பூர்த்திக்கு விருத்தமென்கை. (ப்ரபத்திக்கு தர்மாங்கத்வமுமி)தி. ப்ரபத்தியை தர்மங்களுக்கு அங்கமாக இவ்விடத்திலே சொல்லவேண்டிவருமென்றபடி. யத்வா - கர்மாதிகளுபாயபுத்தி யாவநுஷ்டேயங்களாய் வருகையாலே இந்தப்ரபத்திக்கு தர்மஶப்தவாச்யமான கர்மாதிகள் அங்கமாகவேண்டுகையாலே தர்மாங்கத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும் என்றபடி. (அகிஞ்சநாதிகாரத்வஹாநியுமி) தி- உபாயாந்தரஶக்யரானவர்களுக்கே ப்ரபத்தியிலதிகாரமுள்ளதென்கிற நியமம் போய் உபாயபுத்தியோடே கர்மாதிகளை யநுஷ்டிக்கச் சொல்லுகையாலே கிஞ்சநாதிகாரமாய்விடும் என்றபடி. (உத்தரகாலாநுஷ்டேய கர்மங்களில் கைங்கர்யரூபத்வஹாநியுமி)தி - உபாய விதியிலநுஷ்டிக்கிறமாத்ரமன்றிக்கே இத்தை கைங்கர்யபுத்தி யா வநுஷ்டிக்கக்கூடாதென்கை.

† (ஸ்வரூபத்தைத்யாஜ்யமாக) இதி. காம்யகர்மந்தானே நிஷ்காமனாய் அநுஷ்டிக்குமளவில் காம்யகர்மத்தை ஸ்வரூபேண விட்டான் என்று சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபத்தைத்யாஜ்யமாகச் சொல்லவுமாமித்யர்த்த:. அத்ராயம் ஸ்பஷ்டோர்த்த:- ப்ரபந்நனாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகவாதல், கேவலபகவத்ப்ரீத்யர்த்தமாகவாதல் அநுஷ்டிக்கப்படுகிற கர்மங்கள் எல்லாம்- குண்டபாயிநாமயநாக்நிஹோத்ரம்போலே குணபேதத்தாலும், ஃபலபேதத்தாலும், தேவதாபேதத்தாலும் தர்மாந்தரங்களாயே யிருக்கும். லோகஸங்க்ரஹார்த்தங்களிலே 'குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததாஸக்தஶ் சிகீர்ஷுர்லோகஸங்க்ரஹம்' என்கிறபடியே அஸங்கபூர்வகத்வலக்ஷண குணபேத முண்டாகையாலும், 'யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட:' 'மநீஷீ வைதிகாசாரம்' என்கிறபடியே ப்ரஶஸ்ததமமநீஷித்வலக்ஷணாதிகாரபேத முண்டாகையாலும், 'அநபேக்ஷா

மாகச்சொல்லவுமாமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

பிதாம்ப்ரதி' என்கிறபடியே ப்ரத்யவாயபரிஹாரார்தத்வாபாவம் தோற்றுகையாலே கேவலலோகஸங்க்ரஹமடியாக பகவத்ப்ரீதிமாத்ர ப்ரயோஜநகத்வந்தோற்றுகையாலும், கேவலவர்ணாஶ்ரமதர்மாபேக்ஷயா இவனாலே அநுஷ்டிக்கப்படுகிற தர்மத்துக்கு பேதம் ஸித்தம். இப்படி கேவலபகவத்ப்ரீத்யர்த்தமாகச் செய்கிற தீபாரோபணாதிகளிலும் 'மத்பக்தோ மத்யாஜீ பவ' என்கிறபடியே ப்ரீதிகாரிதத்வரூபலக்ஷண பேதத்தாலும், அஸாதாரணதிவ்ய விக்ரஹவிஶிஷ்ட பகவத்ஸ்வரூபாத்மக தேவதாபேதத்தாலும், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதத்ப்ரீதிமாத்ராத்மகபல பேதத்தாலும் உபாஸநாங்கதர்மதஜ்ஞாநாத்யபேக்ஷயா இதுக்கு பேதம் ஸித்தம். ஆகையால் ஆக்நேயாதி காம்யேஷ்டிகள் போலேயும், குண்டபாயிநாமயநாக்நிஹோத்ராதிகள் போலேயுமிந்த தர்மமும் தர்மாந்தரமாகலாம். இப்படியே ஸூத்ரகாரரும் 'ப்ரகரணாந்தரே ப்ரயோஜநாந்யத்வம் பலஞ்சாகர்மஸந்நிதௌ' என்று சொன்னார். எப்படி ஆக்நேயாதிகாம்யகர்மங்களிலே அதிகரணத்தில் பலம் விதேயமல்லாமையாலே கர்மபேதம் ஸித்தித்தது; அப்படியே இங்கும் 'அவிப்லவாய தர்மாணாம்' என்று துடங்கி 'ப்ரியாய மம விஷ்ணோஶ்ச தேவதேவஸ்ய ஶார்ங்கிண: | மநீஷீ வைதிகாசாரம் மநஸாபி ந லங்கயேத்' என்று சொல்லுகிறபடியே ப்ரபத்திப்ரகரணத்தில் விதேயமான கர்மத்தில் லோகஸங்க்ரஹாதி மூலகமான வற்றுக்கும், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கேவலபகவத்ஸ்வரூபபலத்துக்கும் கேவலவர்ணாஶ்ரமகர்மாபேக்ஷயா பேதம் ஸித்தம். ஆக ப்ரபந்நதர்மங்கள்-வேதாந்தவிஹிதாந்தர்யாம்யாதிவிஷயஜ்ஞாநாதிரூபம்போலே யில்லாமையால், அஸாதாரணதிவ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டபகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யரூப தர்மாந்தரங்களே என்றதாயிற்று. இவை எல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் 'ஏஷமே ஸர்வதர்மாணாம்' என்கிறவிவரணத்தில் 'தர்மோஹி- ஐஹிகா:- பஶுபுத்ராதிர்த்தா:, ஆமுஷ்மிகா:-ஸ்வர்காதிர்த்தா:, அஸங்கைர்பகவதாராதநபோதாநுஷ்டிதேஷ்டாபூர்த்தபரிகர்மிததத்வஜ்ஞாநஸமாதிஶரீரோ மோக்ஷார்த்த:, ஸாநுராக பகவத்ஸ்மரணகீர்த்தநப்ரணாமாதிஸ்ததஸாதாரணபரிசரணாத்மாசேதி சதுர்வித:. தத்ர- 'அதிகதம:' இதி தமபா த்ரிஷ்வபி சதுர்த்த முத்கர்ஷதி' என்று அருளிச்செய்தது. ஆகையால் ப்ரபந்நாவஶ்யம்பாவியான தர்மத்துக்கு-தர்மாந்தரங்களிற்காட்டில் பேதம் ப்ரமாணோபபத்திஸம்ப்ரதாயஸித்தமாயிருக்கையாலும், அவைகளுக்கு த்யாஜ்யதர்மாநந்தர்பாவித்வமுண்டாகையாலும், ப்ரபந்நர்களுக்கு உபாயாந்தரஸ்வரூபத்யாகம் ஸம்பவிக்கும் என்று சிலவாசார்யர்களுடைய நிர்வாஹம். ஸ்ரீலோகாசார்யருக்கு-ஸர்வகர்மஸ்வரூபத்யாகமே விவக்ஷிதம் என்று தநிசரமாதிக்ரந்தபர்யாலோசநையால் நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது. முமுக்ஷுப்படியில் 'ஸந்யாஸி முன்புள்ளவற்றை' இத்யாதியால் ஸித்தம். ஸந்யாஸிகளுக்கு பூர்வாஶ்ரமதர்மத்யாகத்தில் பாதகமில்லையிறே. ஸ்வரூபத்யாகமேயிறேயுள்ளது. இப்படி சொன்னால்தான் 'ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்கையாலே சிலர் அதர்மங்கள் புகுரும் என்றார்கள்' என்கிற ஶங்கோத்தாநம் ஸங்கதமாம். நிஷித்த நிவ்ருத்திவிஷயகபாதகத்யாகாதிகளுக்கு நிஷித்தாநுஷ்டாநரூபத்வங்கூடாமையாலே பாதகத்யா

‡ நிஷ்க்ருஷ்டஸத்த்வநிஷ்டனாய், பரமாத்மநி ரக்தனாய், அபரமாத்மநி வைராக்யமுடையனாய், ப்ரமாணபரதந்த்ரனாய், பகவத்வைபவம் ஶ்ருதமானால் அது உபபந்நமென்னும்படியான விஸ்ரம்பபாஹுள்ய

மாதிபக்ஷத்திலே அந்த ஶங்கையுதிக்க ப்ராப்தமில்லையாய்விடும். ஆகையால் 'பாதகாதிகளை விடுமாபோலே' என்கிற த்ருஷ்டாந்தகதநமுமுபபந்நம், லோகத்தில் பாதகங்களுக்கு ருசிவாஸனையோடேகூட ஸ்வரூபத: லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமாக த்யாகத்தைக்கண்டபடியாலே. புத்தித்யாகாதிபக்ஷத்திலிந்த த்ருஷ்டாந்தம் கூடாதிறே. இப்படியே 'அநுபாயங்களானமாத்ரமன்றிக்கே' இத்யாதிகளும். ப்ரமாதிரஹிதராய் பரமகாருணிகரான விளையபெருமாளும் நித்யாக்நிஹோத்ராதிதர்மங்களை ஸ்வரூபேண விட்டிருக்கையாலும், லங்காருத்தையான வைதேஹியும் ஸ்நாநாதி நித்யகர்மங்களை ஸ்வரூபேணவிட்டாளாகையாலும், திருக்கண்ணமங்கையாண்டானும் நித்யநைமித்திகாதிஸர்வதர்மங்களையும் ஸ்வரூபேண விட்டிருந்தானாகையாலும் ஸ்வரூபத்யாகங்கூடும். உபாயபுத்தித்யாகபரவசநங்களை - ஸ்வரூபத்யாக ஶேஷபூதமான ப்ராந்தித்யாகாவஶ்யகத்வமாத்ரபரமாக நிர்வஹிக்கக்கடவது. 'நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்து' என்று ஆழ்வாரும் ப்ராந்தித்யாகத்தினுடைய ஆவஶ்யகத்வத்தையருளிச்செய்தாரிறே. யாவத் ப்ராந்த்யநுவ்ருத்தி பாவநாத்ரயாந்வயம் தோஷபரிஹாரமாயிருக்கையாலே அந்தத்யாகமில்லாதபோது ஸர்வதர்மஸ்வரூபத்யாகம் ஸம்பவியாதாகையாலே இது யுக்தம். ஆகையாலிறே 'புத்திவிஶேஷத்தோடே' என்றது.— இதி. விஸ்தரபயத்தாலே வக்தவ்யங்களைச் சுருக்கினபடி.

‡ (நிஷ்க்ருஷ்டஸத்த்வநிஷ்டனாய்)- 'ஜாயமானம்' என்கிறபடியே நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்யமாய், மோக்ஷார்த்தசிந்தாஹேதுபூதமாய், லோகவிலக்ஷணமாயிருக்கிற ஸத்த்வம்-நிஷ்க்ருஷ்டஸத்த்வம், அதிலே நிஷ்டையாவது-நிஶ்சலமானஸ்திதி, அத்தையுடையவன்- நிஷ்க்ருஷ்டஸத்த்வநிஷ்டனாகிறான் என்றபடி. 'பரமாத்மநியோரக்த: விரக்தோபரமாத்மநி' என்கிறவசநார்த்தத்தை-(பரமாத்மநிரக்தனா)யி த்யாதியாலே ஸ்மரிப்பிக்கிறார். இங்கு அபுருஷார்த்தமோக்ஷார்த்த ப்ரதிக்ஷேபார்த்தமாக (பரமாத்மநிரக்தனாய் அபரமாத்மநி வைராக்யமுடையனாய்) என்கிறவிஶேஷணம் என்றறியவும். ப்ரமாணஸ்வாரஸ்யாவஹிதகைங்கர்யரஸிகத்வம்-(ப்ரமாணே)த்யாதிக்கர்த்தம். ப்ரமாணபாரதந்த்ர்யநிஷ்டையை யருளிச்செய்கிறார்-(பகவத்)த்யாதியாலே. பகவச்சப்தத்தாலே வக்ஷ்யமாணவிஸ்ரம்பாதிக்யத்தில் ஹேது காண்பிக்கப்பட்டது. தேவகீஜடரவாஸமும், தன்வயிற்றில் விஶ்வரூபதர்ஶநமும், ஸாந்தீபிநிபுத்ராநயநமும், வண்டாகர்ணமுக்திப்ரதாநமும், அஹல்யாஶாபவிமோசநமும், ஜடாயுமோக்ஷதாநமும், தயமாநமனவாய்ச்செய்த கரணகளேபரப்ரதாநமும், முதலானவைகள்-பகவத்வைபவமாவது. (ஶ்ருதமானால்) 'காக்கைவாயிலும்' என்கிறபடியே யத:குதஶ்சித் ஶ்ரவணமாத்ரமும்- விஸ்ரம்பபாஹுள்ய நிமித்தமாம் என்றுபாவம். (ஶ்ருதமானால்) என்றது- 'வக்தாஶ்ரோதாச துர்லப:' என்றபடி. அநுபபத்திப்ரதிஸந்தாநாபாவமாத்ரம் விநா 'ஶ்ருதஸ்யோபபத்தி:' என்கிறபடியே உபந்யாஸமும் விஸ்ரம்பாதிஶயஸூசகம் என்று பாவம். (விஸ்ரம்பே)தி- 'மந்த்ரே தீர்த்தே

முடையனாய், ஆஸ்திகாக்ரேஸரனா யிருப்பானொருவ னுண்டாகில், அவனே இந்த ஶ்லோகார்யஶ்ரவணாநுஷ்டாநத்துக்கயிகாரி. ஸர்வாயிகாரயா யிருக்கச்செய்தே அயிக்ருதாயிகாரமாயிறே யிருப்பது. இங்குச்சொல்லுகிற பரித்யாகம் ஸ்வீகாராங்கதயா உதிதேஶ்யமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணினபோது உஜ்ஜீவநஹேதுவாம். ஸ்வரூபேண உபாதேயமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணினால் அநர்யஹேதுவாம். ஆகையாலே அயிகாரிதுர்லபத்வத்தாலும் அர்யகௌரவத்தாலும் இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துக்கொண்டுபோந்தார்கள் எம்பெருமானார்க்கு முன்புள்ளார். ஸம்ஸாரிகள்துர்கதியைப் பொறுக்கமாட்டாதபடி க்ருபை கரை புரண்டிருக்கையாலே அர்யத்தின்சீர்மைபாராதே அநர்யத்தையேபார்த்து வெளியிட்டருளினாரெம்பெருமானார்.

தத்த்வநிர்ணயம்பண்ணின உய்யக்கொண்டார் விஷயமாக வருளிச்செய்தருளின வார்த்தையும், நஞ்சியர் வீராணத்து அருளாளப்பெருமாளுக் கருளிச் செய்தருளின வார்த்தையும், துடக்கமான பூர்வாசார்ய வசநங்க ளிவ்விடத்தே அநுஸந்யேயங்கள்.

() உபாயவியிப்ரகரணமாய் கீழே அநேகஸாயநங்களை வியித்துக்கொண்டுபோந்ததுக்கநந்தரமாக ஸித்யோபாயபரிக்ரஹத்தை வியித்து அதுக்கு மேலொரு உபாயவிஶேஷத்தை வியியாதே இவ்வளவிலே பர்யவஸித்து விடுகையாலே இத்தை சரமஶ்லோக மென்கிறது. இப்படி யாகாதபோது அதிப்ரஸங்க முண்டாமிறே.

தி விஜே சைவே சைவஜ்ஞேஹேஷுஜே கௌரௌ| யாதிருஶீ ஹாவநா யத்ர ஸித்யிர்ஹவதிதாதிருஶீ' 'விஶ்வாஸ: ஃலதாயக:' இத்யாதி. வேதாந்த ஶ்ரவணாயிகாரத்தைக்காட்டிலிந்தசரமஶ்லேகாயிகாரமயிகம் என்று காட்டுகிறார்—(ஆஸ்திகாக்ரேஸரனாயி) தி. தன்னாலே ப்ரவர்த்திதமான ஸகலஶாஸ்த்ரமர்யாதையை உல்லங்கித்து நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனானஹகவான் நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலே கேவலம்ஸ்வார்யமாக சிலரை அங்கீகரித்தருளுகிறான் என்று சொன்னதில் த்ருடாய் யவஸாயத்தையுடையவன் ஆஸ்திகாக்ரேஸரனாகிறான். (ஒருவனுண்டாகில்)தி- 'கஶ்சிந்மாம வேத்தி தத்த்வத:' 'ஸமஹாத்மாஸுதுர்லஹ:' 'வாழாளபட்டுநின்றீருள்ளீரேல்' இத்யாதியநுஸந்யேயம் (இஶ்லோகார்யஶ்ரவணாநுஷ்டாநத்துக்கு)- 'ஶ்ரவணஞ்சாநுஷ்டாநஞ்ச' என்று ஸமாஹாரைகவத்ஹாவம்.

() 'சரமஶ்லோகம்' என்கிற திருநாமத்துக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார். — (உபாயவியிப்ரகரணமாய்) என்றுதுடங்கி. (இப்படியாகாதபோது அதிப்ரஸங்கமுண்டாமிறே)- பரமரஹஸ்யமான சரமோபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமஶ்லோகமென்கிறது என்று கொள்ளாமல் ஸமாப்தஶ்லோகமென்று கொள்ளும்போது 'ஸக்ருதேவ' த்யாதிகளுக்குமிப்படியே சொல்லப்ராப்தமாம். இந்தஶ்லோகத்துக்கு மேலும நாலைந்து ஶ்லோகமுண்டாகையாலே அதிப்ரஸங்கம் வரும் என்றபடி.

‘ஸாங்கமாக ஸகலதர்மங்களையும் ஸவாஸநமாக த்யஜித்து ஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாயிருக்கிறவென்னையே இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் நிரபேக்ஷஸாதநமாகஸ்வீகரி; ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண விஶிஷ்டனாயிருக்கிற நான், என்னையே நிரபேக்ஷ ஸாதநமாக ப்ரதிபத்திபண்ணினவுன்னை, அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களாகிற விரோதிகளினின்றும் முக்தனாக்குகிறேன், நீ உன்காரியம் சுட்டி ஶோகிக்கவேண்டா’ என்று உபாயாந்தரதர்ஶநத்தாலே ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனுடைய ஶோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறான்.

இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே-ப்ரபத்தாவினுடைய க்ருத்யம் சொல்லுகிறது; உத்தரார்த்தத்தாலே ப்ரபத்தவ்யனுடைய க்ருத்யஞ் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தாவுக்குக் க்ருத்யம் - உபாயஸ்வீகாரம்; ப்ரபத்தவ்யனுக்குக் க்ருத்யம் = விரோதிநிவர்த்தநம். ஈஶ்வரனுக்கு கைங்கர்யத்தி லந்வயமில்லாதாப்போலே, இவனுக்கு விரோதி நிவ்ருத்தியி லந்வயமில்லை. இவனுக்கு ஶேஷித்வத்திலந்வய மில்லாதாப்போலே, அவனுக்கும் உபாயஸ்வீகாரத் திலந்வய மில்லை.

[ஸர்வதர்மஶப்தார்த்தம்.]

(௧) (ஸர்வதர்மாந்) தர்மமாகிறது - ஶாஸ்த்ரவிஹிதங்களான இஷ்டஸாதநங்கள். (1) இவ்விடத்தில் இஷ்டஸாதநமாகச் சொல்லுகிறதர்மமாகிறது- ஸ்வர்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளாதல், (2) உபாஸநாங்கமாய் பாபாபநோதநஸாதநமானதர்மமாதல், (3) அங்கியானஉபாஸநந்தானாதல், (4) அவ்யவஹிதஸாதநமான விஹித தர்மமாதலிறே. இவையித்தனையும் அநுபபந்நங்கள்.

(1) ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை த்யாஜ்யமாகச் சொல்லவொண்ணாது, அவை அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும், அதிகாரிக்கு பலாந்தராபிலாஷையில்லாமையாலும்.

(2) *பாபாபநோதந ஸாதநமான தர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது; வக்ஷ்யமாண தர்மத்துக்கு அங்கத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும், (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறது சேராமையாலும்.

---

* (பாபாபநோதநஸாதநதர்ம) மாவது—ஜ்ஞாநயோகஸாதநமான கர்மயோகம். அத்தைவிட்டு ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாக ப்ரபத்தியை விதிக்கும்போது வக்ஷ்யமாணதர்மமான ப்ரபத்தி ஜ்ஞாநயோகாங்கமாகவேண்டிவருகையாலும், ஜ்ஞாநயோகவிரோதியான பாபமாத்ரமன்றிக்கே ‘ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி’ என்று பகவத்ப்ராப்தி விரோதிகளான அவித்யாதிஸர்வபாபவிமோசநத்தைச்சொல்லுகிறது சேராமையாலும் பாபாபநோதநஸாதநமான தர்மத்தைத்யாஜ்யமாகச் சொல்லவொண்ணாது என்றபடி.

(3) அங்கியான உபாஸநத்தைத்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது;— * ஸர்வஶப்தத்துக்கு நைரர்த்த்யம்ப்ரஸங்கிக்கையாலும், அது ஸார்த்தமாச்சுதேயாகிலும் அவைதிகத்வப்ரஸங்கமும் அதிப்ரஸங்கமும் உக்தபரிஹாரமாகையாலும்.

(4) † பரஸ்பரவிரோதத்தாலே அந்வயமில்லாமையாலே, சதுர்த்தபக்ஷமும் உபபந்நமன்று.

ஆனபின்பு, இங்குச்சொல்லுகிற தர்மத்யாகம் ஸங்கதமாக மாட்டாதேயென்னில்;—ப்ரதமத்விதீயசதுர்த்தவிகல்பங்கள் அப்யுபகதங்களல்லாமையால் நிரஸ்தங்கள். இங்குத்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறது-ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் இப்ப்ரபந்தந்தன்னில் இஶ்ஶ்லோகத்துக்குக்கீழடங்கிலும் விஸ்த்ருதமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட மோக்ஷஸாதநமான உபாஸநரூபதர்மத்தை.

ஸர்வஶப்தார்த்தம் யோக்யதாபாதகங்களாகையாலே நைரர்த்த்யமில்லை. ‡ நிமித்தாந்தரத்தாலே அநுஷ்டாநமுண்டாகையாலும், விஹிததயா அவர்ஜநீயங்களாகையாலும், அவைதிகத்வாதிதோஷமில்லை. ஆகையால் இங்குச்சொல்லுகிறதர்மத்யாகம் உபபந்நமென்றும் ஸமாதாநம் பண்ணினார்கள்.

பஹுவசநத்தாலே - அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம், புருஷோத்தமவித்யை, தேஶவாஸம் துடக்கமானவற்றைச் சொல்லுகிறது. ஸத்வித்யாதிபேதத்தாலே வந்த பஹுத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவு

---

*(ஸர்வஶப்தத்துக்கு நைரர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கை) யாவது தர்மஶப்தத்தாலும் அவை எல்லாவற்றையும் காட்டியிருக்கச்செய்தே ஸர்வஶப்தப்ரயோகத்துக்கு நைரர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும் என்கை. (அது ஸார்த்தமாச்சுதேயாகிலும்) தி- 'இதம் குரு' என்றத்தை விடும்போது 'இதம் மாகார்ஷீ:' என்றப்ரஹ்மஹத்யாதிபாபங்களைச் செய்யாமலிருக்கையை விடுகையாவது, அத்தைச் செய்யச்சொன்னதாய்கையால் அவைதிகப்ரஸங்கமும் உக்தபரிஹாரமாய் விடுமாகையால் அங்கியான வுபாஸநத்தை த்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது என்றபடி.

† விதேயதர்மத்தை த்யாஜ்யமாகவும், உபாதேயமாகவும் விதிக்க கூடாதென்றபடி.

‡ (நிமித்தாந்தரத்தாலே அநுஷ்டாநமுண்டாகையாலும்) தி- கைங்கர்யபுத்த்யா அநுஷ்டாநமுண்டாகையாலுமித்யர்த்த:. இத்தால் அவைதிகத்வ ப்ரஸங்கமேயில்லை என்றதாயிற்று. (விஹிததயே) தி- அந்தவுபாஸநத்தை விடுகிறபோது ஶாஸ்த்ர விஹிதமென்று விடும்போதிறே விஹிதமானதெல்லாம் விடவேண்டிவருவது, ஸ்வரூபவிருத்தமென்று விடும்போது அதிப்ரஸங்கமான பாபப்ரவ்ருத்தி வாராதென்றபடி.

மாம். (நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த) என்கிறபடியே அருளிச்செய்த உபாயங்கள் அநந்தங்களாயிறே யிருப்பது.

ஆக, யர்மஶப்தத்தாலும், ஬ஹுவசநத்தாலும்-ஸாங்கமான, யர்மங்களேயும் அதினுடைய ஬ஹுத்வத்தையுஞ் சொல்லுகிறது.

ஸர்வஶப்தத்தால் - உபாஸநாயிகாரிகளெல்லாருக்கும் பொதுவாய், முன்புசொன்ன ஸாயநாநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதாஸம்பாதகங்களாய், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிஹிதங்களாயிருக்கிற யர்மவிஶேஷங்களேச் சொல்லுகிறது. யோக்யதாஸம்பாதக யர்மத்யாகம் ஸாயநத்யாகத்தில் அந்தர்ப்பூதமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வஶப்தப்ரயோகம் பண்ணுகிறது ப்ரபதநாத்மகயர்மத்தினுடைய ஸர்வாயிகாரத்வ ஜ்ஞாபநார்யமாக. அங்ஙனே கொள்ளாதபோது, ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அயிகாரமின்றிக்கே யொழியுமிறே. இதரோபாயங்களுக்கு யோக்யதை அத்யந்தாபேக்ஷிதமாயிருக்கிறாப்போலே, இவ்வுபாயத்துக்குதாத்ருஶயோக்யதாநிவ்ருத்தி அத்யந்தாபேக்ஷிதமாயிறே யிருப்பது. ஈத்ருஶயோக்யதாநிவ்ருத்தி யில்லாமையாலே, ஶரண்யஶரணாகதிநிஷ்டைலயாயிற்று.

ஆக[ஸர்வதர்மாந்] என்கிற பதத்தாலே மோக்ஷஸாயநமாக விஹிதங்களாய், ஸாங்கங்களா யிருக்கிறஸகல யர்மங்களேயும் சொல்லிற்று.

[பரித்யஜ்யபதார்யம்]

(உ) [பரித்யஜ்ய]என்கிறபதத்தாலே-அவற்றினுடைய த்யாகத்தைச்சொல்லுகிறது. இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகமாகிறது மோக்ஷஸாயநத்வப்ரதிபத்தியைப்பொகடுகை, என்று ப்ரவேஶத்திலே சொன்னோமிறே. ஆகையால், அநுஷ்டாநவிரோயமில்லை. மேல்பரிக்ரஹிக்கப்படுகிற ஸித்தயர்மம் - ஸாத்யயர்ம நிரபேக்ஷமாகையாலும், இவற்றை ஸஹியாமையாலும், இவைதான் துஷ்கரநுஷ்டாநங்களா யிருக்கையாலும், ப்ராப்யவிஸத்ருஶங்களா யிருக்கையாலும், பகவதேகஸாயநதைகவேஷமான ஸ்வஸ்ரூபத்துக்கு அநநுரூபங்களாயிருக்கையாலும், விளம்பஸஹங்களாகையாலும், கீழ்ச்சொன்ன யர்மவிஶேஷங்கள், த்யாஜ்யங்களாயிருக்கும்.

இது-ப்ராப்தமுமாய், ஸித்தமுமாய், ஸர்வஶக்தியுக்தமுமா யிருக்கையாலே,ஸாத்யயர்மநிரபேக்ஷமாயிருக்கும். சணற்கயிறு கண்டவிரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே வேறொன்றைக்காணில் நெகிழ நிற்குமதாகையாலே, உபாயஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால்ஸாத்யயர்மங்கள் சேராதபடியா யிருக்கும். ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளிலும் ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமுமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமுமாயிறே வஸ்துஸ்வரூபமிருப்பது. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயபரிக்ரஹம்பண்ணுமயிகாரி ஆகிஞ்சந்யத்தை புரஸ்

கரித்துக்கொண்டிழிகிறது. ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வாந்வயராஹித்யமாகிறது - ஸமவஹீரக்ஷகத்வப்ரதிஸங்கஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி பிறக்கையிறே. அபாயவஹுளங்களா யிருக்கையாலும், சிரகாலஸாத்யங்களா யிருக்கையாலும், உரநுஷ்டாநங்களா யிருக்கும். ப்ராப்யஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் அநந்யஸாத்யமாயிருக்கையாலே அதுக்கு விஸதிருமாயிருக்கும். 1 (ஸரைஸ்துஸங்குலாம்) இத்யாதியிற்படியே - ஸக்தியுண்டேயாகிலும் லங்கைக்குள்ளே பிராட்டியிருந்தாப்போலே, ஸ்வப்ரவ்ருத்தியில் பராங்முவனுய் ஈஸ்வரன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தஸர்வமரனுயிருக்கையிறே அயிகாரிக்குஸ்வரூபம். ஆகையால், அயிகாரிஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் அநுரூபமன்றிக்கே யிருக்கும். 2 (காலேஷ்வபிசஸர்வேஷு) இத்யாதிப்படியே-ப்ரதிக்ஷணமஞ்ச வேண்டும்படியாயிறே உபாயாந்தரஸ்வரூபத்தை ஆராய்ந்தாலிருப்பது. ஸ்ராந்திஉமைஸயிலும் ஸாயநாந்தரஸஹாவப்ரதிபத்திரஹிதனுயிருக்கு மவனுக்கிறே யிஸ்ஸாயநவிஸேஷம் கார்யகரமாவது. 3 (அயபாதகபீதஸ்த்வம்)என்று யர்மதேவதை யர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகத்வேந உபதேஸித்ததிறே. ஸ்வப்ரவ்ருத்தியாலே ஈஸ்வரனைக்கிட்ட வேணுமென்று நினைக்கிறது, ஸமவதீவிஷயத்துக்கென்னும் புறம்பாகைக்குறுப்பாமித்தனையிறே. அவனுடைய ப்ரவ்ருத்தியாலே அவனைக் கிட்டநினைத்திருந்தாலிறே கரைமரஞ் சேரலாவது. ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிமுவத்தாலே *எதிர்சூழல்புக்கு இவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்கு யத்நம்பண்ணித் திரிகிறவனுடைய வநுமீரஹவிஸேஷத்தாலே அவனைப்பெறுகையிறே உசிதம். 4 (என்னைன்செய்கேன்) இத்யாதிப்படியே-ததேகஸாயநனு யிருக்கையிறே யிவனுக்கு ஸ்வரூபம். ஸமவஅத்யந்த பாரதந்த்ர்யமாகிற உதேஸ்யத்துக்கு விரோயியாயிருக்கையாலே அயர்மஸஷ உவாச்யங்களாகச்சொல்லப்ராப்தங்களா யிருக்கிற உபாயாந்தரங்களை யர்மஸஷஉப்ரயோமம்பண்ணுகிறது அர்ஜுநாஹி ப்ராயத்தாலே. துஷ்கரங்களாய் 5 (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு) என்னும்படி யிருக்குமவை யாகையாலே விளம்பஸஹங்களாயிருக்கும்.

இவைதான் ஓராகாரத்தாலே த்யாஜ்யங்களாய் ஓராகாரத்தாலே யுபாதேயங்களாயிருக்கும். கர்மாநுஷ்டாநம் தேஹயாத்ரையிலே அந்தர்ஸூதமாயிருக்கும். ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநத்திலே அந்விதமாயிருக்கும்-ஜ்ஞாநயோகம். போஜநத்துக்கு க்ஷுத்துபோலே கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணத்திலே அநுவர்த்திக்கக்கடவதானருசிவிஸேஷத்திலே அந்வ

1. ராமா. ஸு. ரு௬-௫0. 3. வி-ய. கூகூ-எக.
2. ஜிதந்தா. 4. தி-வா. ரு-அரு.
5. லவிஷ்ணுஸ்ம்ருதி.

யித்திருக்கும்-பக்தி. இருவர் பக்கலிலுமநுஷ்டாநம் ஸமாநமாயிருக்கச் செய்தே ஹேதுவைஷம்யமுண்டாயிருக்கும். ஸாதநத்வபுத்தியி அநுவர்த்திக்கும் உபாஸகனுக்கு, ஸாத்யத்வபுத்தியநுவர்த்திக்கும்ப்ரபன்னனுக்கு. விஹிதகர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு த்ரிவிதாதிகாரி ஸித்தஸாதந நிஷ்டன். ஸாத்யாந்தரநிஷ்டன் ஸ்வர்காதிஸாதநமாக நினைத்திருக்கும். ஸாதநாந்தரநிஷ்டன் மோக்ஷஸாதநமாக நினைத்திருக்கும். ஸித்தஸாதநநிஷ்டன் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக நினைத்திருக்கும்.

நிவ்ருத்திரூபதர்மங்கள் வ்யாபாராத்மகங்களுமாய், ஸ்வரக்ஷண ஹேதுக்களுமாயிருக்கையாலே நிஷேதவிதிஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணார்த்தமான வ்யாபாரம் பரித்யக்தமல்லாமையாலே ப்ரபத்தியிலந்வயம் பலியாமையாலும், (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறவார்த்தையோடு சேராமையாலும் நிஷேதவிதித்யாகம் அவச்யங்கர்தவ்யமன்றோ? என்னவொண்ணாது,— நியமவிசேஷாதிவிசிஷ்டவ்யதிரேகேண ஸாமாந்யேந நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரத்துக்கு தர்மசப்தார்த்தத்வமில்லாமையாலும் விசேஷணாம்சத்தையொழிய விசேஷ்யாம்சத்துக்கு த்யாகவிஷயராஹித்யத்தாலே நிஷேதவிதிஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஹேதுவான ஸ்வயத்நமில்லாமையாலும், ப்ரபத்த்யநந்வயமுண்டாவதுவும் (ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிற விதுவும் சேராதொழிவதும் நிஷேதவிதித்யாகத்திலாகையாலும், நிஷித்தம் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் அகர்தவ்யமாயிருக்கையாலே இவ்வதிகாரிகளுக்கும் அநநுஷ்டேயமாயிருக்கையாலும், அநந்யஸாத்யமாய் அநந்யஸஹாயமானவஸ்துவைப்பற்றியிருக்கிறவனுக்கு இது கூடாமையாலும், அதிப்ரஸங்கம் வருகையாலும், விசேஷநிஷேதவிதிபலத்தாலும், நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம்-ஸர்வசப்தார்த்தமானாலும் 'வித்யந்தரவிஹிதங்களான ப்ரவ்ருத்திரூப தர்மங்களே இங்கு ஸர்வசப்தார்த்தங்களாக விவக்ஷிதங்களாகையாலும், நிஷேதவிதித்யாகம் வித்யந்தரதர்மத்யாகத்தோபாதி கர்தவ்யமன்று.

ஆகையாலே நிஷேதவிதித்யாஜ்யமன்று, பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறது - உபாயதாபோதத்தை. ஆகையாலே த்யாஜ்யமென்னவுமாம்.

[பரி]-என்கிறவுபஸர்கம் - வாஸநாருசிஸஹிதமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

அவை கிடக்குமாகில் மேல்பரிக்ரஹிக்கப்படுகிற ஸாதநத்திலந்வயமின்றிக்கேயொழியும். 1(மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்) என்னுமாபோலே யிருக்கவேணும், ஸ்வஸ்வரூபத்திற்போலே உபாயத்தில் ஸ்வஸ்பர்சமும் விரோதியாயிருக்கும். 2(என்னான் செய்கேன் யாரேகளைகண்) என்றாரிறே. 'அநாதிகாலமநுபாயங்களிலே உபாயபு-

1. நாய்ச்சி-தி-மொழி. க. 2. தி. வா. ரு-அ-ந.

தீயிபண்ணிப்போந்தோமென்று லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமானத்யாகத்தைச்சொல்லுகிறது, என்று ஆழ்வான்பணிக்கும்.ஸாத்ய யதா ப்ரதிபத்திபண்ண வேண்டுமதிலேயிறே ஸாயநத்வபுத்தியிபண்ணிப்போந்தது. ஸத்கலமானஸங்வத்திலே பிதத்வபுத்தியி பண்ணுமாபோலே. ஸ்வீகாரத்துக்கு [ஏக]பக்ஷம்போலே த்யாகத்துக்கிந்தவுபஸர்கம். அதுவுபாய பௌஷ்கல்யப்ரதிபாதகமாயிருக்கும்.இது த்யாகபௌஷ்கல்யப்ரதிபாதகமாயிருக்கும். இப்ப்ரதிபத்தியினுடைய அத்யந்தாஹாவமிறே ப்ரணாயவாவது. ப்ரத்ய வம்ஸாஹாவமுண்டானாலதுவுந் தோஷாயவாம்படியிறேயிருப்பது. த்யாகந்தன்னிலு மந்வயமில்லாதபடியானாலாயிற்று ஸ்வரூபபூர்த்தியுள்ளது. 'அங்கமானவுபாயாந்தராநந்வயம் † அத்யந்தாஹாவத்திலு முண்டாகையாலே அங்கத்திலந்வய மில்லாமையால் அங்கியிலந்வயமில்லையென்று சொல்லப்பெறுநு' என்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்வர். இவ்விடத்திலப்படி சொல்லவேண்டுகிறது ப்ரஸக்த மாகையாலேயிறே. இவ்வாகாரமில்லாமையாலே உபாயாந்தரபரித்யாகவிஷயமாக ப்ரபதநமாத்ரமே தீவயத்தில் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

'த்யாகம் ஸ்வீகாரங்கமாகையாலே த்யாகஸாபேக்ஷதையாலே ஈஸ்வரனுடைய நைரபேக்ஷ்யங்குலையுமென்கிற சோத்யமும் பரிஹ்ருதம். அங்கிஸ்வரூபந்தானும் நைரபேக்ஷ்யத்துக்குக் குறையின்றியிலேயிருக்க ததங்கம் நைரபேக்ஷ்யத்துக்கு ஹஞ்ஜகமாகப் புகுகிறதன்றிறே நிரபேக்ஷனை யீஸ்வரனுக்கு த்யாக ஸ்வீகாராதிகளில் வருகிறஸாபேக்ஷதை தோஷாயவாகாது.

ஆக யிந்த ல்யப்பாலே உபாயாந்தரபரித்யாகம் ஸித்யோபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ப்ரபத்தியாவது – ஒன்றைவிட்டொன்றைப்பற்றுகை' என்று அநந்தாழ்வான் வார்த்தை. இந்தல்யப்பு (ஹுத்வா சாந்தீராயணஞ் சரேத்) என்கிறதுபோலன்றிக்கே, (ஸ்நாத்வா ஹுஞ்ஜீத) என்கிறதுபோலேயாய் த்யாகத்திலந்வயமில்லாதபோது ஸ்வீகாரத்தில் அநந்வயத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது.

ஆக, இரண்டுபதமும் த்யாஜ்யபௌஷ்கல்யத்தையும் த்யாகபௌஷ்கல்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

---

† (அத்யந்தாஹாவத்திலுமி) தி. இப்ப்ரபத்தியினுடைய அத்யந்தாஹாவமுள்ளது அத்ரைவர்ணிகர்க்கு. ப்ரத்யவம்ஸாஹாவ முள்ளது-த்ரைவர்ணிகர்க்கு. ப்ரபத்திக்கு வேண்டுவது - உபாயாந்தரத்தில் அநந்வயமாகையாலே அத்யந்தாஹாவத்திலு மதுண்டாகையாலே, அங்கத்திலந்வயமில்லாமையால் அங்கியிலு மந்வயமில்லை என்ன வொண்ணுதென்றபடி.

I (ஹெக்ருஷ்ணஹேயாஉவஹேஸவேதி) என்று இவன்றுனே சொல்லும்படி தேவதேவனுன தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும் இவனுடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து நெகிழவிடாதே இவனோடே ஏகரஸனுய்க்கலந்து பரிமாறுகையாலும், 2 (ஆஸ்யே நீருஹீத்வா துரமஸ்ய பங்யாந்) இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே இவனுக்கிழிதொழில் செய்கையாலும் ஸௌஸீல்யமநுஸந்தேயம்.

அப்ராக்ருதமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை சக்ஷுர்விஷயமாம்படி பண்ணுகையாலே, ஸௌலப்ய மநுஸந்தேயம்.

3 (கம் ஸ்ரஹ் ம வம்ஸ்ரஹ் ம) 4 (ரஸோவைஸ:-ரஸம்ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி) 5 (ஸோஶ் நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ) என்று சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயபோக்யங்களான ஸ்வரூபகுணங்களை பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணுதபடியான, 6 [நவநியமிதகண்ட மங் பாண்ட வஸ்யந்தநாஶ் வாநநுநிநமஷிஞ்சந்நஞ்ஜலிஸ்யை: பயோஸி:| அவதுவிதமா த்ரஸ்தோத்ரஸம் ஸ்யூதமௌலிர்த ஶநவிய் ருதரஶ் மிர் தேவகீ புண்யராஶி:) 2(ஆஸ்யே நீருஹீத்வா துரமஸ்ய பங்யாந்) 7 (ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி.) 8 (போதார்தாமரையாள்) இத்யாதி.] போக்யதாப்ர கர்ஷத்தை யுடைத்தாய், அவற்றிற்காட்டிலும் திருவுள்ளத்துக்குமிகவும் அபிமதமாய், இச்சாநீருஹீதமாய், அணைந்த நாய்ச்சிமாரையும் 9 (அகலகில்லேன்) என்னும்படி பண்ணக்கடவதாய், அப்ராக்ருதமாய், அகாலகால்யமாய், 10(யுவாகுமார:) 11(அரும்பினையலரை) என்கிற திருமேனியையும், 12 (சென்னிநீண்முடி) என்றும் 13 (ஸ்ஹாரத்கிரீட) என்றும், 14 (மெய்யமர்பல்கலன்) என்றும் இத்யாதியிற்சொல்லுகிறபடியே கிரீடாதிநூபுராந்தமாக அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற திவ்யாபரணவர்கத்தையும், 15 (ப்ரியோஸிமே) என்று தானருளிச்செய்தபடியே தனக்குப்ரியவிஷயமான அர்ஜுநனுக்கு யதாவத்ப்ரகாஶிப்பித்தபடியை [மாம்] என்று நிர்தேசிக்கிறுன். ஆகையாலே திவ்யமங்களவிக்ரஹமநுஸந்தேயம். 16 (க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்) 17(ஶரண்யம் ஶரணஞ்சத்வாமாஹு:,) 18 (அம்ருதம் ஸாதநம் ஸாத்யம்) 19 (யோ

---

1. கீதா. கக-சக. 2.
3. சா. உப. ச-கO-ரு.
4. தை-உப. ஆந- எ-க.
5. தை-உப. ஆந-க-க.
6. க்ருஷ்ணகர்ணாம்ருதம். உ-சஎ.
[] குண்டலிதகிரந்தம் சில கோஶங்களிலில்லை. அப்ரஸக்தமும்.
7. வி-பு-க-கO-கசச-
8. திருமொழி. கூ-உ-கூ.
9. தி. வா. சு-கO-கO.
10. ருக்வேத. உ-உ-உரு-கூ.
11. தி. மொ. எ-கO-க.
12. தி. வா. ரு-ரு-கூ.
13. ஸ்தோத்ரர. ஈ-கூ.
14. தி-வா. கூ-கூ-எ,
15. கீதா. கஅ-கூ-ரு.
16. பார. ஆரண். அகூ-உகூ.
17. ராமா-யு. கஉO-கஅ.
18, ஸஹஸ்ரநாம. ஈ.
19. வி-பு. எஉ-ச.

ஶோயோஜவிஜாந்நேதா) 1 (வைப்பாம்மருந்தாமடியரைவல்வினைத்துப் பாம்புலனைந்துந்துஞ்சக்கொடானவன்- எப்பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர் ந்துயர்ந்தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே) என்றும் இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, ஸநாதநயர்மமானஸித்யஸாயநஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது.

—ஏகபதார்யம்.—

(ச) [ஏகம்]—இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிற பலவிடத்திலும் அவயாரண ப்ரயோஜமுண்டாகையாலே, உகாரம்போலே இந்த ஏகஶப்தமும் ஸ்யாநப்ரமாணத்தாலே அவயாரணவாசகமாயிருக்கிறது. 2 (மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே) 3 (தமேவ ஶரணம் ஜச்ச) என்றும் இத்யாதியான ப்ரபத்தி ப்ரகரணத்திலே தானே ஸாவயாரணமாக வருளிச்செய்தானிறே. 4 (சரணே சரண்) என்றும் (நின்பாதமே சரணாக) 5 என்றும் இத்யாதியாலே ஆழ்வாருளிச்செய்தார்.

இது தனக்கு உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்ய மாகமாட்டாது. பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே. அநேகம்ஔஷயங்கூடி ஒன்றாக வேண்டுமாபோலே அநேகங்கூடி ஒருஸாயநமாக வேண்டு முபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தி ஏகவசநத்தாலே சரிதார்யம். தேவதாந்தர வ்யாவ்ருத்தபரத்வம் சொல்லவொண்ணாது, உதாரதோநிரஸ்தமாகையாலே. ஸாமயியமபுருஷனில் ப்ரதிபாத்யமான ஸித்யஸாயந ப்ரதிபத்தியில் ஸாயநத்வபாதியிவ்யாவ்ருத்தியாகமாட்டாது, ஸாயநத்துக்கு யோதியதை யில்லாமையாலே. உண்டாகில் உபாயாந்தரதுல்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். யோதியதாவையார்யத்தில் இதஃ பூர்வமேவ கார்யகரத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவொண்ணாது; அகார்யகரத்வம் அயிகார்யஹாவப்ரயுக்தமாகையாலே. அயிகாரிஸாபேக்ஷத்வம் தோஷாயவன்று. ஆகையாலே ஏகபதம் நிரர்யகமாக யிருந்ததே யென்னில்;—உபாயாந்தரமும் தேவதாந்தரமும் அநேகத்வமும் வ்யாவர்த்யமன்றேயாகிலும் ஸித்யஸாயநத்தில் ஸாயநத்வபாதியி வ்யாவர்த்ய மாகலாம்; அந்வயவ்யதிரேகத்தாலே ஸாயநமென்று நினைக்கலா யிருக்கையாலே. ஆனால் ஸாயநத்வம் ப்ரஸங்கியாதோ என்னவொண்ணாது, ஸாயநத்வமுண்டாம்போது உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்தி குலைகையாலே. ஆனாலும் ப்ரபத்தி அபேக்ஷிதை யாகையாலே † ஸித்யஸாயநத்வப்ரஸங்கமுண்டாகாதோ வென்னில்:—உண்டாகாது, உபாயம் நைரபேக்ஷ்யமாகையாலே.

† ஸாயநாந்தரவ்யாவ்ருத்திப்ரஸங்க என்று பாடம்.

1. தி-வா. க-சு-உ.
2. கீதா. எ-கச.
3. கீதா. கஅ-கஉ.
4. தி. வா. ரு-கO-கக.
5. தி. வா. ரு-எ-கO.

தஃஷகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியாலே அயிகாரியினுடைய உபாஸகவ்யா வ்ருத்திக்கும் குறையில்லை. அயிகார்யபேகைஷயாலே யிதுக்குமுன்பு கார்யகரமின்றிக்கே போருகிறது, ப்ரார்யனையென்செய்யவென்னில்; —ஹலஃஷையிற்போலே இங்கு ப்ரார்யநையுண்டு. ஹலஃஷையில் புருஷார்யதாஸிஃயி யர்ய மாகப்ரார்யநம் அபேக்ஷிதமாகக்கடவது. பாரதந்த்ர்யம் நித்யமாகிறவோபாதி பரதந்த்ரமான வஸ்துதான் சிஃவஸ்துவாகையாலே, சைதந்யகார்யமான அந்தப்ரார்யநா விஶேஷமும் நித்ய ஸிஃயமாயிருக்கும். இது த்யாஜ்யகோடியிலு மந்வயியாது, உபாயகோடியிலு மந்வயியாது. I (அதுவுமவனதின்னருளே) என்கையாலே * ப்ரபத்தி விஶேஷத்துக்கு உபாயகார்யத்வ முண்டித்தனையல்லது உபாயத்வமில்லை. ஈஶ்வரன்-உபாயமாகையாலே இத்தையுபாயமென்ன வொண்ணாது. உபாயாங்மமென்ன வொண்ணாது, உபாயஹேதமான ஈஶ்வரஸ்வரூபம் ஸிஃயமாய் பரமசேதநமாய் ஸர்வசக்தியுக்தமாயிருக்கையாலே.† அங்மத்வம் கொள்ளில், ஈஶ்வரனுக்கு உத்பாஃயத்வாநித்யத்வாநேகரூபத்வங்களாதல் அசைதந்யாஸாமர்யயஸாபேக்ஷைதகளாதல் உண்டாம். அப்போது, உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஸிஃயத்வம் ஏகரூபத்வம் பரமசேதநத்வம் ஸர்வஶக்தியோமம் நைரபேக்ஷ்யம் துடக்கமான யர்மங்களும் குலையும். இவ்வுபாயவிஶேஷம் § ஸ்வவ்யதிரிக்தமா யிருப்பதொன்றை ஸஹியாமையாலேயிறே

* ப்ரதிபத்தி என்றுபா.

† ஸ்வரூபோத்பாஃகத்வ, உத்பந்நஸ்வரூபவர்யகத்வ, வர்யிதஸ்வரூபஹல ப்ரஃத்வ ரூபலக்ஷண விஶிஷ்டாங்மத்வங் கொள்ளில், நித்யத்வாஃி விஶிஷ்டனை யீஶ்யரனுக்கு அநித்யத்வாஃிகள் வந்துவிடுமிதி ஹாவஃ.

§ (ஸ்வவ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொன்றை) இதி. ஸ்வவரணத்தைஸாயீயோபாயமாக ஸஹியாமையாலே என்றபடி. (ஆநுகூல்யஸங்கல்பாஃி) என்கிற வாஃிஶஃஃம்-ப்ராதிகூல்யவர்ஜநவிஶ்வாஸாஃிகளை ஸங்ரஹிக்கிறது. (உபாயாங்மத்வமின்றிக்கே) என்றது-வரணம் ஃருஷ்டஃவாரக சில ஸாயநமல்லாமையாலே தஃமதாதிஶயஜநநார்யம் உபாஃேயதயா விஹிதத்வ மில்லாதே என்றபடி. (அவவாதே) த்யாஃி-'வ்ரீஹீநவஹந்தி' என்று வியித்தவ்ரீஹ்யவஹநநஜந்யமாய், அவவாதவியியவிஷமாய், ஸ்வேஃம் தன்னடையே அவஹந்த்ருஸ்வஹாவ ப்ரயுக்தமாய் வருகிறுப்போலே அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநமுடைய விவ்வயிகாரிக்கு ஹமவஃ விஷயத்தில் ஆநுகூல்யாஃிகளும் விய யவிஷயமாய், க்ருத்யநுபாஃேயமாய், வரணாநபேக்ஷிதமாய், வரணஸமயவர்தியாய், தன்னடையே வரக்கடவதா யிருக்குமென்றபடி. (ஸம்ஹாவிதஸ்வஹாவத்வம்) வியிப்ரயுக்தோபாஃேயதாஶூந்யத்வே ஸதி ஸ்வத ஏவ ஸத்தார்ஹத்வம்.

I. தி. வா. அ-அ-ரு.

ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளுக்கு உபாயாங்கத்வமின்றிக்கே அவதாதஸ்வேஷம்போலே ஸம்பாவிதஸ்வபாவத்வமுண்டாகிறது. ப்ரபத்தவ்யகதங்களான ரக்ஷகத்வாதிகள்போலே ப்ரபந்நகதமான இப்ப்ரதிபத்தி விஶேஷம் ஸ்வரூபாநுபந்தியாய்க்கிடக்கு மித்தனை. த்யாகத்துக்கு உபாயாந்தர்பாவமுண்டாம்போதாய்த்து இது உபாயத்தி லந்தர்பூதமாவது. ‡இவ்வதிகாரியினுடைய ஜ்ஞாநகார்யமாய், ராகப்ராப்தமாய், ஸ்வரூபநிஷ்டமாய், ப்ராப்யகோடிவடிதமாயிருக்குமத்தனை. பரித்யக்தங்களான தர்மங்கள்போலே ஸ்வீகார்யமான இந்ததர்மமும் ஸாதநமாகில் ஸாங்கமாக விருக்கவேண்டாவோ வென்னில் ; ஸாதநபூதங்களுக்கெல்லாம் ஸாங்கத்வநியமமில்லை. பக்தியோகத்திலே அங்கஸாபேக்ஷதை கண்டோமே என்னில்; அது ஸாதநத்வப்ரயுக்தமன்று, ஸாத்யத்வப்ரயுக்தம். இந்ததர்மவிஶேஷம் *ஸநாதநதர்மமாகையாலே ஜ்ஞாநகர்மஸாத்யமான த்யாஜ்யதர்மம்போலே த்யாகஸ்வீகாரஸாத்யமாயிராது, ஆனால் ஈஶ்வரஸாபேக்ஷமா யிருக்கக் குறையென்னென்னில்; அதுவு மில்லை, ஈஶ்வரவ்யதிரேக மில்லாமையாலே. ஆனாலும் அங்கஸாபேக்ஷதை வேணுமென்னில்; அது உபாயாந்தர்பூதம். வித்யதர்மம்போலே ஸாத்யதர்மமு மாகாரத்வயவிஶிஷ்டமாயிருக்கும், இதில் ஸாத்யதர்மத்தில் ஓராகாரம் த்யாஜ்யமாயும் ஓராகாரம் உத்தேஶ்யமாயுமிருக்கும். வித்யதர்மத்திலிரண்டு முத்தேஶ்யமாயிருக்கும்,

—ஶரணபதார்த்தம்—

(ரு) [ஶரணம்]—கீழ் ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று; இது ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. த்வயத்தில் ஶரணஶப்தம்போலே இதுவும் உபாயவாசகமா யிருக்கிறது. (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்கிறதுக்கு அநந்தரமாக ப்ரயுக்தமான ஶரணஶப்த மாகையாலே. ரக்ஷிதாவைச் சொல்லுகிறதாகமாட்டாது, உபாயந்தரபரித்யாகத்துக்கு ப்ரஶாகிஹாவியாய் பாபவிமோசநத்துக்கு பூர்வபாவியாயிருக்கையாலே உபாயவாசகமாமித்தனை.

இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யதயாஸ்வீ கார்யத்வமுமுண்டு. இதில்ப்ராப்யதயாஸ்வீகார்யத்தை வ்யவச்சேதிக்கிறது. ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ப்ராபகாந்தர பரித்யாகம் ஸமாநமாகையாலே, தத்விஶிஷ்டமேயாகிலும் ஸ்வீகாரமாத்ரம் வ்யவச்சேதிக்கமாட்டாதென்றும் சொல்லுவர்கள்.

ஆக, ஶரணஶப்தம் இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் அவ்யவஹிதமானஸாதநபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

—வ்ரஜபதார்யம்—

(சூ) [வ்ரஜ]—கீழ் ஸ்வீகார ப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில் ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. கீழ்பரித்யாஜ்யங்களாகச் சொல்லப்பட்ட தர்மங்கள் ஸநாதநதர்மவ்யதிரிக்த தர்மங்களாகையாலும், இந்த தர்மந்தான் அவற்றில் அந்தர்கதமானாலும் பரித்யாகவிஷயமாவது மோக்ஷஸாதநத்வவேஷமன்றிக்கே ஸாதநாங்கத்வமாகையாலும், ஸர்வதர்மபரித்யாகப்ரதிபாதநத்துக்கும் ஸித்த தர்மஸ்வீகாரவிதாநத்துக்கும் பரஸ்பரவிரோதமில்லை.

[வ்ரஜ] என்றது-(புத்யஸ்வ) என்கிறபடி. இந்த புத்தியாகிறது-த்யாஜ்ய கோடியிலுத்தீர்ணமாய், உபாயகோடியில் அநுப்ரவிஷ்டமாய், ப்ராப காந்தரபரித்யாகபூர்வகமாய், பகவத் ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய், ப்ரார்தநாகர்பமாய், பகவந்முகவிகாஸஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசார விளம்ப விதுரமாயிருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாநவிசேஷம். இதில் ஸாராம்சம் விஸ்ரம்பவிசேஷமென்றும் விஸ்ரம்பவிதுரமானபோது அகார்யகரமென்னுமிடமும் † த்வயத்திலே சொன்னோம். உபாயாந்தரபரித்யாகபூர்வகத்வமும், ஸ்வஸ்மிந் உபாயத்வப்ரதிபத்தி ராஹித்யமும், வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டவஸ்துவிஷயத்வமும் தொடக்கமானவை இப்ப்ரதிபத்தி விசேஷத்துக்கு ஸ்வரூபம். (மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ) என்கிறதுதானே ப்ரமாணம். பரித்யக்தஸாத்யஸாதநனாய் ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வப்ரதிபத்திக்கு அயோக்யனாயிருக்குமவனிதுக்கதிகாரி. இந்தபுத்திவிசேஷம் ஏககரணயுக்தமாகவுமாம் கரணத்ரயயுக்தமாகவுமாம். இதினுபாயத்வமில்லாமையாலே பலத்துக்கு வ்யபிசாரமில்லையென்னுமிடமும் த்வயத்திலேசொன்னோம்.

ஸௌலப்யாதிகுணவிசிஷ்டவஸ்துகோசரத்வமிரண்டிலுமுண்டு. த்யாகவிசிஷ்டத்வமும் நைரபேக்ஷ்யமு மிங்கு அதிரிக்தமான வர்த்தம்.

ஆக, பூர்வார்த்தத்தாலே- 1 த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், 2 தத்பாஹுள்யத்தையும், 3 த்யாகத்தையும், 4 தத்ப்ரகாரத்தையும், 5 அதினுடைய அங்கத்வத்தையும், 6 ஸ்வீகார்யவஸ்து ஸ்வரூபத்தையும், 7 இதினுடையநைரபேக்ஷ்யத்தையும், 8 ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும், 9 ஸ்வீகாரத்தையும் சொல்லிற்று.

---

† தநிஶ்லோகத்திலே என்றபடி.

— அஹம்பதார்த்தம். —

(எ) இனிமேல், ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யத்தையும், ப்ரபந்நக்ருத்யத்தையும் சொல்லுகிறது. விரோதிநிவர்த்தகத்வம் ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யம்; நிர்பரத்வம் ப்ரபந்நக்ருத்யம். [அஹம்]—ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனான நான். கீழ், உபாயபரிக்ரஹத்துக்கு ஏகாந்தங்களான குணவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்று; இங்கு, கார்யகரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. வாத்ஸல்யாதிகளில்லாதபோது உபாயபரிக்ரஹமின்றிக்கே யொழியுமாபோலே, ஜ்ஞாநாதிகளில்லாதபோது கார்யகரமன்றிக்கே யொழியும். அசித்தும் சேதநனும் சேதநாந்தர்யாமித்வமும் பரத்வமும் வ்யூஹமும் துடக்கமானவைகளல்ல வ்யாவர்த்யம், விபவாந்தரங்களும் இவ்விபவந்தன்னில் முன்னும் பின்னும் வ்யாவர்த்யம். தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணாதிகளிலே ஆத்மபுத்தியி பண்ணியிருக்குமவனுடைய அஹம்ஶப்த ப்ரயோகம் தத்தத்வஸ்துமாத்ரபர்யவஸிதமாயிருக்கும்; தேஹாதிவ்யதிரிக்த வஸ்துமாத்ர விஷயஜ்ஞாநவானுடைய அஹம்ஶப்தப்ரயோகம் சேதநமாத்ரபர்யவஸிதமாயிருக்கும்; ஈஶ்வரனுடைய அஹம்ஶப்தப்ரயோகம் உபயவ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாநமும் ஶக்தியும் ஶேஷித்வமும் பூர்த்தியும் இவ்விடத்தே அநுஸந்தேயம். இவையில்லாதபோது மேல்சொல்லுகிற விரோதி நிவ்ருத்தி கூடாது. இங்கு ஶக்தியாகநினைக்கிறது, :—1 (யானும்... இசைந்து) என்றும் 2 (இசைவித்தென்னை) என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேதநனுடைய அவிவாதஜநநத்துக்கும் ஸம்ஸார விமோசநத்துக்கு மடியான ஸாமர்த்யத்தை. அத்தைப்பற்ற ப்ரளயாபத்விமோசநமும், ஸர்வஸௌலப்யமும், ஸர்வவஸ்துக்களிலும் பரிஸமாப்யவ்யாபநவ்ருத்தியும் துடக்கமானவை அத்யந்தஸாதகங்களென்னும்படியிருக்கும். இதில் சொல்லுகிற குணவிஶேஷங்கள் சேதநனுடைய அநந்யஸாத்யத்வத்துக்கும் ஈஶ்வரனுடைய பலப்ரதாத்ருத்வத்துக்கும் உபயுக்தங்களாயிருக்கும். (மாம்) என்று-[(உதீர்ய ருதரயிசரண:) என்கிறபடியே] இவன்கால் தன்றலையிலே பட நிற்கும் நிலையைச்சொன்னான்; [அஹம்] என்று-தன்கால் அவன்தலையிலேபட நின்றநிலையைச் சொல்லுகிறான். 3 (தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தானாகிலும்-தார்மன்னர் தங்கள் தலைமேலான்சாழலே) என்றதிறே. (மாம்) என்று- கையுமுழவுகோலுமாய் நின்றவேஷத்தைக் காட்டினான். [அஹம்] என்று-கையுந்திருவாழியுமாய்நின்ற வேஷத்தை

1. பெரியதிருவந்தாதி ௨௬. 3. தி-மொ. ௧௧-௫-௮.
2. தி-வா.௫-௮-௯. [] குண்டலிதஞ்சிலகோஶங்களிலில்லை.

க்காட்டுகிறுன் * செழுந்தார்விசயனிறே. 1 (பற்றலர்வீயக்கோல் கையிற் கொண்டு) 2 (சங்கொடுசக்கரமேந்துந்தடக்கையன்) என்று நின்ற திறே. (மாம்) என்று யர்மங்களைக் குலைக்கும் நிலையைக்காட்டினுன்; அஹமென்று - அயர்மங்களைக்குலைக்கும் நிலையைக்காட்டுகிறுன். மாம் என்கிறது உக்திக்கு விபரீதமான நிலையை ; அஹமென்கிறது - அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையை.

—த்வாபதார்யம்.—

(அ) (த்வா)—ஸாத்யமானஸாதநங்களை ஸவாஸநமாகத்யஜித்து ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரம்பண்ணியும், தேஹாத்மப்ரமந்தன்னையும், தேஹாதிரிக்தமான ஆத்மவஸ்துவில் ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தியை யும், அந்யஶேஷத்வப்ரதிபத்தியையும், தச்சேஷத்வமாத்ரபுத்தி யையும், ஸாத்யாந்தரங்களில் ஸாத்யதாபுத்தியையும், ஸாதநாந் தரங்களில் ஸாதநத்வபுத்தியையும், ஸித்தோபாயஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியையும், க்ஷுத்ரஸாத்யங்களகப்பட ப்ரவ்ருத்தி ஸாத்யமாயிருக்க ஸர்வஹமான மோக்ஷபுருஷார்த்தத்துக்கு நிவ்ருத்தி ஸாத்யத்வம்அவடிதமென்கிற புத்திவிஶேஷம் தொடக்கமானவற் றையும் ஸவாஸநமாக த்யஜித்திருக்கிறவுன்னை.

கீழிற்பதத்தில் ஈஶ்வரஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று; இப்பதம் அதி காரிஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அங்கு, ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக் தித்வங்களும் ப்ராப்தியும் நைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லப்பட்டது; இங்கு, அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையும் ஆகிஞ்சந்யத்தையும்சொல் லுகிறது. ஸ்வீகாரத்தி லுபாயபுத்தியிலுமகப்படச் சோம்பனுயிருக் கிற வுன்னை. இந்தப்ரதிபத்தி விஶேஷத்திலும் உபாயத்வபுத்தி அ நுவர்த்திக்குமாகில் உபாயாந்தரத்தோடொக்கு மித்தனை. ஈஶ்வரனே உபாயமென்கிற அத்யவஸாய விசேஷத்தில் ஸாதநத்வபுத்தியும் அஸக்ருத்கரணமுமுண்டானபோது, ததேகோபாயத்வமில்லை. ஆக எல் லாங்கூட, த்யாகஸ்வீகார விஶிஷ்டனுன வுன்னையென்றபடி.

—ஸர்வபாப பதார்யம்.—

(ஆ) (ஸர்வபாபேப்யஃ) கீழ்நிவ்ருத்திக்கேகாந்தமான குணவிஶே ஷங்களைச் சொல்லிற்று; இது நிவர்த்யஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. பாபமாகிறது;—இஷ்டவிரோதியாயிருக்குமதுவும், அநிஷ்டஹேதுவாயி ருக்குமதுவும். மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே இவ்விடத்தில் இஷ்டவிரோ திகளாகிறன-ஐந்தவல்லா ஹவிரோதிகள். ஜ்ஞாநவிரோதியும், ருசிவிரோ தியும், உபாயவிரோதியும் பண்டே நிவ்ருத்தமாய்த்து, இனிப்ராப்தி

1. தி.மொ.உ-ங-க. 2. திருப்பாவை. கசு.

விரோதியிறேயுள்ளது ? அத்தைப்ரதிபாதிக்கிறதிப்பதம். 1 (புண்யபாபேவிதூய) என்றும் 2 (சார்ந்த இருவல்வினைகளும்சரித்து) என்றும் இத்யாதிகளிலே-பாபத்தோபாதி புண்யமும் த்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்றிறே; ஆகையாலே, புண்யபாபங்களிரண்டையும் பாபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

பஹுவசநத்தாலே - அவற்றினுடைய பாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது- 3 (பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்) என்கிறபடியே- அஜ்ஞாநந்துடங்கி ஶரீரஸம்பந்தமெல்லையாக வுண்டானவை.

ஶரீரபாதஸமயத்தில் ஈஶ்வரஸ்ம்ருதிக்கு விஷயபூதனும்படியும், வாங்மநஸாதிலயப்ரகாரமும், உத்க்ரமணப்ரகாரமும், ஹார்த்தாநுக்ரஹகார்யமான மார்க்க விஶேஷப்ரகாஶமும், ஹ்ருதயகுஹாநிர்கமநமும், ஸூக்ஷ்மஶரீரஸம்ஸர்கமும், அர்சிர் வாஸர ஶுக்லபக்ஷோத்தராயண ஸம்வத்ஸர வாயு பாஸ்கர சந்த்ர வித்யுத் வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளாகிற ஆதிவாஹிகர்களுடைய ஸ்லாகாவிஶேஷங்களும், அண்டாவரணாதிக்ரமணமும், ப்ரக்ருதிலங்கநமும், விரஜாப்ராப்தியும், ஸூக்ஷ்மஶரீரவிஶ்லேஷமும், அமாநவகரஸ்பர்ஶமும், அகாலகால்யதிவ்யதேஶப்ராப்தியும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகணப்ராதுர்பாவமும், பகவத்ஸங்கல்பகல்பிததிவ்யதேஹப்ரவேஶமும், அப்ராக்ருதஸரஸ்ஸம்ஸர்கமும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸங்கஸத்காரமும், அப்ராக்ருதமண்டலப்ராப்தியும், பகவத்ஸௌரப்யாதிஸம்ஸர்கமும், அப்ராக்ருதகோபுரப்ராப்தியும், ஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும், ராஜமார்க்ககமநமும், ப்ரஹ்மவேஶ்மப்ரவேஶமும், ஸூரிபரிஷந்மண்டபப்ராப்தியும், ஸபத்நீகஸர்வேஶ்வரதர்ஶநமும், ஸ்துதிப்ரணாமாஞ்ஜலிப்ரமுகஸம்ப்ரமாநுவர்த்தநமும், பரமாத்மஸமீப ப்ராப்தியும், பாதபீடபர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்கஸங்கமும், ஆலோகநாலாபாலிங்கநாதியநுபவமும், ஸ்வஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாத்யநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாநாவிதவிக்ரஹபரிக்ரஹபூர்வகஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமானஸர்வப்ரகார கைங்கர்யகரணமுமாகிற ப்ராப்திவிஶேஷங்கள் இதுக்கநந்தரத்திலே யநுஸந்தேயங்கள்.

ஸர்வஶப்தத்தாலே-(ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்று த்யாஜ்யங்களாகவிஹிதங்களாய் மோக்ஷஸாதநத்வபுத்த்யா அநுஷ்டேயங்களாயிருக்கிற தர்மங்களில் உபாயத்வபுத்தியையும், அபுத்திபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான உத்தராகத்தையும், ப்ராரப்தத்தையும், லோகஸங்க்ரஹார்

1. முண்ட-உப. ௩-௧-௩:   2. தி-வா. ௧-௫-௧௦.
3. திருவிருத்தம் ௧.

யமாக அநுஷ்டேயங்களான தர்மவிசேஷங்களில் ஸாத்யதா புத்தியையும், ஆவ்ருத்த ப்ரபத்தியையும், பகவத் பாகவத விஷயங்களில் உபசாரபுத்த்யா பண்ணும் அபசாரங்களையும், (பரி)என்கிற உபஸர்க்கத்தாலும் (ஏக) ஶப்தத்தாலும் சொன்னவற்றினுடைய அநுவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிறது.

அதிகாரிகுறையாலேயாதல் உபாயபூதனான ஈஶ்வரன்குறையாலேயாதலிறே பாபங்களில் சிறுது கிடப்பது. உபாயாந்தரபரித்யாகமும் ஸித்தோபாயபரிக்ரஹமும் புஷ்கலமாகையாலே, அதிகாரிபக்கல் குறையில்லை. ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிபுஷ்கலமாகையாலே, உபாயபூதனான ஈஶ்வரன்பக்கல் குறையில்லை.

—மோக்ஷயிஷ்யாமி பதார்த்தம்.—

(கo) (மோக்ஷயிஷ்யாமி-) கீழில்மூன்றுபதமும், நிவர்த்தகஸ்வரூபத்தையும், நிவர்த்யாஶ்ரயத்தையும், நிவர்த்யத்தையும், தத்பாஹுள்யத்தையும் சொல்லிற்று. இந்தபதம், நிவ்ருத்தியையும் நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகிறது.

1 (சும்மெனாதேகைவிட்டோடித்தூறுகள்பாய்ந்தனவே) என்கிறபடியே - அநாதிகாலஸஞ்சிதங்களான கர்மவிஶேஷங்களெல்லாம் உன்னைக் கண்டுகூசி தானேவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன். 2 (வானோமறிகடலோ) என்றும் 3 (யானுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வேறுசிலருடைய விசைவுகொண்டு பஹுப்ரயாஸத்தாலே போக்கவேண்டாதே, தன்னடையே விட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன். பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு வாசியற ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம், அக்நிஸ்ப்ருஷ்டமான இஷீகதூலம்போலே * ஆயர்குலத்தினில்தோன்றும் மணிவிளக்கைக்கிட்டினால் 4 (தீயினில்தூசாகும்) என்கிறபடியே பிணமுங்காணவொண்ணாதபடி தக்தமாய்ப்போமிறே. பாபங்களாகிறன:—குப்பையிலாமணக்குபோலே உயரவெழுந்து பாம்புபோலேமிடத்தைப்பிடிப்பதொன்றன்றே. சேதநன்பண்ணின கர்மங்கள் க்ஷணத்வம்ஸிகளாகையாலே அப்போதே நசித்துப்போம், அஜ்ஞனாகையாலே கர்த்தாவானவிவனும் மறந்துபோம், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரன் ஒன்றொழியாமேயுணர்ந்து கொண்டிருந்து ப்ராப்தகாலங்களிலே தப்பாமே நிறுத்து அநுபவிப்பிக்கும். ஆகையாலே கர்மங்களாகின்றன - அவனுடையநிக்ரஹங்கள். 'இக்கர்மங்களைப்பண்ணிப்போருகிறசேதநன், ஸத்த்வம்தலையெடுத்து ஒருக்காலவன் திருவடிகளி

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி ரு-ச-ந.
2. பெரியதிருவந்தா-ருச.
3. பெரியதிருவந்தா. உகூ.
4. தி-பாவை-ரு.

லே தலேசாய்த்தால், விலக்காமைபற்ருசாக ரக்ஷணஸ்வஹாவனுயிருக்கும் ஈஸ்வரன் இவ்வளவும்பெற்ருல் விடானிறே. ஆகையாலே, இவனுடைய பூர்வாவத்தை க்ஷமித்து உத்தராவத்தில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும். இனியாரைக்கைக்கொண்டவை ஜீவிப்பது? உணர்ந்தபோது இவன்பக்கல் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே I (நன்றுசெய்தார்) என்றுஅவைதன்னே ரக்ஷணமாகக்கொள்ளுமாகையாலே, இவ்வயிகாரிக்கு ஒருப்ரகாரத்தாலும் அநாதிகாலார்ஜிதங்களான கர்மவிஸேஷங்களேக்குறித் தஞ்சவேண்டா. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறவார்த்தை தப்பாது என்று விஸ்வஸ்தனுயிருக்கு மத்தனே வேண்டுவது' என்று, நஞ்ஜீயரருளிச்செய்வர்.

2 (போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை பேர்த்துப்பெருந்துன்பம் வேரறநீக்கித் தன்தாளின்கீழ்ச் சேர்த்தியவன் செய்யுஞ் சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று) 3 (தெளிவுற்றுவீவின்றி நின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்) என்று கீழருளிச்செய்தவார்த்தையறிந்தவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியன்ருேஹலம், ஆயிருக்க அநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே ஹலமாகச்சொல்லுவானேன், ஹவல்லாஹவியரமாக அநிஷ்ட நிவ்ருத்திமாத்ரமே ஹலமாயிருப்பது கேவலனுக்கன்ருே, முமுக்ஷுவானவிவ்வயிகாரிக்கு இரண்டும் ஹலமாய், அதுதன்னில் இஷ்டப்ராப்தி ப்ரயாநமான ஹலமாயிருக்கும். அத்தைச்சொல்லாதே தஉங்மதயா உபாஜேயமான ப்ரதிவங்யக நிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே ஹலமாகச்சொல்லி விடுவானென்னென்னில்;--விரோயிநிவ்ருத்தியும் ஹவத்ப்ராப்தியுமாகிறஹலஜீவயத்திலும்வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஹலத்தைச்சொன்னுல் ஹலாந்தரம் தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லே. 4 (மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யந்தே) என்று-கீழிலுபாயத்துக்குச்சொன்ன ஹலந்தானே இவ்வுபாயத்துக்கு ஹலமாகையால் வேறிதுக்கு ஹலமின்றிக்கே யொழிகையாலே, ஹலகயநம் பண்ணிற்றில்லேயென்னவுமாம்.

ஆனுல்விரோயிநிவ்ருத்திதன்னேச் சொல்லுவானென்னென்னில்; (மாமேவைஷ்யஸி) என்று-ஸ்வப்ராப்திலக்ஷணமான ஹலத்தையாய்த்து அங்குச்சொல்லிற்று; அதுக்கு பூர்வஹாவியாய்ப்ரதிவங்யக நிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கிற ஹலவிஸேஷம் அங்கு அநுக்தமாகையாலே தாத்ருஸமான ஹலவிஸேஷம் இவ்வயிகாரிக்கு அயிகமாகையாலும் இங்குச்சொல்லிற்று. இவனுக்கஹிலஷிதமாய் ஹவஉநஹவாதிருபமாயிருக்கிற ப்ரயாநஹலம், திரோஹிதங்களாயிருக்கிற மணிதீபமணிதீபாதிகளினு

I. முதலா. சஃ-உ. 3. தி-வா. எ-ரு-கக.
2. தி-வா. எ-ரு-கO. 4. கீதா. கஅ-சுரு.

டைய ப்ராகாசாதிகளைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்யமாய் ப்ரதிபந்யகநிவ்ரு த்திமாத்ரஸாகாங்க்ஷமாயிருக்கையாலே, நிவ்ருத்திப்ரதிபந்யகனுனவி வனுக்கு ஸ்வத ஏவ ஆவிர்பாவமாயிருப்ப தொன்றுகையாலே தனித்துச் சொல்லவேண்டாவிறே. 1 (வழித்தங்குவல்வினையை) என்றும் 2 (கண் ணபிரானை விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதைநண்ணியும் நண்ணகி ல்லேன் நடுவே யோருடம்பிலிட்டு) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லு கிறபடியே - தேஹஸம்பந்யப்ராமுவமான ப்ரதிபந்யகவர்கம் ஔ பாயிகமாயிறேயிருப்பது ; ஆகையாலே, வக்தேறியான விரோயி கழி ந்தால் தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லை.

—[மாஶுசஃ ஸவிஜார்யீம்]—

(கக) [மாஶுசஃ]—கீழெல்லாங்கூட, ஶோகநிவ்ருத்திக்குவேண்டும் பரிஹாரங்களை விஸ்த்ருதமாகச்சொல்லிற்று; இப்பதம், ஶோகநிவ்ரு த்தியைச்சொல்லுகிறது. ஸாயநாந்தர ஸம்பந்யமும், ஸுகரஸாயநா நுஷ்டாநமும், விரோயிஸமூஹா நுவ்ருத்தியுமிறே ஶோககாரணம்.

துஷ்கரங்களான ஸாயநாந்தரங்களை வாஸநாஸஹிதமாக த்ய ஜிக்கச் சொல்லுகையாலே, ஸாயநாந்தரநிபந்யநமாக ஶோகிக்கவேண் டா. ஸர்வ ஸுலபனாய் நிருபாயிகவத்ஸலனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஶீல வானாய் நிரபேக்ஷஸாயநபூதனாய் பரமகாருணிகனாயிருக்கிறதன்னை நிரபேக்ஷஸாயநமாக ஸ்வீகரிக்கச்சொல்லுகையாலே, ஸுலபஸாயநாநு ஷ்டாநத்தாலே ஶோகிக்கவேண்டா. 'ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப் தஸமஸ்தகாமனாய் ப்ராப்தனாயிருக்கிறநான், ஸாம்ஸாரிகஸகலது:ரிதங் களையும் ஸவாஸநமாகப்போக்கி, நிரதிஶயாநந்த யுக்தனும்படி பண்ணு கிறேன்' என்கையாலே விரோயிபாஹுள்யத்தை யநுஸந்யித்து ஶோ கிக்கவேண்டா. உபாயஸ்வரூபத்தை யநுஸந்யித்தாலும் ஶோகிக்க யோ க்யதையில்லை. அயிகாரிஸ்வரூபத்தை யநுஸந்யித்தாலும் ஶோகிக்க யோக்யதையில்லை. பலஸ்வரூபத்தை அநுஸந்யித்தாலும் ஶோகிக்க யோக்யதையில்லை. உபாயம் ஸுஶகமாகையாலே உபாயத்தினுடைய துஷ்கரத்வ நிபந்யநமாக ஶோகமில்லை. அயிகாரிக்கு கர்த்தவ்யமில் லாமையாலே தந்நிபந்யநமாக ஶோகிக்கவேண்டா. ஸர்வபாபமோக்ஷ த்தை பலமாகச்சொல்லுகையாலே பலஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாக ஶோகிக் கவேண்டா. த்யாஜ்யங்களில் கிடப்பதொன்றில்லாமையாலே ஶோகிக்க வேண்டா. கர்த்தவ்யம் மாநஸவ்யாபாரமாத்ரமாகையாலே ஶோகிக்க வேண்டா. ப்ரதிபந்யகம் நிஶ்ஶேஷமாகநிவ்ருத்தமாகையாலே தந்நி மித்தமாக ஶோகிக்க யோக்யதையில்லை.

---

1. பெரியதிருவந்தாதி ருஎ. 2. தி-வா. ரு-க-ரு.

உபாயாந்தரஶ்ரவணத்தில் ஶோகியாதொழிகைக்கு யோக்யதையில்லாதாப்போலே இவ்வுபாயஶ்ரவரணத்தில் ஶோகிக்கயோக்யதையில்லை. ஸாதநாந்தரஶ்ரவணத்தில் ஶோகாநுவ்ருத்தியும் ஜ்ஞாத்ருத்வகார்யம். ஸித்தஸாதநஶ்ரவணத்தில் ஶோகாபாவமும் ஜ்ஞாத்ருத்வகார்யம். உபாயாந்தரஶ்ரவணத்தில் ஶோகாபாவமுண்டாய்த்தாகில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் அந்வயமில்லை; ப்ரபத்த்யுபாய பரிக்ரஹத்துக்குப்பின்பு ஶோகாநுவ்ருத்தியுண்டாய்த்தாகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை. ஸ்வாமிக்காய்த்து ஃபலித்வமுள்ளது; ஃபலியாயிருக்குமவனுக்காய்த்து உபாயாநுஷ்டாத்ருத்வமுள்ளது. ஸ்வாமி ஸ்வமான வஸ்துவையிழந்தால் ஶோகிக்கும், ஃபலி ஃபலமில்லாதபோது ஶோகிக்கும், அநுஷ்டாதா அநுஷ்டாநவிரோதம்பிறந்தால் ஶோகிக்கும்; மூன்றிலுமனக்கந்வயமில்லாமையாலே ஶோகிக்கப்ராப்தியில்லை. முன்பு ஶோகித்திலனாகில் உபாயாதிகாரமில்லை, பின்பு ஶோகித்தானாகில் உபேயாதிகாரமில்லை. முன்பு ஶோகித்திலனாகில் உபாயாந்தரதோஷமறிந்திலனாம், பின்பு ஶோகித்தானாகில் உபாயகுணமறிந்திலனாம். ஶோகாநுவ்ருத்திக்கு ஹேது உபாயஜ்ஞாநம்.

ஆக ஶோகநிவ்ருத்தியையும், ஸர்வபாபவிமோசநத்தையும், அப்பாபங்களுக்காஶ்ரயமான சேதநனுடையஸ்வரூபத்தையும், அவற்றுக்கு நிவர்த்தகனான ஈஶ்வரனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுண விஶேஷங்களையும், அவை கார்யகரமாம்படிபண்ணக்கடவதாய் சேதநகதமாயிருக்கிற புத்திவிஶேஷத்தையும், புத்திவிஶேஷப்ரகாரத்தையும், புத்திவிஶேஷத்திலுபாயத்வபுத்திராஹித்யத்தையும், புத்திவிஶேஷவிஷயத்தையும், அதுக்கு அங்கஶங்கிதமானபுத்த்யந்தரதத்பரிகரபரித்யாகத்தையும், அதுக்கு யோக்யதாபாதகங்களான ததிதரங்களினுடைய த்யாகத்தையும்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பரந்தபடி

௩-வது த்வயப்ரகரணம்.

—[உபோத்காதம்.]—

திருமந்த்ரத்தாலே ஸம்ஶிக்ஷிதமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தை யுடையனாய், சரமஶ்லோகத்தாலே பகவத்ப்ராப்திக்கு ப்ரபத்திவ்யதிரேகேண விளம்ப விதுரமாய் ஸ்வரூபாநு

ரூபமாயிருப்பதொரு ஸாதநவிசேஷமில்லையென்று நிர்ணயித்து ப்ராபகஸ்வீகாரபூர்வகமாகப்ராப்யத்தை லபிக்கவேணுமென்கிற கௌதுகத்தையுடையனாயிருக்கு மதிகாரிக்கு, ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான உபாயோபேயங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம்.

ஜ்ஞானத்துக்கு ஃபலம் தத்நுரூபமானவநுஷ்டாநமாகையாலே ரஹஸ்ய த்வயத்திலும் ப்ரதிபாதிதமான வுபாயோபேய விஷயஜ்ஞாநம் அநுஷ்டாநசேஷமாயிறே யிருப்பது.

ஆகையாலே உபாயவிஷயஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸாஃபல்யஹேதுபூதமான உபாயாநுஷ்டாநத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது பூர்வவாக்யம்; உபேயவிஷயஜ்ஞாநஸாஃபல்யஹேதுவாயிருக்கிற உபேயாநுஷ்டாநத்துக்கு பூர்வபாவியாயிருக்கிற உபேயப்ரார்த்தநத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் ப்ரதிபாதிதமான உபாயாநுஷ்டாநமும் உபேயப்ரார்த்தனையுமில்லாதபோது இவ்வதிகாரிக்கு ஸாதகவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யாந்தரநிஷ்டாதி வ்யாவ்ருத்தியு மின்றிக்கே யொழியக்கடவது.

ஆகையாலே, ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநஸாத்யங்களிரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கிறவாக்யத்வயமும் அநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநமில்லாதபோது ஸித்தோபாயத்வலாபமில்லை; உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநமில்லாதபோது ஸித்தோபேயத்வலாபமில்லை. † உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் ஸாதகனுக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்கும், பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் அதிகாரித்ரய ஸாதாரணமாயிருக்கும்; ஆகையாலே, உபயாநுஸந்தாநமு முண்டானாலாய்த்து அதிகாரித்ரயவ்யாவ்ருத்தியுமுண்டாவது.

வாக்யத்வயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸாதநஸாத்யங்களை யொழிந்த இதரஸாதந ஸாத்யங்களிரண்டுக்கும் ஸ்வரூபாநநுரூபத்வம் அவிசிஷ்டமா யிருக்குமாகையாலே, அவை த்யாஜ்யங்களாகக்கடவன. இவை யிவனுக்கு ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபங்களாயிருக்கையாலே அத்யந்தமுபாதேயங்களாகக் கடவது. ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கிற இந்த உபாயோபேயங்களிறே வேதார்த்தாத்பர்ய விஷயம்.

1 (தஸ்மாதபி வத்யம் ப்ரபந்நந் நப்ரதிப்ரயச்சந்தி) 2 (தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாந் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) 3 (ந்யாஸஏவாத்யரேசயத்) 4 (யோப்ரஹ்மாணம்) 5 (தமேவசரணங்கத:) 6 (ஸக்ருதேவப்ரபந்

†. இவ்வாக்யத்துக்குஸரியானவர்த்தங்கேட்டுக் கொள்ளக் கடவது.

1. யஜு-கா-காண்ட.ரு-ப்ர.௩௩. 4. ஶ்வே-உப.சு-கஅ.
2. தை-உப.நா.சு. 5. ராமா. ஸு.௩அ-௩௩.
3. தை-உப.நா.சு. 6. ராமா-யு. கஅ-௩௩.

நாய) 1 (பத்தாஞ்ஜலிபுடம்) 2 (மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்தவ்ய:) 3 (நமஶ் சக்ருர்ஜநார்தநம்) 4 (அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே), 5(யேநயேநதாதா கச்சதி) 6 (அநுஸஞ்சரந்) 7 (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) 8 (க்ரியதாமிதிமாம்வத) 9 (தந்நியுக்த: கரிஷ்யாமி) என்று இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-இந்த உபாயோபேயங்கள் தான் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸாதிஸித்தங்களானவளவன்றிக்கே, 10 (கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட) 11 (நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்) 12 (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) 13 (நாயேன் வந்தடைந்தேன்) 14 (உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்) 15 (த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே) 16 (அநந்யஶரணஶ் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே),17 (வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்) 18 (அடியேனையாட்கொண்டருளே) 19 (ஐகாந்திகநித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) 20 (நித்யகிங்கரோபவாநி) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே- ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் அநுஷ்டித்ததும் ப்ரார்த்தித்ததும் இவற்றையே யாகையாலே நமக்கு மிவையே உபாதேயங்கள்.

ப்ராமாணிகத்வ முண்டேயாகிலும் ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதத்வ மில்லாத போது ஆதரணீயத்வமில்லையிறே. ப்ராமாணிகத்வ முண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், ஶிஷ்டர்களுடைய அநுஷ்டாநராஹித்யத்தாலேயிறே அஷ்டகையில் பஶுவிஶஸநம் அகர்த்தவ்யமாகிறது.

21 (ஆசார்யவாந்புருஷோவேத) 22 (பவத: பரமோமத:) 23(தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்) 24 (ஆசார்யநிஷ்டாமந்விஷ்ய) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-ஆதரணீயதைக்கு ப்ரதாநஹேதுவான ஆசார்யருசிபரிக்ரஹம் இவற்றுக்குக்கனத்திருக்கையாலே இவையே ஆதரணீயங்கள்.

பிள்ளை, ஜீயரை, 'ப்ரபத்திக்கு ரிஷிச்சந்தோதேவதாதிகள் அநுஸந்தேயங்களன்றிக்கே யொழிவானென்? ப்ரமாணம் சுருங்கியிருப்பானென்? அதிகாரி சுருங்கியிருப்பானென்' என்றுகேட்க; 'இதிலர்த்தத்துக்குக்

1. ரா.யு.கஅ-உஎ.
2. பார-ஸபா.கூO-சக.
3. பார-ஆரண்.ககூஉ-ருஎ.
4. வி-ஸம்.
5. பரமஸம்.
6. தை-உப.ஶீ ருசா கO-ரு.
7. ரா-அயோ.ஙக-உஎ.
8. ரா.ஆர.கரு-எ.
9.
10. தி. வா.ரு-அ-கக.
11. தி.வா.ரு-கO-கக.
12. தி. வா. சு-கO-கO.
13. தி.மொ.க-கூ.க.
14. தி. மொ.ரு-அ-கூ.
15. ஸ்தோத்ரரத்நம்.உஉ
16. ஶரணாகதிகத்யம்.
17. தி-வா-ங-ங-க.
18. தி-மொ-க-கூ-அ.
19. ஸ்தோத்ரரத்நம்.சசு.
20. ஶரணாகதிகத்யம்.
21. சா-உப-சு-கச-உ.
22. ஸஹஸ்ரநாம.
23. ஆபஸ்த-தர்ம-க-க-ச.
24.

கூட்டுவேண்டிலன்றோ இதுக்குக் கூட்டுவேண்டுவது, 1 (ருஷ்யாதீம் ஶ்ச கரந்யாஸமங்கந்யாஸஞ்சவர்ஜயேத்) என்றதிறேப்ரமாணம்; 2 (யோப்ரஹ்மாணம் விதயாதி பூர்வம்) 3 (நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வந் நாராயண: பர:) 4 (ஹ்ரீஶ்ச தேலக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ) 5 (தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாந் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:...ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிண:) ஏவமாதிப்ரமாணங்களுமுண்டு. என்பக்ஷத்தாலிதுக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையில்லை. ஸம்ஸாரி கீழ்கழிந்ததுமறியான், மேல்வருவதுமறியான்; வர்த்தமாநத்திலும் பூதாம்ஶமறியான், பவிஷ்யதம்ஶமறியான்; இதிவன்நிலை; 6 (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) 7 (ஆநந்தோப்ரஹ்ம) 8 (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ) என்று நிர்தோஷப்ரமாணத்தாலே கேட்டிருக்குமீஶ்வரன்படியிது. இருவர்ஸ்வபாவமும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் நிர்தோஷஶாஸ்த்ரத்தாலும் அறிந்தபின்பு அவனை யிவன்பற்றுகைக்கு 9 (நிதித்யாஸிதவ்ய:) என்றாப்போலே ஒருவிதிவேணுமோ, இருவருடையவும் தர்மிக்ராஹகப்ரமாணமே யமையும். (அவரக்ஷணே) (மந ஜ்ஞாநே) 10 (மால்தேடியோடும்மனம்; 11 (நோக்குமுணர்வு). துர்பலனாயிருப்பானொருவனமிழ்ந்தானென்றால் பலவானாயிருப்பானொருவனருகே நின்றால் அவனை யிவன்பற்றுகைக்கு ஒருத்தர் சொல்லவேணுமோ, முமுக்ஷுக்களதிகாரிகளாகையாலே அதிகாரிகள் சுருங்கிற்று’ என்றருளிச்செய்தார்.

ஒருவன் வெட்டத்துடர்ந்து வாராநின்றால் அவன் ஶரணம் புக ரக்ஷித்திலனாகில் ‘஘ாதுகன்’ என்றுலோகமடைய கர்ஹியாநின்றது; ரக்ஷித்தானாகில் ‘ஒருவன் நீர்மையே’ என்று லோகமாக கௌரவியாநின்றது.

ரவணராக்ஷஸஸம்வாதம், நஹுஷப்ருஹஸ்பதி ஸம்வாதம்,வ்யாக்ரவாநரஸம்வாதம், மறவன் ‘முயல்க்குட்டியைவிட்டுப்போந்தேன்’ என்ன - அதுகேட்டு பட்டரருளிச்செய்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரர் சரமஸமயத்திலே ‘த்வயத்தை யெப்போதுமநுஸந்திக்கை யெனக்கு ப்ரியம்’ என்றருளிச்செய்தவார்த்தையும், பெரியகோயில்நாராயணரைக்குறித்து ஶபதபூர்வமாக ‘த்வயமொழியத்தஞ்சமில்லை’ என்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், ஸசேலஸ்நாநபூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நனை சிறியாத்தானுக்கு ‘த்வயமொழியத்தஞ்சமில்லை’ என்று எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தையும், ‘திருமந்த்ரத்திலேபிறந்து த்வயத்

1.
2. ஶ்வே-உப-சு. கஅ.
3. தை. உப. நா. சு. கக. ச.
4. புருஷஸூக்தம்.
5. தை. உப. நா. சு.
6. முண்ட. உப. க. க. கூ.
7. தை. உப. ப்ரு. சு. க.
8. வி. பு. சு. ரு. அச.
9. ப்ரு. உப. ச-ச-ரு.
10. இரண்டாந்திருவந்தாதி. உஎ
11. முதல்திருவந்தாதி-சுஎ.

திலேவளர்ந்து த்வயநிஷ்டராவீர்' என்று நஞ்ஜீயரைக்குறித்து அநந்தாழ்வான் ப்ரஸாதித்தவார்த்தையும், 'மந்த்ராந்தரங்களைச் சொல்லிவிடுமித்தனையிறே' என்ன நஞ்ஜீயர் த்வயத்தையுபதேசித்து பிள்ளைக்கருளிச்செய்த வார்த்தையும், அம்மங்கியம்மாள் திருநாராயணபுரத்திலே காணச்செல்ல உடையவரருளிச்செய்தவார்த்தையும் துடக்கமான பூர்வாசார்ய வசநங்கள், ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்குறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இங்குப்ரதிபாதிக்கிற உபாயோபேயங்களை, ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான இஶ்ஶப்தவிஶேஷத்தையொழிய ஶப்தாந்தரத்தாலே அநுஸந்திக்கலாகாது.

'மெய்க்கன்றுக்கு இரங்கிப்போந்த வாஸனையாலே தோற்கன்று மடுத்தாலும் ஸுரபியானது இரங்கிப் பால் சுரக்குமாபோலே பொய்யான தமக்கு மிரங்குவது இஶ்ஶப்தவிஶேஷத்தைக்கேட்டாலாய்த்து; ஆகையாலே இதுவே யநுஸந்தேயம்' என்று பிள்ளைக்கு ஜீயரருளிச்செய்த வார்த்தை.

ஆகையாலே, த்வயம் ஆதரணீயம். பூர்வாசார்யர்கள் ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தங்களுக்கு தநமாக நினைத்துப் போரச்செய்தேயும், ஸர்வாதிகாரமாகையாலும், ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீத மாகையாலும், புத்திபூர்வகமான அபசாரத்துக்கும் பரிஹாரமாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலேயன்றிக்கே ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாகையாலும், த்வயத்தை மிகவும் தஞ்சமாக நினைத்தும் போருவர்கள்.

சக்ரவர்த்தித்திருமகனோடு காகவிபீஷணாதிகளோடு வாசியற எல்லாருக்கும் அதிகாரமாயிருக்கையாலே ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்; I (ரோமிணமௌஷதம் யதா) என்கிறபடியே.

திருமந்த்ரம் ஶாஸ்த்ரருசிபரிக்ருஹீதம்; சரமஶ்லோகம் ஶரண்யருசிபரிக்ருஹீதம்; த்வயம் ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதம்.

இம்மூன்றுக்கும் மூன்று முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் இப்படி சொல்லுகிறது ஊற்றத்தைப்பற்ற.

த்வயம், கடவல்லியிலே அதீதமாகையாலே ஶாஸ்த்ரருசிபரிக்ருஹீதம்; ப்ரஹ்மாதிகளைக்குறித்து ஸர்வேஶ்வர னருளிச்செய்தானென்னுமிடம் ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையாலே ஶரண்யருசிபரிக்ருஹீதம்; ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீத மென்கைக்கு கீழே ஆசார்யவசநங்கள் சொன்னோம்.

'புருஷகாரபூர்வகமாக அபராதக்ஷாமணத்திலேயிழிந்தால், பூர்வாபராதங்களில் ஈஶ்வரன் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே, க்ஷமித்தோ

I.

மென்கிற உக்திக்கும் *நக்ஷமாமிக்கும் விரோதமில்லை. ப்ரபத்த்யுத்தரகாலம் ப்ராமாதிகங்களையொழிய புத்திபூர்வகமாக அபசாரம் கூடாது. ஸம்வத்ப்ரஸாவத்தைப்பார்த்தால், காதாசித்கமாகவரும் புத்திபூர்வகமான வபசாரத்துக்கும் பரிஹாரமாம். அபசாரத்துக்கநந்தரம் அநுதாபம் பிறந்ததில்லையாகில், ஜ்ஞாநம்பிறந்ததுமில்லை' என்று ஜீயர் எண்ணாயிரத்துத் திருவாய்க்குலத்தாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்தார். I (குன்றனையகுற்றஞ் செய்யினும் குணங்கொள்ளும்.)

உபாஸகனுக்கு, மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநமாகத்தா னநுஷ்டிக்கிற உபாஸநம் பக்வமாய் அநந்தரத்திலே கர்மக்ஷயம்பிறந்து முக்தனாகவேண்டுமாகையாலே, கர்மாவஸாநத்திலே மோக்ஷமாகக்கடவது; ப்ரபந்நனுக்கு, உபாயதயா கர்த்தவ்யமில்லாமையாலும், உபாயபூதனான ஈஶ்வரனுக்கு ஜ்ஞாநஶக்தியில் வைகல்யமில்லாமையாலும், வர்தமான ஶரீரத்தையொழிய ஆமாமிஶரீரத்தி லிச்சை யில்லாமையாலும், ப்ரபத்த்யுத்தரகாலம் இஶ் ஶரீரத்தினுடைய ஸ்திதிக்குஹேது தீவ்ரஸம்வேகராஹித்யமாகையாலும், ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாகக்கடவது.

ஸூக்ஷ்மஶரீரம்போலே யிஶ் ஶரீரமும் ஈஶ்வராநுக்ரஹத்தாலே யிருக்கிறதென்னில், அது விரஜையளவும் ஸமநஸாதநமாயிருக்கிறது, இஶ் ஶரீரஸ்திதிக்குப்ரயோஜநமில்லை; ஸர்வேஶ்வரமாகவிருந்தானாகில் ஸர்வாநுக்ரஹத்தாலே யென்னலாம், அல்லாமையாலே அவனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலே, ஶரீரஸ்திதிக்கு ப்ராரப்தஶேஷமேஹேது. ப்ரபதநாநந்தரம் ஶரீரமோக்ஷமுண்டாவது பரமார்த்தியுண்டாகில், ஸர்நரகப்ரவேஶாதிகளில் அஸஹ்யதையொழிய வர்த்தமான ஶரீரத்தில் அஸஹ்யதையில்லை; ஆகையாலே வைத்தருளும். அப்போதே ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறக்கில் நச்சுப்பொய்கையென்று வீதராயிழிவாரில்லை. இவனொரு க்ஷணகாலமிருக்க அநேகாவதாரங்களில் கிடையாத ஃலம் ஸித்திக்கும். சரமதேஹமாகையாலே ஈஶ்வரனுக்கு அதிலே ஆதரணீயதை நடக்கும். இவை அவாந்தரஃலங்கள். ஸர்வோத்தரமா யிருக்கச்செய்தே விடமாட்டாதவன் ஸர்வலவமுண்டாகில் இதிலேவேர்ப்பற்றுமென்று ஈஶ்வரன் ஹிதகாமனாகையாலே 'ஶரீராவஸாநத்தளவும் கர்மஃலம் அநுபவித்திடுவான்' என்று உதாஸீநனாயிருக்கும். ஆகையாலே ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராரப்தகர்மாவஸாநம் பார்த்திருக்கவேண்டா.

திருமந்த்ரத்திலும் சரமஶ்லோகத்திலும் அர்யஜ்ஞாநத்தாலும்ஸர்வஸ்ஸாத்யமான ஃலம்இதில் ஶப்தோச்சாரணத்தாலே ஸுலபமாம்.

I. முதல்திருவந்தாதி.

பூர்வாசார்யர்கள் மற்றையிரண்டிலும் அர்யத்தையே மறைத்துக் கொண்டுபோருவர்கள்; இதில் ஸவிஊார்யங்களிரண்டையும் மறைத்துக்கொண்டுபோருவர்கள். மந்த்ரஶ் லோகங்களிரண்டிலும் ஸவிஊத்தை வெளியிட்டு அர்யத்தை மறைத்துக்கொண்டு போருவர்கள்; ஜீவயத்தில் இரண்டையும் மறைத்துக்கொண்டு போருவர்கள். 1 (ஐஹ்யாநாங் ஐஹ்யமுத்தமம்) என்னதிறே.

வாச்யம் ஸக்ருத்கர்த்வவ்யமானுப்போலே, வாசகோச்சாரணமும் ஸக்ருத்கர்தவ்யம். 2 (தஸ்மாத் ஸக்ருத்க்ருதேநைவ கர்மணா யேந, மாநவஃ। ஸக்ருஜ்ஜப்தேந மந்த்ரேண க்ருதக்ருத்யஸ் ஸுவீ ஹவேத்) என்றுப்ரஶநம்பண்ண, 2 (மந்த்ரோஹி விஜீயதே யேந ஸக்ருஊச்சாரிதேநவை- புருஷோ ஜீவலோகேஸ்மிந் க்ருதக்ருத்யோ ஹவிஷ்யதி) என்று ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலே. இவ்வர்யம் க०வல்லியிலும் சொல்லிற்று. இத்தையறிய எல்லாமந்த்ரஃலங்களும் ஸிஜீயிக்கும். 2 (ஸர்வ மந்த்ரஃலாந்யஸ்ய விஜ்ஞாநேந ஹவந்திவை) என்கையாலே; 2 (ஏதந்

---

1. பாஜீமோத்தரே பராஶரேண ப்ருஷ்டோ நாரஊஃ—'மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ ஐஹ்யாநாங்ஐஹ்யமுத்தமம்। ரஹஸ்யாநா० ரஹ்ஸ்யஞ்ச ஸஜீயஸ்ஸ० ஸாரதாரணம்। ஸர்வஸ० ஶயஹேத்தாச ஸர்வ கல்மஷ நாஶநஃ। ஶரணாஐதிமந்த்ரஸ்து ஸர்வஸம்பச்ஊஹாவஹஃ'

2. ஸாத்வததந்த்ரே ஹ.ஐவந்தம் ப்ரதி ஸ்ரஹ்மா—'ஹஐவந் ஹித மாவீயாத மாத்மநாம் பத தாமயஃ। த்வத்ப்ராபகம் மஹத்கர்ம காருண்யவிவஶாத்மநாம்। அயீதா வஹவோ மந்த்ராஶ் ஸ்ரீமஊஷ்டாக்ஷராஜிகாஃ। ஏஸிஃ கர்மஸி ரீஹாந ஸ்தாந் மந்த்ராந் ஸததஞ் ஜபந்। த்வாமாப்நோத்யேவ புருஷஃ புருஷம் புருஷோத்தம। ஏதாநி சோச்யமாநாநி கர்மாணி கருணாகர। ஊர்விஜ்ஞேய ஸ்வரூபாணி ஊஷ்கராணி விஶாஐஶஃ। மந்த்ரா० ஶ் சைகை கஶ ஸ்தாவஜ்ஜபமாநஸ்ய மாயவ। உக்தேநைவச மார்ஜேண ஐச்ஊத்யாயுரபக்ஷயம்। தஸ்மாத்ஸக்ருத்......ஸுவீஹவேத்। தஜீ ஸ்ரூஹி கர்ம தந்மந்த்ரந் ஊயார்ஜீரஹ்ருஊயோ ஹ்யஸி॥ஹஐவாநுவாச—ஸத்யமுக்தாந்யஶக்தாநி கர்மாணி கமலாஸந। மந்த்ராணாஞ்ச யயாஶாஸ்த்ரம் அநுஷ்டாநந்நஶக்யதே। தத்கர்ம விஜீயதேயேநக்ருதமாத்ரேண கர்மணா। மாம் ப்ராப்நோதி நரோ ஸ்ரஹ்மந் மமாத்மாச ஹவிஷ்யதி। மந்த்ரோஹி விஜீயதேயேந......ஹவிஷ்யதி। கிந்து தஸ்யச மந்த்ரஸ்ய கர்மணஃ கமலாஸந। நலஜீயதேயிகாரீவா ஶ்ரோதுகாமோ யவா நரஃ। த்வந்து மஜீஹாஜீயஸ० யோஐாத் ஏதத்கர்மாணிவாஞ்ஊஸி। ஸ்ரவீமி ஸர்வகர்மேஜீயஃ ஐரீயோ மந்த்ரஏவச। ப்ரயம० ஶ் ருணுமந்த்ராணா० ராஜராஜ மநுத்தமம்। ஸர்வமந்த்ரஃலாந்யஸ்ய விஜ்ஞாநேந ஹவந்திவை। ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாய யோநரோ மாமஜீப்ஸதி। வாஹுஜீயா० ஸாஐரந்தர்துமலஸ்யீ வா ப்லவமிச்ஊதி। தஸ்மாஜீயோ மாமஜீப்ஸேத யோவா ஸுவிதுமிச்ஊதி। மந்த்ரராஜமிம० விஜீயாத் ஐரோர் வசநபூர்வகம்। நாநு கூல்யந்நக்ஷத்ரந்ந தீர்யாஜிநிஷேவணம்। நபுரஶ் சரணந்நித்யஞ் ஜப०வாபேக்ஷதே ஹ்யம்' இத்யாஜி.

ளுநின்றடுகமபழமையங் கொடுவினையுடனேமாளும்) என்றும் 1 (புலனை
ந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி) என்றும் 2 (ஶ்ரும்ஹவிஜாப்நோதிப
ரம்) என்றும் இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞப்திதஶையில் உபா
யத்துக்கு உபேயாந்த்ர ஹாவித்வமுண்டா யிருந்ததேயாகிலும், (மாமே
கம்ஶரணம்வ்ரஜ-அஹந்த்வா ஸர்வபாபேஶ்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்
றும் 3 (திருநாரணன்றாள்காலம் பெறச்சிந்தித்துய்மினோ) என்றும்இத்
யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே வ்யுத்பத்திதஶையில் உபேயம் உபாயா
ந்த்ரஹாவியாயிருக்கையாலே உபாயப்ரதிபாதகமான பூர்வவாக்யம் மு
ற்பட்டவநுஸந்தேயமாய், உபேய ப்ரதிபாதகமான உத்தரவாக்யம் பிற்ப
டவநுஸந்தேயமாயிருக்கும். ஆகையாலேயிறே திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்
ஸுக்குப் பின்பு நாராயண பதமாச்சுது. இதில் பதத்ரயாத்மகமான பூ
ர்வவாக்யத்தில், ப்ரதமபதம் ஸ்வீகார்யவஸ்துவைப் ப்ரதிபாதிக்கிறது.
த்விதீயபதம் ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. த்ருதீயபதம் ஸ்
வீகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—ஸ்ரீஶப்தார்த்தம்.—

(க) அதில் ஸ்ரீமத் என்கிற அம்சத்தாலே-புருஷகாரத்தையும்,
புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸந்நிதியையும் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீஶப்தம்
(ஸ்ரீயதே ஸ்ரயதே) என்கிற வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும்- பிராட்டியுடைய
புருஷகார ஹாவத்துக்கு உபயுக்தங்களான குணவிஶேஷங்களைச்சொ
ல்லுகிறது. அந்த குணவிசேஷமாகிறது உபயஸம்பந்தம். அதில் கர்
மணி வ்யுத்பத்தி, சேதநனோடுண்டான ஸம்பந்தவிசேஷத்துக்கு ப்ரகாஶ
கமாயிருக்கும்; கர்தரிவ்யுத்பத்தி, ஈஶ்வரனோட்டை ஸம்பந்தத்து
க்கு ப்ரகாஶகமாயிருக்கும். சேதநனோடே மாத்ருத்வலக்ஷண ஸம்பந்தமு
ண்டாயிருக்கும்; ஈஶ்வரனோடே மஹிஷீத்வலக்ஷணஸம்பந்தமுண்டாயிருக்
கும். மாத்ருத்வ லக்ஷணஸம்பந்தத்தாலே புருஷகார நிரபேக்ஷமாக ஸகல
சேதநர்க்கும் ஆஶ்ரயணீயையாயிருக்கும்; மஹிஷீத்வப்ரயுக்தமாக
ஈஶ்வரனோடே நித்யஸம்யுக்தையா யிருக்கையாலே புருஷகாரநிரபே
க்ஷமாக ஈஶ்வரனை ஸேவியாநிற்கும். 4 (யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷ
ணம்) இத்யாதியாலே-வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலுமுண்டான அர்த்தத்தை ஆ
ழ்வான் அருளிச்செய்தார். (ஶ்ருணோதி, ஶ்ராவயதி) என்கிற நிருக்திவி
ஶேஷத்தாலே-(ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே,) என்கிறவ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும்
ஸித்தமானஅர்த்தவிஶேஷத்தைச்சொல்லுகிறது.(ஶ்ருணோதி)என்றது-
கேளாநிற்குமென்றபடி; (ஶ்ராவயதி) என்றது கேட்பியாநிற்குமென்
றபடி.

1. தி.வா.உ.அ.ச.
2. தை.உப.ஆந.க.க.
3. தி.வா.ச.க.க.
4. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்.உகூ.

ப்ரதீப்தஶரணத்தில்பொருந்தாதாப்போலே ஸம்ஸாரமடிக்கொதித்து ஹஹவஹீவிஷயத்தைக் கிட்டியல்லது யரிக்கமாட்டாதபடியான உஶாவிஶேஷத்தை யுடையனாய் ஹஹவத்ஸமாஶ்ரயணோந்முகனான சேதநன், 1 (யஹீ ஶீ ரஹ்மகல்ப) இத்யாதிப்படியே காலதத்த்வமுள்ளதனையுமநுஹவியாநின்றாலும் சிறிது *வரையிட்டுக்காட்டக்கடவதல்லாதபடிக்ரூரங்களாயிருக்கிற அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரணப்ரமுகங்களான அபராயவிஶேஷங்களை கரணத்ரயத்யாலும் அநாதிகாலம் கூடுபூரித்து ஈஶ்வரனுடைய 2 (க்ஷிபாமி) 3 (நக்ஷமாமி) என்கிற வெட்டியசொற்களுக்கு விஷயஹூதனாய்ப்போந்தானொருவனாகையாலே, அநாதிகாலார்ஜிதங்களான தன்னுடைய வபராயவிஶேஷங்களையும் ஈஶ்வரனுடைய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அநுஸந்யித்து ஹீதனாய், பிராட்டியுடைய நிரவயிகமான காருண்யாதி ஹுணங்களையும் தன்னோடைவனுக்குண்டான ஸந்யவிஶேஷத்தையும் புரஸ்கரித்து 'ஸாபராயனாய் அநந்யஶரணனாயிருக்கிறவெனக்கு அபராய நிவ்ருத்திமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாய் அஶரண்யஶரண்யையா யிருக்கிறவள் திருவடிகளொழியப் புகலில்லை' என்று இவன் விண்ணப்பஞ்செய்யும் வார்த்தையைத்தானே கேளாநிற்கும். ஈஶ்வரனைக்குறித்து விண்ணப்பஞ் செய்யும் வார்த்தையை அவன் கேட்கும்படி பண்ணுநிற்கும்.

இச்சேதநனுக்கு இருவரோடும் ஸந்யமுண்டாயிருக்க அவனுக்கிவள் புரஷகாரமாக வேண்டுகிறதென்னென்னில்; மாத்ருத்வநிஸந்யநமான வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலும், ஈஶ்வரனோபாதி காடிந்யமார்ஹவங்கள் கலந்திருக்கையன்றிக்கே கேவலமார்ஹவமேயாய் ஸாபராயரான சேதநரை அபராயாநுஹுணமாக நியமிக்குமிடத்தில் 4 (மர்ஷயாமீஹ ஹுர்வலா) என்கிறபடியே அஶக்தையா யிருக்கையாலும், 5 (த்வம் நீச ஶஶவத்ஸ்ம்ருதஃ) என்கிறபடியே தன்திருவாயாலே இப்படி புல்லிதான வார்த்தையை யருளிச்செய்யவேண்டும்படி விபரீதஹுஹீயியாய் தன் திறத்திலே † தீரக்கழிய வபராயத்தைப்பண்ணி 6 (ராவணோலோகராவணஃ) என்கிறபடியே ‡ இருந்ததே குடியாகக் கையெடுத்துக்கூப்பிட வேண்டும்படி பரஹிம்ஸைகய யாத்ரையாக வுடையனாயிருக்கிற ராவணனுடைய தண்ணிமையைப் பாராதே அவனைக்குறித்து 7 (தேந மைத்ரீ ஹவது) என்றும் 8 (மித்ரமௌபயிகங்கர்தும்) என்றும் ஹிதோபதேஶ

* வரை=அளவு. † தீரக்கழிய=அத்யந்தாயிகமாக.
‡ இருந்ததேகுடியாக=எல்லாருமொக்க.

1. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம். ௬௧
2. ஸீதா. ௧௬-௧௮.
3. வராஹபு.
4. ரா-யு. ௧௧௬-௬௧.
5. ரா-ஸு.
6. ரா-ஸு.
7. ரா-ஸு. ௨௧-௨௦.
8. ரா-ஸு. ௨௧-௧௧.

ஸம் பண்ணுகையாலும், ராக்ஷஸிகள், ராவணன்பராஜிதனாகவும் பெருமாள் விஜயிகளாகவும் ஸ்வப்நங்கண்டு அத்தாலே ஸீதஸீதைகளாக,-த்ரிஜடை, 1 (அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ பயாத்) என்று நாம் விடாதேயிருந்து தர்ஜநபர்த்ஸநங்களைப்பண்ணிநலியநம்மாலேநலிவுபடுகிறவள்தானே நமக்கு ஆபத்துண்டானகாலத்திலே நம்மைக்கைவிடாதே ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், இப்படி பிறர்சொன்னவளவன்றிக்கே பிராட்டிதானும் இவர்கள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே 2 (பவேயம் ஶரணம் ஹிவ:) என்று 'நீங்கள் நோவுபடுகிறஸமயத்துக்கு நானிருந்தேன், நீங்களஞ்சவேண்டா' என்று அபயப்ரதாநம்பண்ணுகையாலும், இப்படி வ்யவஹாரமாத்ரமேயாய் அநுஷ்டாநம் விபரீதமாயிருக்கையன்றிக்கே, திருவடிவந்து 'ராவணன்பட்டான், பெருமாள்விஜயிகளானார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்த வார்த்தையைக் கேட்டு இவன்பண்ணின உபகாரத்துக்கு ஸத்ருஶப்ரத்யுபகாரங்காணாதே தடுமாறுகிற வவஸ்தையிலே 'பத்துமாஸம் தேவரீரை தர்ஜநபர்த்ஸநங்கள்பண்ணி நலிந்துபோந்த இப்பெண்பயல்களை நான் நினைத்த வகைகளிலே நலியும்படியவர்களைக்காட்டித்தரவேணும், நான் முன்பு தேவர்திருவடிகளிலே வந்தபோது இவர்கள் பண்ணின நலிவைப் பொறுக்கமாட்டாதே நொந்துபோனேன், இப்போதிவர்களை நிரஸிக்கைக்கொரு ப்ரதிபந்தகமில்லை, இவர்களை ஐம்பது அறுபதுவகைகளாலே கொல்லும்வகை சொல்லாநின்றேன், இவனுக்கு நாம் †பரிசிலாகக்கொடுக்கலாவதென் என்று தடுமாறவேண்டா, இவர்களை நிரஸிக்கும்படி யென்கையிலே காட்டித்தருமதொழிய எனக்குப்பண்ணும் ப்ரத்யுபகாரம் வேறில்லை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, திருவடிபண்ணின உபகாரத்தையும் ராக்ஷஸிகள் பண்ணின அபகாரத்தையும்பாராதே அப்போதவர்களுடைய வச்சமொன்றுமே திருவுள்ளத்தேபட்டு அவர்களுடைய ‡ கண்குழிவு காணமாட்டாதபடியான மார்த்தவத்தாலே, 3 (நகஶ்சிந்நாபராத்யதி) என்றும் 4 (கார்யம் கருணமார்யேண) என்றும் 5 (ஊர்வலா) என்னும் திருவடியோடே மன்றாடி ஆர்த்ராபராதைகளானராக்ஷஸிகளை ரக்ஷிக்கையாலும், இளையபெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது பெருமாள் நிருத்திப்போகத்தேடினவளவிலே 6 (ஸீதாப்ரவாச) என்று பிராட்டி புருஷகாரமாகப் பெருமாளோடுகூடப் போகையாலும், ஸ்ரீவிபீஷணப்பெருமாள் 7 (ப்ரதீ

† பரிசில்=பச்சை=உபஹாரம். ‡ கண்குழிவு=தைந்யம்.

1. ரா-ஸு. ௨௭-௪௪.
2. ரா-ஸு. ௫௮=௯௦.
3. ரா=யு. ௧௧௬=௪௪.
4. ரா-யு. ௧௧௬-௯௮.
5. ரா=யு-௧௧௬=௪௧.
6. ரா=அயோ. ௯௧=௨.
7. ராநயு. ௧௪=௪.

யதாந் ஊாஸரயாய மைமிலீ) என்று - ஜீவிக்கவேண்டியிருந்தாயாகில் பெருமாள் தம்முடைமையுந்தாமுமாகச் சேரவிருக்கும்படி பண்ணப் பார்' என்று ராவணனைக்குறித்துப் பெருமாளும்பிராட்டியும்சேரவிருக் கைக்குறுப்பானவார்த்தைகளைச்சொல்லியும், த்ரிஜடையைப்பிராட்டிக்கு வ்யஸநங்களில் உசாத்துணையாக வைத்தும், † இப்படி பிராட்டிமுன் னாகப் பெருமாளை ஸரணம்புகுகையாலும், மஹாராஜர் திருவாஹரணம் முன்னாகப் பெருமாளைப் பற்றுகையாலும், காகம் அபராயத்தைப்பண் ணிவைத்துப் பிராட்டி ஸந்நிதியிலே தலையறுப்புண்ணுதே பிழைக்கை யாலும், ராவணனுக் கத்தனை அபராயமின்றிக்கேயிருக்க பிராட்டி ஸந் நிதியில்லாமையாலே தலையறுப்புண்கையாலும், பின்னையும் இளையபெரு மாளைக் குறித்துப் பிராட்டிதன்னை வநத்திலே விட்டுப்போகாநிற்க 'தம்பிமாரோடொக்க நாட்டை ரக்ஷிக்க விண்ணப்பஞ்செய்யுமென்' றரு ளிச் செய்கையாலும், மற்றுமிவை துடக்கமான ஸ்வஹாவவிஸேஷங்க ளெல்லாவற்றுலுமாக, ஈஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும்போது இவள் புருஷ காரஹூதையாகக்கடவள்.

முவீயமாக வெம்பெருமானை யாஸ்ரயிக்கையாவது-பிராட்டிமுன் னாக வாஸ்ரயிக்கை.

ஆச்சி, சிறியாத்தானுக்கு ஸமவச்ஹஷேமாய் அவற்றை நெடுங்கால மகன்றுபோந்த விவ்வாத்மாவை எம்பெருமானேடே யிணைக்கைக்குப்

† 'விஹீஷணேந சஹீ ராத்ரா மமநிர்யாதநம்ப்ரதி| அநுநீதஃ ப்ரயத் நேந நசைதத்குருதே மதிம்| மம ப்ரதி ப்ரதாநம்ஹி ராவணஸ்ய நரோ சதே| ராவணம் மார்கத ஸங்க்யே ம்ருத்யுஃ காலவஸங்கதஃ| ஜ்யே ஷ்ரோகந்யாநலாநாம விஹீஷணஸுதாகபே| தயா மமைதஊாவீயாதம் மாத்ரா ப்ரஹிதயா ஸ்வயம்' என்று 'விஹீஷணாழ்வான் ஸகுடும்பராக த்தம்முடையவுகப்பி லூன்றிப்போருமவர்' என்னுமத்தைத் திருவடிமு வத்தாலே பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே படுத்திபுருஷ காரஞ்செய்கை யாலே 'விஹீஷணுழ்வானையும் அநலாதிகளைக்கொண்டு பெருமாளையாஸ் ரயிக்கும்படி பிராட்டி க்ருஷிபண்ணினாள்' என்னுமிடம் விதீயம் என்று கருத்து. இவள்முன்னேவிஹீஷணுழ்வானை பெருமாளையாஸ்ரயிக்கும் படி க்ருஷிபண்ணிற்றிலளாகில் இவருடைய ஆநுகூல்யத்தைப்பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் வகுத்தவேண்டியதில்லையிறே. மித்ரமௌபயிகம்' என்று விழுவருக்குமுள்ளட வுபதேஸிக்குமவள் அநுகூலரைப் பெற்றால் க்ரு ஷிபண்ணச் சொல்லவேண்டாவிறே இதிஹாவஃ. (மஹாராஜரி) தி- 'ஊஊர் ஸமிரிஸ்ருங்கஸ்யாந் பஞ்சவாநரபுங்கவாந்' என்று மஹாராஜருந் திருவடியும் நிற்கிற விடத்திலே 'தேஷாம் மய்யே விஸாலாக்ஷீ கௌ ஸேயங்கநகப்ரஹம்| உத்தரீயம் வராரோஹா ஸுஹாங்யாஹரணாநிச| முமோச' என்று திருவாஹரணங்களையும் பொகட்டு விஸேஷமாகக் கடாக்ஷித்துப்போகையாலே, அந்த திருவாஹரணத்தை முன்னிட்டு கொண்டு பெருமாளை மஹாராஜர் பற்றினரிதிஹாவஃ,

பற்றாசாக நமக்குப் பிராட்டியுளள் என்று நிர்ஹரணயிரு' என்றருளிச் செய்தார்.

ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாயிருக்குமீஶ்வரன் 1 (உள்ளுவாருள்ளித்தெல்லாமுடனிருந்தறிதி) என்கிறபடியே-ஹ்ருதிஸ்யனாய்க்கொண்டு சேதநர்பண்ணும் அபராதங்களைக்குறித்து அவற்றுக்கீடாக நியமிக்கையாலே, ஸாபராதரானசேதநர் ஶரணாக்தியை ப்ரயோகித்தால் ‡ அதுவும் அபராத கோடிவடிதமா யிருக்குமிறே.

ஆகையாலே அநாதிகாலம் தான்பண்ணிப்போந்த அபராதங்களைப் பொறுத்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யும்போது அந்தஃபுரபரிகரமாய்நின்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுகையாலே ஸர்வஜ்ஞனை ஈஶ்வரனையுங்கூட நிருத்தரனாம்படி பண்ணவற்றான தன்னுடைய உக்திவிஶேஷங்களாலும், 2 (பித்தர்பனிமலர்மேல் பாவைக்கு) என்றும் 3 (மலராள் தனத்துள்ளான்) என்றும் 4 (மாமலர்மங்கை மணநோக்கமுண்டான்) என்றும், 5 (அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கு மம்மான்) என்றும், தன்னுடைய போக்யதாப்ரகர்ஷத்தாலும் மற்றுமுண்டான உசிதோபாயவிஶேஷங்களாலும் சேதநனுடைய அபராதங்கள் ஈஶ்வரன்திருவுள்ளத்திற்படாதபடிபண்ணி அநாதிகாலம் அகன்று போந்த இருவரையும் சேர்க்கக்கடவதாயிருக்கிற பிராட்டிஸ்வரூபம் சொல்லிற்று.

—மதுப்வர்த்தம்.—

(2) மதுப்பாலே-புருஷகாரபூதையான பிராட்டியுடைய நித்யயோகம் சொல்லுகிறது. 6 (நித்யாநபாயிநீம்) என்றும் 7 (அகலகில்லேன்) என்றும் 8 (விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ) என்றும் 9 (ஹாஸ்கரேண ப்ரபா யதா) என்றும் 10 (தன்னோடும்பிரிவிலாததிருமகள்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே-ஈஶ்வரனோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையா யிருக்கையாலே ஆஶ்ரயணோந்முகனான சேதநன், தன்னுடைய அபராதங்களையும் ஈஶ்வரனுடையஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அநுஸந்தித்து பிற்காலிக்குமாபோலேபுருஷகாரபூதையானபிராட்டியினுடையஅஸந்நிதியை அநு

‡ அதுவும்-ஶரணாக்தியும். ஸ்வபுத்திஸ்வீகார மென்றபடி. 'ஸர்வாபராதங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தமான ப்ரபத்திதானும் அபராத கோடியிலேயாய்க்ஷாமணம் பண்ணவேண்டும்படி நில்லாநின்றதிறே' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கண்டுகொள்வது.

1. திருமாலை. ௩௪.
2. திருநெடுந்=௧௮.
3. மூன்றாமந்த்ர. ௩.
4. தி-மொ. ௮=௧௦=௧.
5. தி=வா. ௩=௧௦=௮.
6. ஶரணாகதிகத்யம்.
7. தி. வா. ௬=௧=௧௦.
8. வி=பு. ௧=௮=௧௭.
9. ரா=ஸு. ௨௧=௧௬.
10. தி.மொ. ௪-௫-௫.

ஸந்தித்து * பிற்காலிக்கவேண்டாதே, ருசிபிறந்தபோதே ஆஸ்ரயிக்க லாம்படியிருக்கும்.

1 (நசஸீதா த்வயா ஹீநா) என்கிறபடியே - அபேக்ஷணம் விஸ்லேஷித்தால் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியாயிருக்கையாலும், தன்னைப் பிரிந்தபோது 2 (ஜகத்ஸஸைலம்) என்கிறபடியே - நாடுகுடிகிடவா தென்றறிந்திருக்கையாலும், பரத்வத்தோடு வ்யூஹத்தோடு விபவத்தோடு அர்சாவதாரத்தோடு அந்தர்யாமித்வத்தோடு வாசியற எல்லாவிடத்திலும் பிரியாதேயிருக்கும்.

[(திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்) (பாவைபூமகள் தன்னொடுமுடனேவந்தாய்), (என்மனத்தேபுகுந்தாய், சேர்ந்ததிருமால்) இத்யாதி.]

இவளுக்குமீஸ்வரனுக்கு முண்டான சேர்த்தியும் நித்யமாய் அநுபவமும் நித்யமாய் தத்கார்யமான ஹர்ஷமுமென்று முண்டாகையாலே, இச்சேதநனுக்குப் பிராட்டி அஸந்நிஹிப்ரயுக்தமாக ஆஸ்ரயணவைமுக்யம் பிறக்கையன்றிக்கே, இப்ப்ரதிபத்திமாத்ரமேயாய்த்தபேக்ஷிதம். இதுண்டானபோது ஸர்வகாலமு மாஸ்ரயிக்கலாம்படியிருக்கும்.

ஆக, ஸ்ரீமச்ஹவிஃத்தாலே - 3 (அஸ்யேஶாநாஜகதஃ) 4 (த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்) 5 (அகிலஜகந்மாதரம்) என்று இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ஜகத்துக்குப்பூஜ்யையாய், 6 (விஷ்ணுபத்நீ) என்றும், 7 (விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீஃ) என்றும், 8 (தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம்) என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு மஹிஷியாய், அவனுக்கத்யந்த பரதந்த்ரையாய், அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளைப்போலே அபரிச்சேத்யமாயிருக்கிற தன்னுடைய போக்ய தாப்ரகர்ஷத்தாலே எப்போது மொக்கவவன்திருவுள்ளத்தைத்தன் பக்கலிலே துவக்கிக்கொண்டிருக்கக்கடவளாய், ஈஶ்வரன் வைஶ்வரூப்யமெல்லாங்கொண்டு ஸர்வகாலமுந் தன்னை யநுபவியா நின்றாலும் தன்னுடைய * குணரூபவிலாஸ சேஷ்டிதங்களாலே * அபூர்வவத்விஸ்மயங்களைப் பண்ணக்கடவளாய், இப்படியிருக்கிறதான் 9 (இறையு மகலகில்லேன்) என்கிறபடியே - விகிரஹைக தேஶத்திலே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் ஆழங்காற்பட வேண்டும்படி நிரவயிக

---

* பிற்காலிக்கை=பின் வாங்குகை.
1. ரா=அயோ. ௩-௩௪.
2. ரா=ஆர.
[] குண்டலிதம் சில கோஶங்களிலில்லை.
3. யஜு. ௪-காண்ட். ௪-ப்ர, ௧௨-அநு. ௩௭.
4. வி-பு. ௧-௯. ௧௨௬.
5. ஶரணாகதிகத்யம்.
6. யஜு. ௪-௪-௧௨-௩௭
7. வி. பு. ௧-அ-௧௭.
8. ஶரணாகதிகத்யம்.
9. தி. வா. ௬. ௧௦-௧௦.

ஹோமீயதா ப்ரகர்ஷத்தையுடையளாயிருக்கிற ஈஶ்வரனை க்ஷணகாலமும் விஶ்லேஷிக்கில் ஸத்தாஹாநிபிறக்கக்கடவளாய், 1 (யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி) என்னும்படியான விஷயத்தை ஸர்வகாலமுமநுபவியாநிற்கச்செய்தேயும், ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்தில் எப்போதும் திருவுள்ளங்கிடந்து * தேவதேவதிவ்யமஹிஷியான தன்னுடையமேன்மை ப்ரஜைகள்பக்கல் நடையாடாதே மாத்ருத்வநிபந்தநமான பந்தமே அநுவர்த்திக்கக்கடவதாய், ஸர்வலோகஜநநீத்வரூபமான ப்ராப்திவிஶேஷமன்றிக்கே, 2(அஶரண்யஶரண்யாம்)என்கிறபடியே-ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டானநிகர்ஷம்பாராதே * ரிபூணமபிவத்ஸலளாய் ஸர்வஹிதஸமளாய் ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிமுகத்தாலே ஜகத்ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதளாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் (க்ஷிபாமி) (நக்ஷமாமி) என்றுதள்ளிக்கதவடைத்தாலும் தன்திருவடிகளிலேவந்துவிழலாம்படியான விசேஷப்ராப்தியையுடையளாய், ஈஶ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் தந்தாமுடைய வ்யபராதத்தையும் பார்த்துத்தடுமாறினவவஸ்தையில், ஈஶ்வரன் முகத்தைப்பார்த்து, “ஸர்வஜ்ஞராய் ஸர்வஶக்திகராய் உபயவிபூதிநிர்வாஹகராயிருக்கிற தம்முடைய பெருமையையும், அஜ்ஞாநாஶக்திகளால் புஷ்கலராய் 3 (சிறுமானிடவர்) என்னும்படி யிருக்கிற விவர்களுடைய சிறுமையையும்பார்த்தால், பர்வதபரமாணுவுக்குச் சேர்த்தியில்லாதாப்போலே, உமக்கு மிவர்களுக்கும் 4 (கயாஸீத்ஸமாகம:) என்கிறபடியே - ஒருப்ராகரத்தாலும் சேர்த்தியற்றன்றோ விருக்கவடுப்பது, ஸப்ரயோஜநகடாக்ஷம் பண்ணியிவர்களை யங்கீகரிக்கைக்குயோக்யதையில்லாதபடி நீர் அவாப்த ஸமஸ்த காமராயிருந்தீர், உம்முடைய × தரத்துக்கீடான பச்சை யிவர்களாலிடப்போகாது, ஆனபின்பு, இருவருடைய ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலும் இரண்டுதலையையும் சேர்க்கைக்கு யோக்யதையில்லை. இவர்களை அநாதரித்தால் உம்முடைய நாராயணத்வமும் † ஒருவாய்போய் ஸர்வரக்ஷகனென வும்முடைய ரக்ஷகத்வமும் விகலமாய் ஶீலாதிகுணங்களும் முடங்கப்பட்டு உம்முடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமே தலையெடுத்து இவர்களும்முடைய சீற்றத்துக்கு இலக்காய் நஶித்துப்போமத்தனையாயிருந்தது, உமக்கு மிவர்களுக்குமுண்டான பந்தவிஶேஷத்தைப்பார்த்தால், 5 (உறவேல் நமக்கிங்கொழிக்கவொழியாது) என்கிறபடியே - ‡ குடநீர்வழிந்தாலும் போகாததொன்றாயிருந்தது, ஸ்ருஷ்

× தரம் - அதிஶயம். † ஒருவாய் - விகலமாய்,
‡ குடநீர்வழிக்கை - ஸஜலகடப்ரஹாரம்பண்ணுகை - நீயெனக்குப் பணியில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கை.

1. சா-உப. ௭-௨௪-௧.
2. ஶரணாகதி.
3. நாய்ச்-தி-மொ. ௧௦-௧௦.
4. ரா-ஸு. ௫௫-௨.
5. திருப்பாவை. ௨௮.

ட்யவதாராதி முகத்தாலே * எதிர்சூழல்புக்குத்திரிகிற உம்முடைய பேற்றுக்குநானிரக்கவேணுமோ, உம்முடைய ஸ்வரூபஸித்யர்த்தமாக இவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, 1 (அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்)என்கிறபடியேநம்முடையஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணி நம்முடைச்சிற்றத்துக்குஅநாதிகாலமிலக்காய்ப்போந்தவர்களே, இவர்கள்பண்ணின அபராதத்துக்கு உசிதமண்டம்பண்ணாதே, இவர்கள்செய்ததப்புக்களைப் பொறுத்து இவர்களைரக்ஷித்தால், இவர்கள் அநாதிகாலம்ஶாஸ்த்ரமர்யாதாதிலங்கநம் பண்ணினாப்போலே நாமும் அநந்தகாலம் ஶாஸ்த்ரமர்யாதாதிலங்கநம் பண்ணினோமாகோமோ, அஜ்ஞனானவிவன் தப்புச்செய்தான் என்ன ஸர்வஜ்ஞனான நாமும், தப்புச்செய்யவோ, இரண்டுதலையும் தப்புச்செய்வது ஒருதலையே யத்தையநுஷ்டித்து விடவமையாதோ, ஒருதலையில் தப்பை மாற்றக்கடவதாகத்துடங்கி இரண்டுதலைக்கும் தப்புண்டாக்குகிறாயன்றோ, இவர்களைரக்ஷித்தால் ஶாஸ்த்ரமர்யாதை குலையாதோ என்றன்றோ திருவுள்ளத்திலோடுகிறது, இவர்களை ரக்ஷணம் பண்ணாதே அபராதாநுகூலமாக்கி நியமித்தால் உம்முடையக்ருபாதிகுணங்கள்ஜீவிக்கும்படியென், நியமியாதேபோனால் ஶாஸ்த்ரம் ஜீவியாதாப்போலே ரக்ஷியாதபோது குணங்கள் ஜீவியாதே. ஆனபின்பு, க்ருபாதிகுணங்கள் ஜீவிக்கைக்காக இவர்களுடைய ரக்ஷணம் பண்ணவேண்டாவோ, ரக்ஷணத்தில் ஶாஸ்த்ரம் ஜீவியாதென்று சொல்லவேண்டா, ஶாஸ்த்ரத்தை விமுகர் விஷயமாக்கினால் குணங்களை அபிமுகர் விஷயமாக்கினாலிரண்டும் ஜீவிக்கும். ஆனபின்பு இவர்களை ரக்ஷித்தருளவேண்டாவோ, என்று இச்சேதநனை அபராதங்கள் பாராதே ஈஶ்வரன் விஷயீகரிக்கும்படியான பாசுரங்களைச்சொல்லி, விளக்குப் பொன்போலே நடுவே நின்று இரண்டுதலையையும் சேர்க்கக்கடவளாயிருக்கிற பிராட்டியாருடைய நித்யயோகத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—[நாராயணபதார்த்தம்]—

(3) நாராயணபதம், இப்புருஷகார பூதையாயிருக்கிற பிராட்டிதானே தான் சேர்த்தயிவனை ஈஶ்வரன் கைவிடும்படியான பாசுரங்களைச் சொன்னாலும், 2(தோஷோயத்யபி தஸ்யஸ்யாத்)என்றும், 3(செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே-அவளோடே மறுதலைத்து நோக்கும்படியான வாத்ஸல்யாதி குணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இப்பதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களாகிறன - புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பவிக்கப்பட்டு, (ப்ரப

1. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே. உ-கக.
2. ரா-யு. கஅ-ங.

த்வயே) என்கிற பதத்திற்சொல்லப்படுகிற ஸ்வீகாரத்துக்குபயுக்தங்களாயிருப்பன சில.

வாத்ஸல்யமாவது-வத்ஸத்தின்பக்கல் பேநு இருக்குமிருப்பு. அதாகிறது - அதினுடைய தோஷத்தை போக்யமாகக் கொள்ளுகையும், க்ஷீரத்தைக்கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவர்களைக் கொம்பிலும் குளம்பிலும்கொண்டு நோக்குகையுமிறே. அப்படியே, ஈஶ்வரனும், 1 (செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) என்று- தோஷத்தை போக்யமாகக் கொண்டு, 2 (பாலேபோல்சீர்) என்கிறகுணங்களாலே தரிப்பித்து, 3 (கயஞ்சந-நத்யஜேயம்) என்றும் 4 (அபயம் ஸர்வபூதேப்ய:) என்றும் அநுகூலர் நிமித்தமாகவும் ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் நோக்கும்.

ஸ்வாமித்வமாகிறது-உடையவனாயிருக்குமிருப்பு; அதாகிறது - சேதநர் தன்னையழித்துக்கொள்ளுமன்று விடமாட்டாதே இவன்பக்கலிலே ப்ரவணனாய், கர்ஷகன் பயிர்த்தலையிலே குடில்வளைத்து நோக்குமாபோலே இவர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக நித்யஸந்நிதி பண்ணி விடாதே நோக்குகைக்குறுப்பான ஸம்பந்தவிஶேஷம்; அத்விஶேஷந்தொடங்கி கைங்கர்யமெல்லையாக நடுவுண்டானவவஸ்தாவிஶேஷங்களெல்லா முண்டாக்குகிறது இந்த ஸம்பந்த விஶேஷமடியாகவிறே.

ஸௌஶீல்யமாவது - நித்யஸூரி நிர்வாஹகத்வத்தாலும் உபயவிபூதியோகத்தாலும் பெரியபிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தியாலும் நிரங்குஶமான வைபவத்தையுடையனாயிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும், [(சிறுமானிடவர்) என்கிற] தங்கள் சிறுமையையுங்கண்டு, 5 (அவனெவ்விடத்தான்யானார்) என்னும்படி யிருக்குமிறே; அப்படி அவன்மேன்மையையும் தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்து ஆஶ்ரயணவைமுக்யம்பிறவாதபடி, தன்பெருமையையும் பாராதே இவர்கள்சிறுமையையும்பாராதே எல்லாரோடுமொக்க மேல்விழுந்து புரையற ஸம்ஶ்லேஷிக்கையும், இப்படி ஸம்ஶ்லேஷியாநின்றால் இவர்கள் கார்யம்செய்தானன்றிக்கே தன்பேறாகநினைத்து தன்னுடைய மேன்மை திருவுள்ளத்தில் நடையாடாதபடி யிருக்கையும்.

ஸௌலப்யமாவது - அதீந்த்ரியனான தன்னை சேதநன் கண்ணாலேகண்டாஶ்ரயிக்கலாம்படி நயநவிஷயதாபந்நனாகை; அதினுடைய பூர்த்தியுள்ளது அர்ச்சாவதாரத்திலே; (மாம்) என்று காட்டின ஸௌலப்யம் பரத்வ மென்னும்படியிறே அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யம். (மாம்) என்று கையுமுழவுகோலும் பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறுமாய்க்

1. பெரியாழ்வார்தி-மொ.
2. பெரியதிருவந்-ருஅ.
3. ரா-யு. கஅ-ங.
4. ரா-யு. கஅ-ஙச.
5. தி-வா. ரு-க-எ.

[] குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

கொண்டு ஸாரதியாய்நின்ற நிலையையிறே பற்றச்சொல்லிற்று; அங்குத்தைஸௌலப்யம், 1 (மய்யாஸக்தமநா:பார்த) என்று - தன்பக்கலிலே ஆஸக்தமான மநஸ்ஸையுடைய அர்ஜுநனொருவனுக்குமாயிருக்கும். அர்சாவதார ஸௌலப்யம் ஸர்வவிஷயமாயிருக்கும்; நீயே நமக்குவேண்டா, என்றவர்களையும் விடமாட்டாத ஸௌலப்யமிறேயிது; அந்தஸௌலப்யம் காதாசித்கமாயிருக்கும்; இந்த ஸௌலப்யம் ஸார்வகாலிகமாயிறேயிருப்பது. ஸ்வீகாரத்துக்கு உபயுக்தங்களான குணவிசேஷங்களோபாதி, உபாயத்வோபயோகிகளான குணவிசேஷங்களும் இவ்விடத்தே அநுஸந்தேயங்கள். ப்ரதமபாதாநந்தரத்தில் அஸ்மச்சப்தத்துக்குப்போலே இதுக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே, அஸ்மச்சப்தார்த்தவாசித்வமும் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

—சரணபதார்த்தம்.—

(ச) [சரணௌ] - கீழ்ச்சொன்ன குணங்களையொழியவும் தானே விரோதி நிவர்த்தகமுமாய் அபிமதப்ராபகமுமாக வல்ல விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 2 (தெரிவை மாருருவமேமருவி) என்கிறபடியே - இதரவிஷயங்களினுடைய பொரிபுறந்தடவின வடிவிலே யகப்பட்டுப்போருகிற சேதநனுக்கு, 3 (தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த) என்கிறபடியே - தன்பக்கலிலே ப்ரேமத்தை யுண்டாக்கி இதரவிஷயங்களில் ருசியைமாற்றி பின்பு தானே உபாயமாய் ஒருதேசவிசேஷத்திலே போனாலும் 4 (ஸதா பச்யந்தி) என்கிறபடியே ப்ராப்யமும் தானேயாகையாலே ஸ்வரூபகுணங்களிற் காட்டில் விக்ரஹமிறே உபாதேயமாயிருப்பது. 5 (ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ) என்றும் 6(சரணௌசரணம் ப்ரபத்யே) என்றும் 7 (நஜாநேசரணம்பரம்) என்றும் (த்வத்பாதகமலாதந்யத்) என்றும், 8 (பாதயோஸ்ஸ்திதம்) என்றும், விக்ரஹத்தினுடைய ருசிஜநகத்வத்தையும், உபாயோபேயத்வங்களையுமிறே ஜிதந்தையிலடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இவ்விடத்தில் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச்சொல்லுகிறதாகில் விக்ரஹவாசகமான சப்தத்தை ப்ரயோகியாதே விக்ரஹைகதேசமான திருவடிகளுக்கு வாசகமான சரணசப்தத்தை ப்ரயோகிப்பானென்னென்னில்; மேல்ப்ரபதநம் பண்ணப்புகுகிற வதிகாரி நாராயணபதத்திலே ஈச்வரனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் சேஷித்வத்தையும் அநுஸந்தித்தவனாகையாலும், மாதாவினுடைய இதராவயவங்களிற்காட்டில் க்ஷீரஸ்யந்தியான ஸ்தநத்திலே ப்ரஜைக்கு விசேஷஸ்நேஹமும் ப்ராப்

---

1. கீதை. எ-க.
2. பெ. தி-க. க ரு
3. திருமாலை. கக.
4. புருஷஸூக்தம்.
5. 6. 7. 8. ஜிதந்தை.

தியுமுண்டாயிருக்குமாபோலே, இவனுக்கும், அம்ருதஸ்யந்தியான திருவடிகளிலே விஶேஷப்ராப்தியும் ஸ்நேஹமும் கிடக்கக்கடவதாகையாலும், பாதநிரஹணத்தில் க்ருபை அதிஶயித்திருக்கையாலும், சரணஶப்தப்ரயோகம் பண்ணுகிறது. 1 (நாளுநந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி) என்றும் 2 (திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச் சிந்தித்துய்மினோ) என்றும் இத்யாதிகளிற்படியே - உபதேஶஸமயத்திலும் திருவடிகள் ரக்ஷகமென்று உபதேஶித்து, 3 (கழல்களவையே சரணாகக் கொண்ட) என்றும் 4 (நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணேசரண் நமக்கு) என்றும் 5 (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-அநுஷ்டாநதஶையிலும் திருவடிகளையே ரக்ஷகமாக அத்யவஸித்தாரிறே நம்மாழ்வாரும். மற்றுமுள்ள ஆழ்வார்களும், பலவிடங்களிலும் திருவடிகளை உபாயமென்றருளிச்செய்தார்களிறே. 6 (ஸ ப்ராது: சரணௌ காடம் நிபீட்ய) என்று ஆழ்வார்க்கடியான இளையபெருமாளும் திருவடிகளையிறே உபாயமாக அத்யவஸித்தது. ப்ராப்யமும் ஸ்வரூபமும் ஸூரிகளோடு ஸமாநமாயிருக்குமாபோலே, ப்ராபகமும் ஸூரிஸமாநமாயிறே யிருப்பது.

ஆக, கீழேசொன்ன ஸ்ரீமத்தையும், நாராயணத்வமும் அகிஞ்சித்கரமான வவஸ்தையிலும் தானேகார்யம்செய்யவற்றான விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது.

—ஶரணபதார்த்தம்—

(ரு) (ஶரணம்) † உபாயமாக. கீழ்ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று; இங்கு ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. 5 (அகலகில்லே

† 'உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம்। வர்ததே ஸாம்ப்ரதஞ்சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:' என்கிறபடியே ப்ரபத்திப்ரகரணவடிதமான யிந்தஶரணஶப்தத்துக்கு உபாயார்த்தகத்வம் ஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி- (உபாயமாக) என்று ஶரண ஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார். 'இங்குச்சொல்லுகிற வுபாயத்வமாவது-ஃபலப்ரதத்வமேயொழிய உபாயத்வமன்று' என்கிறபக்ஷம் ஶரணவரணாதிகாரியைக்குறித்து ஈஶ்வரனுக்கு ஃபலப்ரதத்வவ்யதிரேகேண வுபாயபாவத்தைச் சொல்லுகிற 'உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோ:' என்கிறவசநத்தாலே நிரஸ்தம். ரக்ஷித்ருத்வவ்யதிரேகேண ஈஶ்வரனுக்குபாயத்வம் வசநஸித்தமாயிருந்தபோதிலும், அது கரணத்வஸ்வரூபமாகையாலும், கரணத்வம்-பாரதந்த்ர்யகர்ப்பத்வேந ஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் கூடாமையாலும், கர்த்ருத்வ கரணத்வங்கள் வ்யதிகரணத்வேந லோகத்தில் ஸம்ப்ரதிபந்நமாயிருக்கையாலும், கர்த்ருத்வாபேக்ஷயாகரணத்வமென்பதொரு தர்மம் ஸித்தியிக்கமாட்டாமையாலே ஶரண

1. தி.வா.மொ.க.ந.அ.
2. தி.வா.மொ.ச.க.க.
3. தி.வா.மொ.ரு.அ.கக.
4. தி.வா.மொ.ரு-கO-கக.
5. தி.வா.மொ.சு.கO.கO.
6. ஸ்ரீராமா.அயோத்,நக-உ

னிறையு மென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா) என்றும் 1 (கோலத்திரு மாமகளோடுன்னைக்கூட) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-

பதத்துக்கு கர்மாதியுபாயாந்தரநிரபேக்ஷமாயிருக்கிற ஃபலப்ரதத்வப்ரதிபாதகத்வம் லக்ஷணையாலே சொல்லவேணு மென்ன வொண்ணாது,— 'உபாயார்த்தைகவாசக:' என்று ஶரணஶப்தத்துக்கு முக்யார்த்தத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாயிருக்க, அதுக்கு கர்மாதியுபாயாந்தர நிரபே ஃபலப்ரதத்வலக்ஷகத்வம் அநுபபந்நமாகையாலே. ரக்ஷகத்வமாவது ப்ரதத்வம்; உபாயத்வமாவது-ப்ரதிபந்தநிவ்ருத்தோபாய ஸ்வாநநிரூபவம். ஆகையால்தான் ஃபலப்ரதத்வத்தையும், உபாயத்வத்தையு ஶேஷ ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் முதலானோருளிச்செய்தது. 'ச குந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடு பிரான்' என்று நம்மாழ்வார். ஆளவந்தாரும் 'அகிஞ்சநோநந்யகதி: ஶரண்ய த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று, 'அகிஞ்சநோநந்யகதி:' என்கிற பதங்களாலே உபாயாந்தர ரக்ஷகாந்தராபாவத்தைச் சொல்லி, அந்த இரண்டு ஸ்தாநத்திலே 'ஶரண்ய த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று உபாயத்வரக்ஷகத்வங்களிரண்டுக்கும் ப்ருயதிபாவத்தையருளிச்செய்தாரிறே. 'அஶரண்ய ஶரண்ய அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகலம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே' 'அமிதஶரணோ பவாப்யேளஹுறு வரதஶரண மித்யஹந்த்வாம் வ்ருணே' 'ஶரண்யம் ஶரணஞ்சத்வாம்' இத்யாதிகளிலும் கண்டுகொள்வது. ஈஶ்வரனுக்கு உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶித்வங்கொள்ளில் ஸாதநாந்தரங்களுக்குப் போலே கரணத்வம்வந்துவிடும், அதுதானும் ரக்ஷணகர்த்தாவினிடத்தில் கூடாது, கர்த்ருத்வகரணத்வங்களுக்கு ஏகத்ர விரோதமுண்டாகையாலே என்னவேண்டா.—'ஸதேவ' 'ஏகமேவாத்விதீயம்' 'அவிகாராய ஶுத்தாய நித்யாய' என்று அவிகாரமாய் நித்மாய் ஏகமுமான ப்ரஹ்மத்துக்கு 'ப்ரஹ்மவநம் ப்ரஹ்ம ஸ வ்ருக்ஷ ஆஸீத்' 'ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம்' 'ஸஏவஸ்ருஜ்ய ஸ்ஸச ஸர்வகர்தா' என்று த்ரிவிதகாரணத்வமும், ஸ்ரஷ்ட்ரு ஸ்ருஜ்யத்வமுமாகிற பரஸ்பரவிருத்தமான வர்மத்தை 'ஸூக்ஷ்மசிதசித் விஶிஷ்டம் ப்ரஹ்ம காரணம், ஸ்தூலசிதசித் விஶிஷ்டம்ப்ரஹ்ம கார்யம்' என்று விஶேஷண விஶிஷ்டைக்யத்தாலே, நிர்வஹித்தாப்போலே இங்கும் 'யாது:ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்' 'தஸ்மிந்ப்ரஸந்நே' 'ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' 'திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள்வியக்கவின்புறுதும்' என்கிறபடியே விஶேஷ ப்ரஸாதவிஶிஷ்டன் உபாயமென்றும் ப்ரீதிவிஶிஷ்டன்உபேயமென்றும் விஶேஷண ஹேதுங்கிடக்கச்செய்தேவிஶிஷ்டைக்யத்தாலேஉபாயோபேயம்எம்பெருமான் என்கிறதாகையாலே எல்லாங்கூடும். நிமித்தத்வோபாதாநத்வங்களுக்கு ஏகத்ர விரோதமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரக்ருதிவிஶிஷ்டத்வாகாரத்தாலே நிமித்தபூதனான ஈஶ்வரனுக்கு உபாதாநபாவங்கூடுமாகையாலே விருத்தமன்று என்று பரிஹரித்தாப்போலே, இங்கும் உபேயபூதனான நாராயணனுக்கு திவ்யமங்கள விக்ரஹவிஶிஷ்டத்வாகாரத்தாலே கரணத்வம் விருத்தமன்று என்றும் நிர்வஹிப்பர்கள். வேதாந்தாசார்யரும்'ஸாத்யஸாக்ஷகரேண ஶோசேதியோ யேநயேநேஷ்டஹேதுநா! ஸஸதஸ்யாஹமேவேதி சரமஶ்லோகஸங்க்ரஹ:' என்று

1. தி.வா.மொ.௬.௧௦.

லக்ஷ்மீபரிஷ்வங்கியான வஸ்துவுக்கு ப்ராபகதயா வரணீயத்வமும் ப்ராப்யதயா வரணீயத்வமும் உண்டாயிறே யிருப்பது; இதுவேயிறே வாக்யத்வயத்துக்கு மர்மம். இதில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ப்ராபகதயாவரணீயத்வ மர்மமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது; க்ஷீரம் பத்யமுமாய் ஔஷதமுமாயிருக்கிறாப்போலே, 1 (நிர்வாணம் பேஷஜம்) 2 (அம்ருதம் ஸாதநம் ஸாத்யம்) 3 (மருந்தும் பொருளுமமுதமுந்தானே) இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் ஏகமாயிருப்பது.

என்றுபாயமாகிறது-அநிஷ்ட நிவாரகமுமாய் இஷ்டப்ராபகமுமாயிருக்கிறது; அநிஷ்டமாவது - 4 (நீர்நுமதென்றிவைவேர் முதல்மாய்த்து) என்றும் 5 (அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாத்மந்யாத்ம புத்திரூபமாயும் அஸ்வே ஸ்வப்ரதிபத்தி ரூபமாயுமிருக்கிற அவித்யையும், அவித்யாகார்யமான ராகத்வேஷங்களும், கரணத்ரயத்தாலும் கூடுபூரித்துவைக்கும் தத்கார்யங்களான புண்யபாபரூபகர்மங்களும், கர்மத்வயத்தினுடைய பலபோக்யமாக பரிக்ரஹிக்கும் தேவதிர்யகாதியான நாநாவித சரீரங்களும், அச் சரீரங்களைப்பரிக்ரஹித்து அநுபவிக்கும் ஆத்யாத்மிகாதி துக்கபரம்பரைகளும் துடக்கமானவை.

இஷ்டமாகிறது-புண்யபாபகர்மவிமோசநப்ரகாரமும், ஹார்தமார்கவிசேஷணப்ரகாரமும், ஹ்ருதயகுஹாநிர்கமநமும், அர்ச்சிர்வாஸரோத்தராயண சுக்லபக்ஷாத்யாதிவாஹிக ஸத்காரமும், ஸலில தஹந பவநாத்யாவரண ஸப்தகாதிலங்கநமும், த்ரிகுணாதிக்ரமணமும், விரஜாக்யாப்ராக்ருதநதீவிசேஷாவகாஹநமும், ஸூக்ஷ்மசரீரவிமோசநமும், அமாநவகரஸ்பர்சமும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகணதசாச்ரய ஸ்வரூபப்ரகாசமும், பஞ்சோபநிஷந்மயமான திவ்யவிக்ரஹ

திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இதில் 'யேநயேந' என்கிற த்ருதீயையாலே கரணத்வத்தைச்சொல்லி, அந்தந்த ஸ்தாநத்திலே 'அஹமேவ' என்று எம்பெருமானுக்கு நிவேசித்வஞ் சொல்லுகையாலே கரணத்வத்தை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்தார். த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளியிலும் 'ஸ்வஸித்த்யே ஸ்வஸ்வயமிஹகரணம் ச்ரீயர: ப்ரத்யபாதி' 'தேவ: ச்ரீமாந் ஸ்வஸித்தே: கரணமிதி வதந்' என்று ஸ்வாபிப்ராயத்தை வெளியிட்டருளினர். 'ஸாமாந்யாத்து' 'உபபத்தேச்ச' என்கிற பராதிகரணஸூத்ரங்களில் பகவானுக்குபாயத்வத்தையும், 'பலமத உபபத்தே:' என்கிற பலாதிகரணத்தில் ரக்ஷகத்வ ரூபபலப்ரதத்வத்தையும் ஸாதித்தருளினராகையாலே தத்ஸம்ப்ரதாய ஸ்தர்களான அஸ்மதாதிகளுக்கிவ்வர்த்தமே ஆதரணீயமாகக்கடவது இதிதிக்.

1. ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயே.
2. வி-தர்-எஉ-ச.
3. மூன்றாந்திருவந்தாதி.ச.
4. தி.வா.மொ.க-உ-ரு.
3. வி.பு.சு-எ-கக.

பரிக்ரஹமும், ஐரம்மதீயதிவ்யஸரஃ ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸ ஸ்வாகதஸத்காரமும், ப்ரஹ்மாலங்காராலங்கரணமும், ப்ரஹ்மகந்தரஸதேஜஃப்ரவேசமும், திவ்யமோபுரப்ராப்தியும், ஸூரிஸங்கஸத்காரமும், ராஜமார்க்கமநமும், ப்ரஹ்மவேச்மப்ரவேசமும், திவ்யமண்டபப்ராப்தியும், திவ்யபர்யங்கநிரீக்ஷணமும், ஸபத்நீகஸர்வேச்வர தர்சநமும், ஆநந்தமயபரமாத்மஸமீபஸ்திதியும், பாதபீடபர்யங்கோத்ஸங்காரோஹணமும், ஆலோகாலாபாலிங்கநாதியநுபவமும், ஸ்வரூப குணவிக்ரஹாதி யநுபவஜநிதப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாநாவிதவிக்ரஹ பரிக்ரஹபூர்வகஸர்வதேச ஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதஸர்வப்ரகார கைங்கர்யகரணமும். இதில் ப்ரதாநமாக இஷ்டமாயிருப்பது கைங்கர்யம், அதுக்குபயுக்தங்களாகையாலே இஷ்டங்களாயிருக்கும் மற்றுமுள்ளவை.

ஆக, இப்படிக்கொத்த அநிஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பித்து இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகை உபாயமாகையாகிறது.

—ப்ரபத்யே பதார்த்தம்.—

(கூ) [ப்ரபத்யே]—கீழ், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும் ஸ்வீகார்யவஸ்துவையும் சொல்லிற்று; இதில், ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. பிராட்டியுடைய புருஷகாரபாவமும் ஈச்வரனுடைய உபாயபாவமும் கார்யகரமாம்போது, இவனுடைய ப்ரதிபத்திவேணுமிறே; இந்தப்ரதிபத்திராஹித்யத்தாலேயிறே, நித்யங்களாயிருக்கிறவிவை இதஃபூர்வமகிஞ்சித்கரங்களாய்த்து. ஆகையாலே, அவையிரண்டையும் கார்யகரமாம்படி பண்ணக்கடவதான விவனுடைய ப்ரதிபத்தி விசேஷத்தைச்சொல்லுகிறது.

'பதல கதௌ' என்கிற தாதுவுக்கு அர்த்தம்-கதி. இவ்விடத்தில் கதியாகநினைக்கிறது-(கத்யர்த்தாஃபுத்த்யர்த்தாஃ) என்கிறபுத்திவிசேஷத்தை-இந்தபுத்திவிசேஷமாகிறது-அநந்யார்ஹசேஷத்வஜ்ஞாநாதியநந்தரபாவியாய், ஸாத்யஸாதநவ்யாவ்ருத்தமாய், * தேவாநாங்குஹ்யமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய், அவிளம்பித பலப்ரதமாய், ஸர்வாதிகாரமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், நியமவிதுரமாய், அந்திமஸ்ம்ருதி நிரபேக்ஷமாய், ஸுலபமாய், பரசஞாதர்ஹமாய், த்ருடாத்யவஸாயமுமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம். இந்த ஜ்ஞாநவிசேஷத்தில் ப்ரயோஜநாம்சமாயிருப்பது ஒரு விச்வாஸம். 1 (பிரயோவர்ஷயாராதிஃ) என்கிறபடியே- திரைமேல் திரையாகப் பொறுக்க வொண்ணாதபடிவந்து மேலிடுகிற வ்யஸநபரம்பரைகளாலும், யுக்த்யாபாஸவசநாபாஸங்களாலும், ஈச்வரன் பரீக்ஷை துடக்க

1. பாத-புரா. கO-உO-கரு.

மானவற்றாலும், இவ்வத்யவஸாயவிஶேஷம் அப்ரகம்ப்யமானபோதி றே ஃபலஸித்தியுள்ளது.

இப்ப்ரபதநம் கரணத்ரயத்தாலு முண்டாகவுமாம், ஏககரணத்தாலுமுண்டாகவுமாம், ஃபலஸித்தியிக்குக்குறையில்லை. அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும், ஃபலஸித்தியிக்கு ஏககரணமே அமையும். உபாயபூர்த்திக்கு ஶ்ரிய:பதித்வமும் வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும் திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமா யிருக்கிறாப்போலே, அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். உபாயவரணத்துக்கு ஏகாந்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநமும் ப்ராப்யருசியுந் துடக்கமான குணவிஶேஷங்கள் இன்னார்க்குப் பிறக்கக்கடவதென்கிற நியமமில்லாமையாலும். இங்குப்பிறக்கிற ப்ரதிபத்திவிஶேஷம் தனக்கு இதர ஸாதநங்கள்போலே அதிநிவித்யாஸாபேக்ஷை யில்லாமையாலும், உபாஸநம்போலே த்ரைவர்ணிகர்க்கே அதிகாரமா யிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமா யிருக்கையாலே ஆஶ்ரயண வ்யாபாரமாய்க்கிடக்கிறது.

'ப்ரபத்யே' என்கிற வர்த்தமாநநிர்தேஶத்தாலே - 1 (நாட்கடலைக்கழிமின்) என்று இருக்கும் நாள்காலம் செல்லவிட வரிதாயிருக்கையாலும், ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையும் பகவத்விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையு மநுஸந்தித்தால் இப்போதே ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று பகவத்விஷயத்தை லபிக்கவேணு மென்னும்படியான த்வராதிரேகம் பிறக்கக்கடவதாகையாலும், இவ்வுபாயவிஶேஷந்தான் 2 (அநந்யாஶ்சிந்தயந்த:) என்கிறபடியே-நிரதிஶயப்ரீதிரூபமான உபாஸநத்தளவன்றிக்கே அதிலுங்காட்டில் அத்யர்த்தப்ரீதிரூபமாயிருக்கு மாகையாலும், 3 (த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹ) என்கிறபடியே, யாவச்சரீரபாத மநுவர்த்திக்கு மென்னுமிடம் ஸூசிதமாகிறது. ஃபலஸித்தியிக்கு ஸக்ருத்கரணமமையும், காலக்ஷேபாதிகளுக்கு அஸக்ருத்கரண மபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இப்படி கொள்ளாதபோது, 4 (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) என்கிற ப்ரமாணத்தோடு விரோதிக்குமிறே,

ஆக, பூர்வவாக்யத்தாலே-ஸ்வீகாரத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும், ஸ்வீகார்யவஸ்து விஶேஷத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—உத்தரவாக்யார்த்தாரம்பம்.—

(எ) உத்தரவாக்யம், ஸ்வீகாரத்தினுடைய ஃபலரூபமாய், ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே இச்சேதநன்பண்ணும் வ்ருத்திவிஶேஷத்தினுடைய ப்ரார்த்தநத்தை ப்ரதிபாதி

1. தி-வா. மொ. க-கூ-எ.
2. கீதா. கூ-உஉ.
3. ஶரணாகதிகத்யம்.
I. ரா-யு. கஅ-௩௪.

க்கிறது. பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநவிசேஷம் ஃபலசதுஷ்டயஸாதாரணமாயிறேயிருப்பது. அதில் இவ்வதிகாரிக்கு அபிலஷிதமானஃபலவிசேஷம் இன்னதென்னுமிடத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது இவ்வாக்யம். இவனுக்கு அபிலஷிதமான ஃபலமாகிறது- விரோதிநிவ்ருத்தியும், அபிமதப்ராப்தியும். அதில் அபிமதப்ராப்திரூபமாயிருக்கிற ஃபலத்தை முன்பே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இரண்டு ஃபலமுமிவனுக்கு அபிமதமாயிருக்குமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே ஒன்றை ப்ரார்த்திப்பானென்னென்னில்; ஃபலத்வயமும் அபிலஷிதமாயிருந்ததேயாகிலும் ப்ரதாநஃபலமாயிருப்பது அபிமதப்ராப்தி. விரோதிநிவ்ருத்தியுண்டானாலல்லது அபிமதம் ஸித்தியாமையாலே விரோதிநிவ்ருத்திததர்த்தமாகவபேக்ஷிதமாயிருக்குமத்தனை. அங்ஙன் கொள்ளாதபோது, ததேகஸாத்யத்வம் அஸித்தமாம்; ஆகையாலே, விரோதிநிவ்ருத்தியிற்காட்டில் கைங்கர்யத்துக்குண்டான ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. இதில் சரமபதம், கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தியைப் ப்ரதிபாதிக்கிறது; மத்யமபதம், கைங்கர்யத்தையும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது, ப்ரதமபதம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திவிசிஷ்டமென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

சேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாயிருக்குமாபோலே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியும் மிதுநமாயிறே யிருப்பது. 1 (கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே) என்றும், 2 (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப) என்றும் நம்மாழ்வாரும் மிதுநமே ப்ராப்யமென்றருளிச்செய்தார். அவர்தமக் கடியான இளைய பெருமாளும் 3 (ஸஹவைதேஹ்யா) என்று கிஞ்சித் காரத்துக்கு விசிஷ்டவேஷமே விஷயமென்றருளிச்செய்தார். அவர் தம்முடையபூர்வாவஸ்தையிலும் 4 (திருமாற்கரவு) என்கிறபடியே கிஞ்சித்கார ப்ரதிஸம்பந்தி விசிஷ்டமாயிறேயிருப்பது. இவர்களித்தனைபேரையும் அடியொத்தின பரமாசார்யர், 5 (ப்ரஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம்மஹாஹஸ்தம்) என்றும் 6 (ஸ்ரீயஸ் ஸ்ரீயம்) என்றும், விசிஷ்டவேஷத்தை யருளிச்செய்து, 7 (ஐகாந்திகநித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்று தத்விஷயமான ஆர்த்திவிசேஷத்தை ப்ரார்த்தித்தார். அவர் திருவுள்ளத்தைப் பின்சென்ற ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், 8 (ஸ்ரீவல்லப) என்று - விசிஷ்டவேஷத்தை ப்ராப்யமாக வருளிச்செ

1. தி-வா. மொ. கூ-கூரு.
2. தி-வா. மொ. ச-கூ-கO.
3. ரா-அயோ. ரு-க-உஎ.
4. முதல்திருவந்தாதி. ருரு.
5. ஸ்தோத்ர-சஉ.
6. ஸ்தோத்ர-சரு.
7. ஸ்தோத்ர-சகூ.
8. சரணாகதிகத்யம்.

மானவற்றாலும், இவ்வ்யவஸாயவிசேஷம் அப்ரகம்ப்யமானபோதி றே ஃபலஸித்தியுள்ளது.

இப்ப்ரபத்நம் கரணத்ரயத்தாலு முண்டாகவுமாம், ஏககாரணத்தாலுமுண்டாகவுமாம், ஃபலஸித்தியிக்குக்குறையில்லை. அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும்வேணும், ஃபலஸித்தியிக்கு ஏககரணமே அமையும். உபாயபூர்த்திக்கு ஸ்ரியஃபதித்வமும் வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும் திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறுப்போலே, அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். உபாயவரணத்துக்கு ஏகாந்தமான அநந்யார்ஹசேஷத்வஜ்ஞாநமும் ப்ராப்யருசியுந் துடக்கமான குணவிசேஷங்கள் இன்னார்க்குப் பிறக்கக்கடவதென்கிற நியமமில்லாமையாலும். இங்குப்பிறக்கிற ப்ரதிபத்திவிசேஷம் தனக்கு இதர ஸாதநங்கள்போலே அதிநிவிதியாஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலும், உபாஸநம்போலே த்ரைவர்ணிகர்க்கே அதிகாரமா யிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கையாலே ஆஶ்ரயண விதாரமாய்க்கிடக்கிறது.

'ப்ரபத்யே' என்கிற வர்தமாநநிர்தேஶத்தாலே - 1 (நாட்கடலைக்கழிமின்) என்று இருக்கும் நாள்காலம் செல்லவிட வரிதாயிருக்கையாலும், ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையும் பகவத்விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையு மநுஸந்தித்தால் இப்போதே ஸம்ஸாரஸம்வந்தமற்று பகவத்விஷயத்தை லபிக்கவேணு மென்னும்படியான த்வராதிரேகம் பிறக்கக்கடவதாகையாலும், இவ்வுபாயவிசேஷந்தான் 2 (அநந்யாஶ் சிந்தயந்த:) என்கிறபடியே-நிரதிஶயப்ரீதிரூபமான உபாஸநத்தளவன்றிக்கே அதிலுங்காட்டில் அத்யர்தப்ரீதிரூபமாயிருக்கு மாகையாலும், 3 (திவ்யமர்யாநுஸந்தாநேநஸஹ) என்கிறபடியே, யாவச்சரீரபாத மநுவர்த்திக்கு மென்னுமிடம்ஸூசிதமாகிறது. ஃபலஸித்தியிக்கு ஸக்ருத்கரண மமையும், காலக்ஷேபாதிகளுக்கு அஸக்ருத்கரண மபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இப்படி கொள்ளாதபோது, 4 (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) என்கிற ப்ரமாணத்தோடு விரோதிக்குமிறே,

ஆக, பூர்வவாக்யத்தாலே-ஸ்வீகாரத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும், ஸ்வீகார்யவஸ்து விசேஷத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—உத்தரவாக்யார்தாரம்பம்.—

(எ) உத்தரவாக்யம்,ஸ்வீகாரத்தினுடைய ஃபலரூபமாய், ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே இச்சேதநன்பண்ணும் வ்ருத்திவிசேஷத்தினுடைய ப்ரார்தநத்தை ப்ரதிபாதி

1. தி-வா. மொ. க-கூ-எ.
2. கீதா. கூ-உஉ.
3. ஶரணாகதிகத்யம்.
1. ரா-யு. கஅ-ரூச.

க்கிறது. பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாயநவிஶேஷம் ஃலசது ஷ்டயஸாயாரணமாயிறேயிருப்பது. அதில் இவ்வயிகாரிக்கு அபிலஷித மானஃலவிஶேஷம் இன்னதென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது இவ் வாக்யம். இவனுக்கு அபிலஷிதமான ஃலமாகிறது- விரோயி நிவ்ருத்தி யும், அபிமதப்ராப்தியும். அதில் அபிமதப்ராப்திரூபமாயிருக்கிற ஃல த்தை முன்பே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இரண்டு ஃலமுமிவனுக்கு அபிமதமாயிருக்குமாகில் இரண்டை யும் ப்ரார்யியாதே ஒன்றை ப்ரார்யிப்பானென்னென்னில்; ஃலத்வய மும் அபிலஷிதமாயிருந்ததேயாகிலும் ப்ரயாநஃலமாயிருப்பது அபி மதப்ராப்தி. விரோயிநிவ்ருத்தியுண்டானாலல்லது அபிமதம் ஸித்தியா மையாலே விரோயிநிவ்ருத்திதஞர்யமாகவபேக்ஷிதமாயிருக்குமத்தனை. அங்ஙன் கொள்ளாதபோது, தத்ஏகஸாய்யத்வம் அஸித்யமாம்; ஆ கையாலே, விரோயிநிவ்ருத்தியிற்காட்டில் கைங்கர்யத்துக்குண்டான ப்ராயாந்யத்தைப்பற்ற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்யிக்கிறது. இதில் சரமப தம், கைங்கர்யவிரோயி நிவ்ருத்தியைப் ப்ரதிபாதிக்கிறது; மய்யமப தம், கைங்கர்யத்யையும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும் ப்ரதிபாதிக்கி றது, ப்ரயமபதம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திவிஶிஷ்டமென்னுமிடத் தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி மியுநமாயிருக்குமாபோலே, கைங்கர் யப்ரதிஸம்பந்தியும் மியுநமாயிறேயிருப்பது. 1 (கோலத்திருமாமக ளோடுன்னைக்கூடாதே) என்றும், 2 (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயு மேநிலாநிற்ப) என்றும் நம்மாழ்வாரும் மியுநமே ப்ராப்யமென்றருளி ச்செய்தார். அவர்தமக் கடியான யிளைய பெருமாளும் 3 (ஸஹவைதே ஹ்யா) என்று கிஞ்சித் காரத்துக்கு விஶிஷ்டவேஷமே விஷயமென்றரு ளிச்செய்தார். அவர் தம்முடையபூர்வாவஸ்யையிலும் 4 (திருமாற்க ரவு) என்கிறபடியே கிஞ்சித்கார ப்ரதிஸம்பந்தி விஶிஷ்டமாயிறேயிரு ப்பது. இவர்களித்தனைபேரையும் அடியொத்தின பரமாசார்யர், 5 (ப்ர ஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம்மஹாபுஜம்) என்றும் 6 (ஶ்ரியஶ் ஶ்ரியம்) என் றும், விஶிஷ்டவேஷத்தை யருளிச்செய்து, 7 (ஐகாந்திகநித்யகிங் கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்று தத்விஷயமான ஆர்த்திவிஶேஷத்தை ப்ரார்யித்தார். அவர் திருவுள்ளத்தைப் பின்சென்ற ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், 8 (ஸ்ரீவல்லப) என்று - விஶிஷ்டவேஷத்தை ப்ராப்யமாக வருளிச்செ

1. தி-வா. மொ. ௩-௩௯.
2. தி-வா. மொ. ௪-௯-௧0.
3. ரா-அயோ. ௩௧-௨எ.
4. முதல் திருவந்தாதி. ௫௬.
5. ஸ்தோத்ர-௪௪.
6. ஸ்தோத்ர-௪௫.
7. ஸ்தோத்ர-௪௩.
8. ஶரணாகதிகத்யம்.

ய்தார். ஆகையாலே- தனித்திவர்களுக்கு ப்ராப்யத்வமில்லை. இருவரையும் பிரித்துவிரும்பினால் † ராவண ஶூர்பணகைகளுக்குப்போலே நாஶமே ஃபலமாயிருக்கும். இருவரையும் பற்றினால் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப் போலே உஜ்ஜீவநமே ஃபலமாயிருக்கும்.

1 (அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன் கண்டுகொண்டல்லல் தீர்ந்தேன்) என்றும் 2 (வாரணிமுலையாள் மலர்மகளோடு மண்மகளுமுடன்நிற்ப...காரணிமேகம்நின்றதொப்பானைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - சேர்த்தியிலே பற்றினாலிறே ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமுள்ளது.

ஆக, கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி நிர்தேஶமாயிருக்கையாலே, ஸ்ரீமச்ஶப்தமும் பெரியபிராட்டியாரோட்டைச்சேர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. ‡ பூர்வவாக்யத்தில் ஸ்ரீமச்ஶப்தமும், சேதநனுடைய அபராதத்தையும்

---

†. ராவணனுக்கு ஆஶ்ரயமாய் விஶேஷ்யாம்ஶமாயிருந்துள்ள பெருமாளைப்பிறிக்கையாலே ஸ்வஸ்வரூபநாஶமே ஸம்பவித்தது. ஶூர்பணகைக்கு ப்ராப்யத்தினுடைய விஶேஷணாம்ஶமான பிராட்டியைப் பிரிக்கத்தேடுகையாலே முகஶ்ரவணநாஸாபங்கம் ஃபலமாயிற்று. ஆகையால் லக்ஷ்மீ விஶிஷ்ட வஸ்துவுக்கே பரமப்ராப்யத்வம் என்று கருத்து.

‡. பூர்வாக்யவடித ஸ்ரீமச்ஶப்தத்துக்கும், உத்தரவாக்யவடித ஸ்ரீமச்ஶப்தத்துக்கும் பதஸாரூப்யமான ப்ரவ்ருத்திநிமித்தைக்யமுண்டாயிருக்க, அங்குவிஶேஷ்யபரமாய், இங்குவிஶிஷ்டபரமாய் அர்த்தஞ் சொல்லுவானென் என்னில்.—ஸ்வதஃப்ராப்தமான ப்ரதீயமாநமானவர்த்தத்துக்கு பாதகமுண்டாகையால் சொல்லவேண்டுகிறது. அப்படி எங்கே கண்டோமென்னில்.— 'ஶ்ருதமங்கநம் ஶஞ்ஜீத' 'ஸவிஷ்டரமங்கநம் ஶஞ்ஜீத' என்கிற வாக்யங்களில் ஸாஹித்யபதமுண்டாயிருக்கிற ஶ்ருதபதம்போலே ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான ஹோத்ரீயஸாஹித்யந்தவிர்ந்து ஹோத்ரீயதையினுடைய ப்ரத்யக்ஷப்ரமாண பாதத்தாலே ஹோக்த்ருஸாஹித்யபரமாகாநின்றதிறே. ஸவிஷ்டரவாக்யத்திலுமப்படியே. 'மாமேகம்' 'மாமேவயே' 'தமேவஶரணம்' 'த்வமேவ' 'நின்பாதமே' என்று ஏகவசநாவதாரணஶப்தங்களாலே லக்ஷ்ம்யாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கையாலும், 'லக்ஷ்மீஃ புருஷகாரேண' 'லக்ஷ்மீஃ புருஷகாரத்வே நிர்திஷ்டா பரமர்ஷிபிஃ। மமாபிச மதம் ஹ்யேதந் நாந்யதா லக்ஷணம் பவேத்' 'கிமேதந்நிர்தோஷ்ஃக இஹஜகதீதித்வமுசிதைருபாயைர்விஸ்மார்யஸ்வஜநயஸி' 'அபராதைகஸக்தாநாம் அநர்ஹாணாஞ்சிரந்ந்ருணாம்। ஹர்துராஶ்ரயணே பூர்வம் ஸ்வயம் புருஷ்காரதாம்' என்று பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்திலே விநியோகமாகையாலும், முதல் ஸ்ரீமச்ஶப்தத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்கிற பாஷ்யகாரர் கத்யத்திலே 'அநந்யஶரணஶ் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே' என்று பிராட்டியைப்பிறித்து ஶரணம் புகுந்து, அந்த ஶரணாகதிக்கு ஃபலம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவிடத்தில் 'பகவச்சரணாரவிந்த ஶரணாகதிர்யதாவஸ்திதா விரதாஸ்துமே' என்று

---

1. பெ. தி-மொ. ௪-௩-௬. 2. பெ. தி-மொ. ௪-௩-௧.

ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுங்கண்டு இவர்களவனுடைய க்ரோதத்துக்கு விஷயபூதராய் நஶித்துப்போகாதே யிவனைக்கிட்டி யுஜ்ஜீவித்துப்போக வேணுமென்று ஸாபராதரானசேதநரை யீஶ்வரனோடே சேர்க்கைக்காக என்று மொக்கவிடாதே யிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. இங்குத்தை ஶ்ரீமச்சப்தமும், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தைப்பற்றவும் அவர்கள் பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஈஶ்வரன்றிருவுள்ளத்தே ஒன்றுபத்தாகப் படுத்துகைக்காகவும், அநுபவவிச்சேதத்தில் தனக்கு ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி யிருக்கையாலே நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷத்துக்காகவும் அவனை க்ஷணகாலமும் பிரியாதே ஸர்வகாலமும் ஸம்ஶ்லிஷ்டையா யிருக்குமிருப்பைச்சொல்லுகிறது.

1 (மாத்ருதேவோ பவ - பித்ருதேவோ பவ) என்கிறபடியே-மாதாபிதாக்களைச்சேர்த்து கிஞ்சித்கரித்தாலிறே புத்ரனுக்கு ஸ்வரூபஸித்தியுள்ளது ; அப்படி 2 (த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ ஹரிஃ பிதா) என்கிறபடியே-நேரே மாதாபிதாக்களாயிருக்கிற பிராட்டியையும் ஈஶ்வரனையும் சேரவைத்து கிஞ்சித்கரித்தாலிறே யிவனுக்கு ஸ்வரூபஸித்தியுள்ளது.

—[நாராயணபதார்த்தம்]—

(அ) இப்படி கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பிராட்டியோட்டைச் சேர்த்தியளவன்றிக்கே, குணவிக்ரஹ விபூதிகளோடேகூடி யிருக்

'பகவாந்பக்கல் நான் பண்ணும் ஶரணாகதி யதாவஸ்திதையுமாய், அவிரதையுமாயிருக்கவேணும்' என்று வேண்டிக்கொள்ளுகையாலும், உபப்ரும்ஹணம்பண்ணின ஶ்ரீவால்மீகிபகவானும்'ஸஸீதாதுஶ் சரணௌ ஶாஸ்நிபீய' என்று பெருமாளைப்பிறித்து ஶரணம் புகுந்து, யதாபுக்கவாறே 'ஸீதாமுவாச' என்று 'தனித்து புருஷகாரமாக முறைப்பட்டாரிளையபெருமாள்' என்று சொல்லுகையாலும், 'தயோர்ஜகிருஹதுஃ பாதாந்ராஜா ராஜ்ஞீச'போலே 'சரணாந்'என்று இருவரையுமாகில் பஹுவசநமாக வேண்டியிருக்க, 'சரணௌ' என்று த்விவசநமாக ப்ரயோகிக்கையாலும், ஸீதாவிலே அந்தர்பூதமாகில் ஸீதாத்ருத்வமுள்ளது பெருமாளுக்கேயாய்ஸீதாத்ருஜாயையாதல்மாதாவாதலாகிறஸம்பந்தமாயிற்று பிராட்டிக்குள்ளதாகையாலும் 'ஸீதாமுவாச' என்று பிறித்து வார்த்தை சொல்லுகையாலும், 'மநஸைவ ஜகத் ஸ்ருஷ்டிம்' என்று ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை ஸங்கல்பத்தாலே தலைக்கட்ட வல்ல ஸர்வஶக்தியானபுருஷனுக்கும் ஒரு ஸ்த்ரீ ஸஹாயம் பண்ணவேண்டாமையாலும், முற்பட்ட ஶ்ரீமச்சப்தமும் பிராட்டிபுருஷகாரமாக அவனேஶரண்யன் என்று விஶேஷ்யத்திலே தாத்பர்யமாய், பிற்பட்ட ஶ்ரீமச்சப்தமும் 'ஸ்ரமஜ்ஜாநயே விஷ்ணவே தாஶதி' 'ஶ்ரியா ஸார்யஞ்ஜகத்பதிஃ' என்றுப்ரமாணஞ் சொல்லுகையாலும், 'மிதுநபரம் ப்ராப்ய மேவம் ப்ரஸித்தயம்' என்று ப்ராப்யபரமாக ஆசார்யர்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணி யிருக்கையாலும் விஶிஷ்டத்திலே தாத்பர்யமாகக்கடவது. ஆகையால் சொன்னவர்த்தம் ஸாதுவென்றறியவும். அந்யத்ர விஸ்தர இதிதிக்.

1. தை-உப. ஶிக்ஷா. கக-உ. 2. வி-பு. க-கூ-கஉசு.

கும் ஆகாரம் கைங்கர்யவர்யகதயா அநுஸந்தேயமாயிருக்கையாலேஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாண குணங்களோடும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடும் உபயவிபூதியோகத்தோடும் கூடியிருக்கிற பகவத் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது - நாராயணபதம்.

1 (ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்) என்றும் 2 (ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே குணவிக்ரஹாதிகளும் 3 (ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீபவதி) என்கிற ஸ்வரூபத்தோபாதி கைங்கர்யவர்யகமாய் போக்யங்களாயிறேயிருப்பது. ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்களோடு வாத்ஸல்யாதி குணங்களோடு ஶௌர்ய வீர்யாதி குணங்களோடு வாசியற எல்லாகுணங்களும் அநுஸந்தேயங்களாயிருக்கையாலே பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில் உபாயவரணத்துக்கு உபயுக்ததயா அநுஸந்தேயங்களான குணவிஶேஷங்களும் இப்பதத்திலே ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள். ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபவிஶேஷத்துக்கு ஆகாரத்வய முண்டாகிறாப்போலே, ஆஶ்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்வயமுண்டாயிறே யிருப்பது. அநுஸந்தேயத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் ப்ரதிபாதிதமாயிருந்ததேயாகிலும் சதுர்த்யந்தத்தில் சொல்லுகிற வ்ருத்திவிஶேஷத்துக்கு மிகவும் அந்தரங்கமாயிருப்பது ஸ்வாமித்வமாகையாலே, கீழ் ஸௌலப்ய ப்ரதிபாதநத்திலே நோக்கானாற்போலே இங்கு ஸ்வாமித்வ ப்ரதிபாதநத்திலே நோக்காகக்கடவது.

—சதுர்த்யர்த்தம்.—

(கூ) இப்பதத்திலே யேறிக்கிடக்கிற சதுர்த்தீவிபக்தி, ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல் இச்சேதநன் பண்ணும் வ்ருத்திவிஶேஷப்ரார்த்தனையை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இங்கு ப்ரார்த்தநீயமான வ்ருத்திவிஶேஷமாகிறது—அல்பமாய் அஸ்திரமாய் து:க்கமிஶ்ரமாய் து:க்கமிஶ்ரமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கிற ஐஶ்வர்யபுருஷார்த்தம்போலன்றிக்கே, * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணமாய், விஷயத்தோடு ஆஶ்ரயத்தோடு தேஶத்தோடு தன்னோடு வாசியற யாவத்காலமநுவர்த்திக்கக்கடவதாய், அஞ்ஜலிமாத்ரலப்யமாய், து:க்கவகந்தரஹிதமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், 4 (இறப்பதற்கேயெண்ணாது) என்றும் 5 (இறுகலிறப்பு) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மவிநாஶரூபமாயிருக்கிற கைவல்யத்திற்காட்டில் அத்யந்தவ்யாவ்ருத்தமாய், புண்யபாபவிமோசநந்துடங்கி பகவதநுபவஜநிதஹர்ஷமெல்லையாக நடுவுண்

---

1. தை-உப. ஆந. க-உ
2. புருஷஸூக்தம்.
3. தை=உப. ஆந. எ-க.
4, திருநெடுந்தாண்டகம்-க.
5. தி. வா. ச=க=கC.

டான தேஹவிமோசநம் பரமபதப்ராப்தி ஸ்வரூபப்ராப்தி ஸாம்யா பத்தி துடக்கமாகச்சொல்லுகிற புருஷார்த்தவிசேஷங்களுக்கு மவ்வருகாய், 1 (மம ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:) என்கிறபடியே ஆத்மாவுக்கு நித்யஸித்தமாய், பகவந்முகவிகாஸத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கிற பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யம்.

இக்கைங்கர்யம், ஏககரணத்தாலே அநுஷ்டேயமாயிருக்கையன்றிக்கே, 2 (ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்) என்றும் 3 (ஸாமகாயந்நாஸ்தே) என்றும் 4 (நம இத்யேவவாதிந:) என்றும் 5 (சாயாவா ஸத்த்வமநுகச்சேத்) என்றும் 9 (யேநயேந யாதா கச்சதி தேந தேநஸஹ கச்சதி) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே கரணத்ரயத்தாலும் அநுஷ்டேயமாயிருக்கும். 7 (ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி - வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்) என்றும் 8 (ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி) என்றும் 9 (நசபுநராவர்த்ததே) என்றும் 10 (புணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டார்) என்றும் 11 (சென்றாற்குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம்) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறாபடியே-இவ்வதிகாரியினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரதிசயபோக்யமுமாய் தாரகமுமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய அபிநிவேசாதிசயத்தாலே தேசகால ப்ரகாராவஸ்தாதிகார நியமவிதுரமாக ப்ரார்த்திக்கக்கடவனா யிருக்கையாலே, ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் வ்ருத்திவிசேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இச்சதுர்த்திக்கு தாதர்த்யம் அர்த்தமானாலோ, கைங்கர்யமர்த்தமாக வேண்டும் நிர்ப்பந்தமென்னென்னில்; இதுக்கு கைங்கர்யமர்த்தமாகாதே தாதர்த்யமர்த்தமானபோது பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் நிரர்த்தகமாய், வ்யாக்யாதாக்களுடைய வசநங்களோடும் விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலே, தாதர்த்யபலரூபமான கைங்கர்யமே அர்த்தமாகக்கடவது. கைங்கர்யமர்த்தமாகிறது, ப்ரார்த்தநை வந்தபடி யென்னென்னில்; கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான விஷயம் உத்துங்கமாயிருக்கையாலும், ஆஶ்ரயபூதனான சேதநன் அத்யந்தபரதந்த்ரனாயிருக்கையாலும், ப்ரார்த்தநாவிசேஷமில்லாதபோது கைங்கர்யம் ஸித்தியாமையாலே விஷயஸ்வபாவத்தாலும் ஆஶ்ரயஸ்வபாவத்தாலும் ப்ரார்த்திக்கக்கடவது.

---

1. அஷ்டஶ் லோ-ங.
2. தை.உப.ஆந.க.உ.
3. தை.உப.பி ரு.கO.ரு.
4. பார.ஶா.மோ.ஙசச-சரு.
5. மௌலஸம்ஹிதாயாம்.
6. பரமஸம்ஹிதா.
7. தி-வா. ந-ங-க.
8. தை-உப.பி ரு கO-ச.
9. சா-உப. அ-கரு-க.
10. முதலாயிரம் ச-ரு-உ.
11. முதல்திருவந்தாதி.ருங.

ஆக, இந்த விபக்த்யம்ஶத்தாலே - புருஷார்த்தாபாஸங்களான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களிரண்டிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாய், ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய், 1 (க்ரியதாம்) என்றும் 2 (கூவிப்பணிகொள்ளாய்) என்றும் 3 (ஏவமற்றமர ராட்செய்வார்) என்றும் அவனுடையநியோகார்யமாய், ஸ்வநிர்பந்தவிதுரமாய், வாங்மந:காயரூபமான கரணத்ரயத்தாலும் பண்ணும் வ்ருத்திவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. ஈத்ருஶவ்ருத்திவிஶேஷமாகிறது, நிரதிஶயபோக்யமான பகவத் விஷயத்தை விஷயீகரித்திருக்கையாலும், நிரஸ்தஸாம்ஸாரிகஸகலப்ரதிபந்தகமாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயமாக வுடைத்தாயிருக்கையாலும், கர்த்தாவாயிருக்கிற சேதநனுக்கு அத்யந்தப்ரீதி ரூபமாயிறேயிருப்பது.

—[நமஶ்ஶப்தார்த்தம்]—

(௧௦) பரதந்த்ரனான இவனுக்குப்பிறக்கும் போகம் பாரதந்த்ர்யாவிரோதியானாலல்லது புருஷார்த்தமல்லாமையாலே இவனுடைய புருஷார்த்ததாஹேதுவான பகவத்ப்ரீதிஜநகத்வப்ரதிபத்தியையொழிய ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்குமாகாரம் விரோதியாயிறே யிருப்பது; தாத்ருஶமான விரோதியை நிவர்த்திப்பிக்கிறது நமஸ்ஸு. பகவந்முகவிகாஸமே நமக்கு போக்யம். அதுக்கு ஹேதுவாகையாலே இது நமக்கு ஆதரணீயமென்று பிறக்கும் ப்ரதிபத்தியொழிய இவ்போக விஶேஷத்தில் மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் ஸ்வஸ்மின் போக்த்ருத்வப்ரதிபத்தியும் ஸஞ்சரிக்குமாகில் இவனுக்கு அபுருஷார்த்தமாயிறே யிருப்பது. ஆகையாலே இந்த நமஸ்ஸு கைங்கர்யதஶையில் ஈத்ருஶமான ப்ரதிபத்தி விஶேஷம் விரோதியென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. கீழிரண்டு பதமும், விஷயவைலக்ஷண்யத்தையும் விஷயியினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லுகிறது; இப்பதம் ஆஶ்ரயவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபவிரோதியென்றும், ஸாதநவிரோதியென்றும், ப்ராப்திவிரோதியென்றும், ப்ராப்யவிரோதியென்றும், சதுஷ்டயமாயிருக்கும் விரோதி. அதில் திருமந்த்ரம், ஸ்வரூபவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது; சரமஶ்லோகம், அர்த்தத்வயத்தாலும் ஸாதநவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது. இது, ப்ராப்யவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

ஆக, (௧) கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும், (௨) கைங்கர்யத்தையும், (௩) கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியையும், (௪) கைங்கர்ய ப்ராப்திக்கு

---

1. ரா.ஆரண்ய. ௧௫-௭. 2. தி. வா.அ-௫-௭
3. தி.வா.அ-௧-௧.

ஹேதுபூதமான ஸ்வீகாரத்தையும், (௫) ஸ்வீகார்யமான ப்ராபகஸ்வரூபத்தையும், (௬) அதுக்கு ஏகாந்தங்களான குணவிஶேஷங்களையும், (௭) அதிகுணவிஶேஷங்களுக்கு உத்பாவகமான புருஷகாரத்தையுஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. [புருஷகாரஸ்வரூபத்தையும், உபாயஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்வாயவஸாயத்தையும், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியுமான கைங்கர்யத்தையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையுஞ் சொல்லிற்று.]

அஷ்டாக்ஷரமஹாவித்யா தாத்பர்யமவிலங்கரமாத்।
ஸம்நுநா க்ருஷ்ணமிஶ்ராணாம் லோகாசார்யேண தர்ஶிதம் ॥

ஆரணநூல் வாழ்க அருளிச்செயல் வாழ்க
தாரணியும் விண்ணுலகந் தான்வாழ்க—பூரணமாய்
பின்னுமுள்ளோர் தான்வாழ்கப் பிள்ளை யுலகாரியனை
யின்னமொரு நூற்றாண்டிரும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

பரந்தபடி முற்றிற்று.

———(:o:)———

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

ஶ்ரியஃபதிப்படி.

க-வது திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

—[உபோத்வாதம்.]—

† ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியா யிருந்துள்ள ‡ ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் அவனுக்கநந்யஶேஷமான தந்தாமுடைய ஸ்வரூபத்தையும் யதாவஸ்திதமாகப்ரதிபத்திபண்ணி நித்யமுக்தரைப்போலே ஸ்வரூபாநுரூபமான பரிமாற்றத்திலே அந்வயித்துவாழப்பெறாதே, § இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும் விபரீதமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி, வி

† 'ஶ்ரியஃபதியாய்.' என்று தொடங்குகையாலே 'ஶ்ரியஃபதிப்படி' என்றிந்தரஹஸ்யத்துக்குத் திருநாமமாயிற்று. 'ஜந்மாத்யஸ்ய யதஃ' என்றிருக்கையாலே 'ஜந்மாத்யதிகரணம்' என்று வ்யவஹரிக்கிறாப்போலே. இப்படியே 'முமுக்ஷுப்படி' 'யாத்ருச்சிகப்படி' இத்யாதிகளுமென்று கண்டுகொள்வது.

‡ (ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும்) என்றது-ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வரூப ஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி.

§(இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும் விபரீதபாக ப்ரதிபத்திபண்ணி) இதி - பரஸ்வரூபத்தை விபரீதமாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாவது- தேவதாந்தரங்களை ஶேஷியாகவும், ஶரண்யமாகவும், ப்ராப்யமாகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், கர்மாதிகளுக்கே ஸாதநத்வமுள்ளதென்றிகையும், ஸ்வாத்மஸ்வரூபாதிகளை ப்ராப்யமாகவறிகையும். பரஸ்வரூபாந்யதாஜ்ஞாநமுமிங்கே விவக்ஷிதம். அதாவது-அந்யார்ஹஶேஷ

[] குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

பரீதவ்ருத்த ப்ரவ்ருத்தராய்ஸ்வரூபவிரோதியான ப்ராக்ருததேஹத்திலேமண்டிதாபத்ரயதப்தராய்ப்போருகிற பத்தாத்மாக்களிலே* ஆரேனுமொருவனுக்கு நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷமடியாக அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலைசாய்ந்து யதாஜ்ஞாந ஜநகமான ஸத்த்வம்தலையெடுத்து ஸத்த்வகார்யமான வெளிச் சிறப்புப்

த்வ நிரூபகத்வேநவும், ஸ்வார்தாநுபவ கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வரூப ப்ராப்யவத்வேநவுமறிகை. இவை யெல்லாம் பரஸ்வரூப விரோதி என்னக்கடவது. ஸ்வஸ்ரூபத்தை விபரீதமாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாவது-தேஹமே ஆத்மாவென்று எண்ணுகை. அந்யசேஷத்வ ஸ்வப்ரயத்நஸ்வதேஹார்ஹத்வரூபஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதிஜ்ஞாநம் - ஸ்வஸ்வரூபாந்யதாஜ்ஞாநம், என்று கண்டுகொள்வது.

* 'ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம்பஶ்யேந்மதுஸூதந:। ஸாத்த்விகஸ்து விஜ்ஞேய: ஸவை மோக்ஷார்த சிந்தக:' என்கிற வசநத்தை யுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார்-(ஆரேனும்) இத்யாதி. இந்தஶ்லோகத்தில் கடாக்ஷவிஷயபூதனை ஜாத்யாஶ்ரமாதிகளாலே விஶேஷியாமல் 'ஜீவேத்தாவாகுலே' என்கிறபடியே கேவலமாத்மவாசக 'புருஷ' ஶப்தத்தாலேயருளிச்செய்கையாலே கடாக்ஷத்துக்கு அதிகாரி நியமமில்லை என்று மபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.—(ஆரேனும்) இதி. மோக்ஷருசிக்கு ஸத்ரீபுருஷநியமமில்லாமையாலும், இந்த ருசிதான் பாஹூள்யேநகாண்கையாலும் 'புருஷம்' என்கிறபதம் 'புருஷாவாத்மமாநவள' என்கிறபடியே ஆத்மபரமாகக்கடவது இத்யபிப்ராய:. 'யம்பஶ்யேத்ஸது ஸவை' என்றுயச்சப்த தச்சப்த ப்ரயோகம் வ்யாப்திப்ரதர்ஶநாபிப்ராயம் என்னுமபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுக்கென்று). * மதுஸூதநஶப்தம் கடாக்ஷோபயோகி ஸகல கல்யாணகுணோபலக்ஷகம் என்னுமபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்- (பகவத்) என்று. 'ஜ்ஞாநஶக்தி பலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத:। பகவச்சப்தவாச்யாநி விநாஹேயைர்குணாதிபி:' என்னக்கடவதிறே. 'பஶ்யேத்' என்கிறபதம் 'த்ருஶிர்-ப்ரேக்ஷணே' என்று உபஸர்கமர்ஹமாயிருக்கையாலும் 'ப்ரேக்ஷ கஞ்சித் கதாசந' என்றிருக்கையாலும், நிர்ஹேதுககடாக்ஷபரம் என்று மபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்-(நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷம்) இதி. 'ஸது' என்று 'து' ஶப்தம் பூர்வதஶாவைலக்ஷண்யபரமாய், அதுதான் 'நிஸ்த்ரைகுண்யோபவார்ஜுந' என்கிற நிஸ்த்ரைகுண்யத்வமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்-(அந்யதாஜ்ஞாநே)த்யாதி. தர்மிணைக்யேஸதிப்ரகாராந்தராரோபணேந ஜ்ஞாநம் அந்யதாஜ்ஞாநம். யதா-பீதஶங்க இதி. இதம் ரஜ:கார்யம். தர்ம்யந்தரஸ்ய தர்ம்யந்ரத்வேந ஜ்ஞாநம்-விபரீதஜ்ஞாநம். யதா-ஶுக்தௌ இதம் ரஜதமிதி. இதந்தம:கார்யம். 'அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸாபார்த ராஜஸீ। அதர்மம் தர்மமிதியா மந்யதே தமஸாவ்ருதா। ஸர்வார்தாந் விபரீதாம்ஶ்ச புத்திஸ்ஸாபார்த தாமஸீ' இதிஸ்ம்ருதே:' இதிஶ்ருதப்ரகாஶிகா. (தலைசாய்ந்து)-பல்வாங்கினபாம்புபோலே நஷ்டஶக்திகமாய் என்றபடி. ஸத்த்வம்-ஶீலமஸ்ய-ஸாத்த்விக:, ஸத்த்வேந ஜயதீதிவா-ஸாத்த்விக:, 'ஶீலம்' என்கிற ஸூத்ரத்தாலேயாதல் 'தேநதீவ்யதிஜயதி' இத்யாதியாலேயாதல் டக்ப்ரத்யயமென்று திருவுள்ளமாயருளிச்செய்கிறார்-(ஸத்த்வந்தலையெடுத்தெ)ன்று.(தலையெடுத்து)

பிறந்து † த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகஜ்ஞாநத்திலே கௌதுகமுண்டாய் அதடியாக ஸதாசார்யோபஸத்தி பிறந்து அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே மூலமந்த்ரலாபமுண்டானால், த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகத்தைப் பரிபூர்ணமாக வறிவிக்கக்கடவதான ப்ரதமரஹஸ்யம் ப்ரதமத்திலே அநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கும் உபேயப்ரார்த்தனைக்கும் முன்பே, அவற்றுக்காஶ்ரயமாய் ஜ்ஞாதவ்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பூர்ணமாக வறிவிக்கையாலே யித்தை ப்ரதமரஹஸ்யமென்று சொல்லுகிறது.

இதுதான், த்ரிவர்கத்துக்கும், கைவல்யகைங்கர்யரூபமான அபவர்கத்வயத்துக்கும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்துக்கும் தெளிவிசும்பிற்போலே யிங்கேயிருந்து பரிபூர்ணபகவதநுபவம் பண்ணுகைக்கும் அமோகவஸாயநமாய், § வ்யாபகவ்யதிரிக்தங்களிலும் வ்யாபகாந்தரங்

நிரந்தரோதீரிக்தஶக்திகமாயென்றபடி. 'மோக்ஷார்தசிந்தகஃ' என்கிற தின்பாவம்-(ஸத்த்வகார்யமானவெளிச்சிறப்பு) என்று.* ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநமிறே.

† (த்யாஜ்யோபாதேயே) தி. த்யாஜ்யம் அந்யஶேஷத்வாதி. உபாதேயம் அநந்யார்ஹஶேஷத்வாதி. ஆபாதப்ரதீத்யா த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகஜ்ஞாநத்திலே கௌதுகமுண்டாயித்யர்தஃ. இத்தால்- அந்யோந்யாஶ்ரயம் பரிஹ்ருதம். இவ்விடத்தில் 'பரீக்ஷ்யலோகாந்' என்கிற ஶ்ருதியநுஸந்தேயம். (ஸதாசார்யோபஸத்தி) என்கிறவிடத்தில் 'ஸித்தஂ ஸத்ஸம்ப்ரதாயே' 'ஆசார்யோ வேதஸம்பந்நஃ' இத்யாதிகளை யோஜித்துக்கொள்ளவும். (மூலமந்த்ரலாபமுண்டானால்) 'நமோநாராயணாயேதி மூலமந்த்ர ஸ்ஸநாதநஃ' என்கிற மாத்ஸ்யவசந மநுஸந்தேயம். இதுக்கு மந்த்ரத்வங் கூடும்படி என், ஸ்வரூபமாத்ரப்ரகாஶகத்வேநாநுஷ்டேயார்தப்ரகாஶத்வ மில்லாமையாலே என்னவொண்ணாது, 'ஓந்நமோநாராயணாயேதிமந்த்ரோபாஸகஃ' 'மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரஃ' இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரஸித்தியுண்டாயிருக்கையாலும், 'மந்தாரம் த்ராயத இதி மந்த்ரஃ, என்கிறபடியே ஶப்த ஶக்தியாலும், அர்தவேதநத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாயிருக்கையாலும் மந்த்ரத்வங்கூடும். ஸர்வத்ரஸாரார்தப்ரதிபாதகம் மூலம், மூலமந்த்ரத்துககு ஸாரார்தத்வமாவது-வ்யாவ்யாநார்த நிர்ணயத்துக்கு மூலார்த நிர்ணயார்தத்வம் மூலமந்த்ரத்தினுடைய ஸாரார்தத்வம் 'ஸர்வவேதாந்தஸாரார்தஃ' இத்யாதிஸித்தம். (ப்ரதமரஹஸ்யமி) தி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதந பரத்வாத், திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ராதம்யம் ஸித்தம். ஸ்வரூபஜ்ஞாநாநந்தரபாவித்வமிறே- உபாயோபேயஜ்ஞாநத்துக்குள்ளது. ஆகையால் தத்ப்ரதிபாதகமான மற்றைமந்த்ரத்வயங்களும் பின்னையிது ப்ரதமமாயிருக்கக்குறையில்லை. 'ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம்' என்னக்கடவது. விவரணவிவரணிபாவேநவாஸ்ய ப்ராதம்யஸித்தம்.

§ (வ்யாபகவ்யதிரிக்தங்களிலும்) என்றது-அவ்யாபகமந்த்ரங்களிலும் என்றபடி. (வ்யாபகாந்தரங்களிலுமி) தி-விஷ்ணுகாயத்ரீபடிதங்க

களிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய், வேஊவைஷிகருசிபரிஂருஹீதமாயிருக்கும்.

† இதுக்கு அந்தர்யாமியான நாராயணன் ரிஷி; ஊேவீஂாயத்ரீச் ஊந்ஊஸ்ஸு; பரமாத்மாவான நாராயணன் ஊேவதை; ப்ரணவம் ஸீஜம். ஆய ஶக்திஃ; ஶுக்லவர்ணம்; மோக்ஷத்திலே விநியோஂம். இதுதான், எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்று பஊமாயிருக்கும். இதில் முதல்பஊமான ப்ரணவம், மூன்றுபஊமாயிருக்கும். ‡ முதல்பஊமான அகாரம், ஊஂவஷ் வாசகம்; இரண்டாம்பஊமான உகாரம், அவயாரண வாசகம்; மூன்ரும் பஊமான மகாரம், ஆத்மவாசகம்.

—[அகாரார்யம்.]—

அகாரம் (அவ ரக்ஷணே) என்கிறயாதுவிலே பஊமாய் முடிகையாலே, ரக்ஷகனை வெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது. ரக்ஷணந்தனக்கு ஸங்கோச மில்லாமையாலே, ஸர்வஊேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்யை களிலும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் ரக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாநாநந்ஊங்களிலுங் காட்டில் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்துக்கு அந்தரங்ஂ நிரூபகமாகையாலும், மேற்சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயம் மியூநமாகையாலும், ÷ இதில் சொல்லுகிற ரக்ஷணத்துக்குப் பிராட்டி

ளான வாஸுஊேவவிஷ்ணுமந்தரங்கள். 'ஷஂஷ்டஷ்வாஊஶமநூர்வ்யாபகஃ பரிகீர்திதஃ' என்று ஹயஂரீவஸம்ஹிதையில் சொல்லப்பட்டதிறே. இவற்றில் திருவஷ்டாக்ஷரம் ஶ்ரேஷ்ஂமென்று பாஊமாஊிகளிற்ச் சொல்லப்பட்டது. 'வ்யாபகாநாஞ்ச ஸர்வேஷாஞ் ஜ்யாயாநஷ்டாக்ஷரோமநுஃ' என்னக்கடவதிறே. 'பஞ்சைதே வ்யாபகா மந்த்ராஃ பஞ்சராத்ரே ப்ரதிஷ்ஂிதாஃ' என்று ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் ஜிதந்தாப்ரணவங்களுக்கும் வ்யாபகத்வஞ் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும் ஶ்ருத்யநுஸாரத்தாலே இப்படியே ஆசார்யர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி.

† (இதுக்கு) இதி-'அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ரிஷிர்நாராயணஸ்ஸ்வயம்| ஊந்ஊஸ்து ஊேவீ ஂாயத்ரீபரமாத்மாசஊேவதா' இத்யாஊிகளைக் கண்டுகொள்வது

‡ (முதல்பஊமானவகாரமி) தி-'அ இதி ஸ்ரஹ்ம' 'அகாரோவிஷ்ணோஃப்ரயமந் நாமோச்யதே' 'யோஹவை ஸ்ரீபரமாத்மா நாராயணஸ்ஸஊஂவாநகாரவாச்யஃ' 'அக்ஷராணமகாரோஸ்மி' 'அக்ஷராணாமகாரஸ்த்வம்' 'அ இதி ஊஂவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரயமாஷியாநம்' இத்யாஊி. (இரண்டாம்பஊமாந வுகாரமி)தி - ஸ்யாநப்ரமாணத்தாலே அவயாரண வாசகமிதி ஊாவஃ.

÷ (இதிற்சொல்லுகிற) இதி- 'லக்ஷ்ம்யா ஸஹஹ்ருஷீகேஶோ ஊேவ்யா காருண்யரூபயா| ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸிஊ்யாந்தே வேஊாந்தேபிச ஂீயதே' என்கிறபடியே ரக்ஷகனைவீஶ்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்குந்ஊஶை யில், இவர்களுடைய வபராயங்களைக்கண்டாதல், தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயாதல் உபேக்ஷியாமல் செய்கைக் குறுப்பான க்ருபையை ஜநி